

Ф 937
С 25

СВЯТА ВІДПРАВА

ВЕЧІРНЯ І РАННЯ.-

ЛЬВІВ, К., 1922

ПАСПОРТ ДИВ. ДАЛІ

A581071

ФС
Э 37
С 25

СВѢТЯ ВІДПРА́ВЯ
ВЄСІ́РНѦ І РА́ННѦ
МОВА́Ю ОУКРАЇ́НСЬКО́Ю.

На оукраїнськѡ мѡвѡ з грецької
перекладѡ
ПРОФЕСО́Р ІВА́Н О́ГІЄ́НКО

НАЦІОНАЛЬНА
ПАРЛАМЕНТСКА
БІБЛІОТЕКА
УКРАЇНИ

Львів - Київ.
Рѡкѡ Бѡжогом ѡцѡкѡ.

штамп-20.03.07

КОРОТКИЙ ПАСПОРТ КНИГИ

А581071

ФР
Шифр 237 С25 Інв. № 2718911

Автор _____

Назва Света Візантійська весілля і канони.

Місце, рік видання Львів, К., 1922.

Кіл-ть стор. 288 с.: іл.

-\\- окр. листів _____

-\\- ілюстрацій _____

-\\- карт _____

-\\- схем _____

кн. оцифрована

Том _____ частина _____ вип. _____

~~Конволют~~ Шкел церковнослов. -
Наг. слов.

Кн. з автографами

Примітка:

12.04.02.

Ваша

На сла́вѣ Свѣтѣи́ Сѣднѣстѣи́, Живѣ-
твѣрчѣи́ і Неподѣльнѣи́ Трѣи́цѣ і на кѣ-
ристѣ Свѣтѣи́ Правосла́внѣи́ Схѣднѣи́ Апѣстѣльсь-
кѣи́ Цѣркѣи́ дозволѣю и благословѣю виданнѣ
дрѣвѣком цѣѣ кни́ги: „Свѣтѣа́ Видпра́ка Вѣчѣрнѣа́
і Раннѣа́ мо́кою оукраїньськѣю“ к перѣкладѣ Рѣк-
тѣвра Камѣанѣць-Подѣльськѣогѣ Дѣржа́внѣогѣ Оу-
країньськѣогѣ Оуниверсітетѣ Профѣсѣвра І́вана
Сѣгіѣнка.

Нехѣай Господѣ оущѣдритѣ лѣскою Своѣю
благочѣстѣивѣогѣ и трѣвдолюбѣивѣогѣ а́втѣвра перѣ-
кладѣ цѣѣ кни́ги з мо́ви грѣцькѣи́ на оукраїньськѣ,
а́ тѣкож і кѣіх, щѣ допомагѣали виданнѣю її.

Нехѣай Нарѣд Оукраїньськѣи́ щѣрѣв да́кѣвѣ Бо́-
гови́ за дарѣвѣаннѣа йомѣв можливѣости принѣситѣ
Господѣв жѣртѣвѣв хѣваліннѣа на рѣднѣи́ мо́ви Своѣи́,

і нехай вірить він кріпко, що Господь прийме тепле моління його в наднебесний свій жертівник, допоможе йому в земних недолах та скорботах і сподобить безконечної радості в вічній царстві Своім.

Смирінний ДЮНІСІЙ,

З Божої ласки Єпископ Кременіцький.
Рок Божого аїца.

На день Різдва Пресватої Богородици, Заступниці
Боголюбивою Народою Українською,
Віресна її дня.
Кременіць, Боголюбівський Манастір.

I.
ЄВѦТІ
ВЄЧІРНѦ ВІДПРѦВѦ
МОВОЮ ОУКРАЇНСЬКОЮ.

„Хтò гокóрить незрозвмілою мóкою, тóй не для людéй гокóрить, а́лè для Бóга, вò нїхтò йогò не розвміє... Хтò гокóрить незрозвмілою мóкою, тóй вбáдє себè... Коли їá гокорїтимь кáм незрозвмілою мóкою, то їáкий принеє кáм пожїток?... Ї на́кїть коли трэвá подавáтнме не́лєнї звѣки, то хтò готвáтнметьсá до вóю? Тáк сáмш й кї, коли почнєте гокорїти незрозвмілою мóкою, то їáк же познáють, про цю кї гокорїте? Кїй гокорїтнмете на кїтер... Коли їá не розвмію знáчїнна слїв, то їá вбáд чзжїнцєм томь, хтò гокорїть, і кїн менї стáне тєж чзжїнцєм... Хтò гокорїть незрозвмілою мóкою, нехáй мóлїтьсá про дáр полєненнá, вò коли їá молїсá чзжюю менї мóкою, то хоч двх мїй і мóлїтьсá, протє ж рóзвм мїй встáєтьсá без плодá... Цю́ ж робїти? Вбáд молїтисá двхомїз, вбáд молїтисá тáк, цю́в ї їншї менè розвмілї.. Но коли тї благогловáтїмеш двхом, то тóй, цю́ мóки не розвміє, їáк скáже „áмїнь“ на твоє подáквкáннá? Бò кїн же не розвміє, цю́ тї гокорїш... Тї дóбре дáквєш, а́лє ж дрóгїй не вбáдєтьсá... Дáквю Бóгобї мойомь, цю́ їá вїáльше кїд кєїх гокорю мóкáми. В цєрккї крáще скáзáти пáть слїв зрозвмілїх, корїєнїх ї для їншїх, á нїж сїлá слїв чзжюю мóкою“...

Лїст пєршїй Апóстола Пáвлá до Корїнтáн, XIV, 2, 4, 6, 8, 9, 11, 13—19.

СВЯТА

ВЕЧІРНА ВІДПРАВА.

Прийшовши Службеник оу Хра́м Святи́й і зодягнувши Єпитрахі́лл, Столчи́ пе́ред Святи́ми Врата́ми, виголо́шде:

Благословен Бог наш повсакчасно, тепер і завжди, і на віки вічні!

Читі́ць прока́же:

А́мінь. Сла́ва Тобі́, Бо́же на́ш, сла́ва Тобі́!

Царю́ небе́сний, Оуті́шителю́, Ду́х пра́вди, що́ всюди́ єси́ й все́ наповни́єш, Ска́рпе добра́ й життє́ да́вче, при́йди, і всели́ся в на́с, і со́чисти на́с від вся́кої скве́рни, і Спа́си, до́брий, Ду́ш на́ш!

Свѣтѣй Гоже, Свѣтѣй Крѣпкій, Свѣтѣй
Безсмертній, помилуй нас! трѣчі.

Слава Отцю, і Сину, і Свѣтѣму Духови,
і тепѣр і завжди, і на вѣки вѣчни. Аминь.

Привѣтаю Тройце, помилуй нас; Госпо-
ди, вѣдь милостивий до грѣхѣв наших;
Владико, прости беззаконства наши; Свѣтѣй,
зглянься і сцѣлай немочи наши, імени Твоєго
ради!

Господи, помилуй! трѣчі.

Слава... і тепѣр...

Вѣстче наш, що єси на неби! Нехай сла-
виться імя Твоє; і нехай вѣде бѣла
Твоє іак на неби, так і на землѣ. Хлѣб наш
щодѣнний дай нам сьогѣдни; і прости нам
пробѣни наши, іак і ми прощѣємо кинуватцѣм
нашим, і не введи нас оу споквѣд, але кѣзколи
нас від лукавогѣ.

Скащѣнник: Го Твоє єсть царство, і сила
і слава, Отца, і Сина, і Свѣтѣго Духа,
тепѣр і завжди, і на вѣки вѣчни!

Читэць: А́мінь. Го́споди, поми́жди!
 Сла́ва... і тепе́р... І де́клята го́дина. Писа́ннэі від-
 пэ́цтэ не вэ́кае, а́лэ Сьваці́нник выго́лошэе: Бла-
 го́слобэ́н Го́г на́ш, і Читэ́ць чита́е:

Прийді́ть, покло́німо́сь Царэ́кі, на́шому
 Го́гу.

Прийді́ть, покло́німо́сь і прыпа́дзім до Хри-
 ста́ Царэ́, на́шогу Го́га.

Прийді́ть, покло́німо́сь і прыпа́дзім до Само́-
 гу Христа́, Царэ́ і Го́га на́шогу.

Пса́льма р҃г.

Благослови́, ду́ше мо́я, Го́спода! Го́споди,
 Го́же мій, Ты́ дзі́кны́ вели́кий, Ты́ в сла́ву
 і в кра́су зьда́гнэ́ва ё́си, зьда́гнэ́ва в скі-
 та́ю, і́ак в рі́зэ, не́бо розпінэ́ва, і́ак шатро́! Ты́
 закрыва́еш вода́мі вы́со́ты сво́я, хма́ры кладэ́ш
 на схо́ды свои́, хо́диш на крѝла́х кѝтрокі́х. Ты́
 твѝориш ду́хы́ а́нго́ламі сво́імі, і сла́вамі ско-
 ми́ — ко́го́нь пала́ючы́. Ты́ зѝмяю́ поста́кы

MS. A. 16

на Єнобі мцній, — не похіліться коня по-
 кік бікѢ. Пезоднею, їак в Єдіж, зудагнѢ
 Тї ї, понад горами станѢть бѢди. Від гнѢвѢ
 ТвогѢ повїжать конї, грїмкѢгѢ гѢлогѢ ТвогѢ
 побѢуться. ПіднѢуться гѢри ї знижѢються до-
 ліни на мїсце, щѢ Тї призначив для нїх.
 Ти кїзначив гранїцю, їакѢї не перестѢпаль
 конї, ї не кѢрнѢться покрити зѢмлю. Тї же-
 рѢла послаѢеш по долинах, помїж горами плї-
 нѢть бѢди. Вони напѢвають кѢїх зкрїв польо-
 вїх, дікі Єлан заспокѢють смѢгѢ своѢю. Над
 нїми живѢть птѢшки небеснїї, спомїж скѢль
 гѢлогѢ несѢться. З висѢт своїх Тї гѢри напѢва-
 еш, з плодїв діла ТвогѢ вдовольнѢється
 землѢ. Тї вирѢщѢеш травѢ для скѢтїни,
 горѢдинѢ людам на поелѢгѢ, щѢб довѢсти
 поживѢ з землї, — ї вино, щѢ сѢрце людськѢ
 веселїть, ї ЄланѢ намастїти лице, ї хлїб, щѢ
 підкрїплює сѢрце людськѢ. Ї вдовольнѢється дерѢка
 польовї, кѢдри Лїваньскї, щѢ Тї насадїв їх.

Там гиндяться птаство, а кудло вделок
 найкше над ними. Гори ксоки — для сленк,
 скели — притлок зайцям. Ти створиь мi-
 лца на зазначенна час, сонце знае свий за-
 хид. Темнотъ набодиш Ти, — i стається
 нiч, — тодi вродать вi звiрi лиски. Левчкi
 ричать за здобиччю, i просять вiд Бога по-
 живи собi. Сходить сонце, — i вертаються
 конi, i лагають в своiх логкицах. Виходить
 людина на працю свою, i на справи своi аж
 до вiчора.

Як величнi дiла Твоi, Господи! Ти вiс в мi-
 дрости сотвориь єи! Земля побна сотворiнна
 Твогi. Це море велике й розлегле; там гади,
 яким немає числа, збирiна мала з келикою;
 там плибають кораблi, там смiй той, якiгiв
 створиь Ти, щоб вiн гракел оу мори. Вi чека-
 ють Тебє, цю даєи їм поживє оу свiй час.
 Коли Ти даєш їм — вьрять конi, вiдкриваєш
 ршк — вiс наповняється добром. А коли Ти

вїдбєрнеш лицє Своє, — стврьвютьсѧ конї,
вїднїмеш дшха їм — оумїрають конї, і к по-
рох свїй сѡбєртаютьсѧ. Пошлєш дшха Свогò, —
і вѡддуть конї ствòрєні, й сновїтьсѧ землѧ.

Нехай же вѡде слава Господна накіки, не-
хай втїшѧетьсѧ Господь ділами своїми! Він
поглѧне на зємлю, — і тремтїть конѧ, доторк-
нєтьсѧ до гір, — і димлѧть конї. Прогла-
влѧтимъ Гòспода за життѧ Свогò, хвалїтимъ
Бòга мого, пòки живѡ. Нехай вѡде йомѡ лю-
вою мòва моѧ, а їѧ звеселїєсѧ Гòсподом! Нехай
зникнѡдть грїшники з землї, і беззакòнних щòб
не стѧло! Благоголокї, дшшє моѧ, Гòспода!

Сòнце знѧє свїй зѧхїд. Темнотѡ навòдиш
Тї, — і стаєтьсѧ нїч. Їк величнї ділѧ Твої,
Господи! Тї вєє к мѡдрогти сотворїк єси!

Слава... і тепєр... Аниѡѧ, аниѡѧ, ани-
ѡѧ, слава Тобї, Бòже! трїчі.

По закїнченнї 2-ої годїни вихòдить свѧщенник
перєд свѧтї врата; під час читѧннѧ Псѧльми р҃г-ої
кїн прокѧзѡе, з непокрїтою головою, сѡці свїтїаль-
ничнї Молїтки:

Молітка перша.

Господи милосердний і ласкавий, довготерпеливий і наймилостивіщий, виласхай молитву нашу і оубаж на голог молінна нашогу! вчини над нами сзнак на добро; настак нас на дорог твою, щоб ходити в правди твої; звесели серца наші, щоб воїтиса імени твого сватого; бо ти великий єси і річи дивни твориш, ти єси бог єдиний, і нема рівного тобі в вогах, Господи. Ти сильний в ласці і милосердний в силі, щоб допомагати, і потишати, і спасті всіх, що надіються оу іма сватее твое!

Тобі належить вса слава, честь і поклін, сѣтцю, і синю, і сватомю духом, тепер і завжди, і на віки вічні. Амінь.

Молітка друга.

Господи, не сди нас свкорістю своєю, і не карай нас гнівом твоім, але вчини з нами, врач и Цілітелю душ наших, по ласці твої!

ВЕДИ НАС ДО ПРИСТАНОВИЦА КОЛИ ТВОЄЇ! ПРОСВІТИ
 СЪЧИ СЕРДЕЦЬ НАШИХ НА ПОЗНАННЯ ПРАВДИ ТВОЄЇ;
 І ПОШЛИ НАМ СЪСТАНОК ДНА ЦЬОГЪ, І ЦІЛЕ ЖИТ-
 ТА НАШЕ, СПОКІЙНЕ Ї БЕЗГРІШНЕ, МОЛІТВАМИ
 СКАТОЇ БОГОРОДИЦІ І ВСІХ СКАТИХ!

БО ТВОА ВЛАДА І ТВОЄ ЦАРЕТВО, І СИЛА,
 І СЛАВА, СЪТЦА, І СІНА, І СКАТОГЪ ДЪХА,
 ТЕПЕР І ЗАВЖДИ, І НА ВІКИ ВІЧНІ. АМІНЬ.

Молітка третя.

ГОСПОДИ, БОЖЕ НАШ, ПОМАНІ НАС, ГРІШНИХ
 І НЕГІДНИХ СЛЪГ ТВОЇХ, КОЛИ МІ КАІЧЕМО ДО
 СКАТОГЪ ІМЕНІ ТВОГЪ, І НЕ ЗАБОРОМІ НАС З ЧЕ-
 КАННА ЛАСКИ ТВОЄЇ, АЛЕ ПОШЛИ НАМ, ГОСПОДИ,
 ВСЬОГЪ, ЩО ПРОСИМО, ДЛА СПАСІННА, І КЧИНИ НАС
 ДОСТОЙНИМИ ЛЮБИТИ Ї ВОЛТИСА ТЕБЕ ВСІМ СЕР-
 ЦЕМ НАШИМ, І ЧИНИТИ ОУ ВСЬОМЪ КОЛЮ ТВОЮ!

БО ТІ МИЛОСЕРДНИЙ І ЧОЛОВІКОЛЮБНИЙ БОГ
 ЄСІ, І МІ ТОВІ СЛАВЪ ПРИНОСИМО, СЪТЦЮ, І СІ-
 НЪ, І СКАТОМЪ ДЪХОВІ, ТЕПЕР І ЗАВЖДИ, І НА
 ВІКИ ВІЧНІ. АМІНЬ.

Моли́тва четве́рта.

В Ти, іако́гѡ безпінними піснями й безна-
станными похва́лами Святи́ Є́ли просла-
вляють, напо́вни о́уста на́ши хвалою Твоє́ю,
щоб велича́ти і́мѧ Твоє́ Свѧте́е! І дай на́м
о́участи й до́ли зо всіма́ тїми, щò к пра́вди
воа́тъся Тебє́ й береждьтє́ запо́вїти Твої́, мо-
ли́тками Свѧтої́ Богоро́дици́ і всіх Свѧти́х
Твої́х.

Но́ Тобі́ належить вели́ сла́ва, че́сть і поклі́н,
Сѧтцѡ́, і Є́иѡ, і Свѧто́мѡ Дѡхѡ́, тепе́р
і за́вжди, і на віки вічні. А́мінь.

Моли́тва пѧ́та.

Господи, Господи, Ти все оутримавеш пречі-
стою рвкою Своєю, добгѡ терпиш оусім
на́м, і жаль проймає Тебє́ за на́ши за́вчїнки!
Спо́мани́ милосе́рда Своє́ і ла́скѡ Своє́! Згла́нь-
ся на на́с добротли́вістю Своє́ю, і дай на́м
і в сѧтѧнкѡ́ днѧ́ цьòгѡ оу́никнѡти рі́зних
підстѡпѡв лѡкаво́гѡ, і сѡхорони́ життѧ́ на́ше
безгрі́шним, ла́скою найсвѧтішо́гѡ Дѡха́ Твогò!

З ласки і чоловіколюбства Єдинорідного
Сина Твого, з яким Ти благословен єси, з най-
святішим, і милосердним, і оживляючим Твоїм
Духом, тепер і завжди, і на віки вічні. *Амінь.*

Молітка шоста.

Боже великий і дивний, Ти невимовною до-
бродією і багатою спікою керуєш оу-
сім! Ти дав нам й життєвого добра, і запобіг
нам збівати царство вже подарованими скар-
бами! Ти допоміг нам і в минулї частинї
дня оунїкнѣти великого лиха, — дай же нам
і зстанок бездоганно прожити з святою сла-
вою Твою, в співах славити Тебє, єдиного
милосердного і чоловіколюбного Бога нашого.

Но Ти єси Бог наш, і ми Тобі славу при-
носимо, Отцю, і Сину, і святому Духови,
тепер і завжди, і на віки вічні. *Амінь.*

Молітка сьома.

Боже великий і найквіщий, Ти єси немер-
тєльний, Ти оу свїтї живєш недостѣпним!

Ти всє творінна мѣдрѡ сотворѣ єси, Ти від-
 ділив світло від тємрѣви, і сѡнце встановѣв
 на владѣ днѣ, а мѣсяць і зѡри на владѣ нѡчі!
 Ти вчинѣв достѡйними нас, грѣшних, і в цю
 годѣнѣ прославляти Тебє, і кєчѣрню похвалѣ
 Тобѣ принєсти! Нєхай стѣне, чоловиколѣбний
 Гѡсподи, молитѣвѣ наша їак пахѣче кадѣнна пє-
 ред Тобѡю, і прийми її на приємні пахѡци! По-
 шлай ж нам цєй кєчѣр і нѣч надходѣчѣ спокѣй-
 ними; сѡдѣгний нас оу зѣрѡю свѣтла; вѣзѡли
 нас від страхѣ нѡчнѡгѡ, ѣ від оуѣскогѡ лиха,
 щѡ підстерѣгає в тємрѣвѣ; і пошлай нам сѡн,
 щѡ ѣгѡвѣ дав Ти на відпочѣнок перекѣтѡми на-
 шої, позбѣвленим всѣких дѣвольських мрѣй-
 них оуѣб! Так, Владѣко всьѡгѡ, добра давче,
 щѡб і на лѡжах наших непокѡючимє, споминѣли
 ми ѣ вночі найсѣвѣтѣше їмѣ Тѡє, і нашкою
 Тѡєїх заповѣтѣв просѣчени, встѣли ми в радѡсти
 дѣшевнѣй на хвалѣ добротѣливѡсти Тѡєї, при-
 нѡсѣмчи молитѣви ѣ благѣнна Тѡєїмѣв мило-

11081K2

сёрдю за провѣни власни і всѣх людѣи Твоїх,
на іакїх згла́ньса ласка́кв за молітви Най-
свѣтїці Богорóдици!

Бò Ти милосѣрдний і чоловіколю́бний Бòг
ѣси, і ми Тобѣ сла́кв приносимо, Сѣтцò, і Сїнò,
і Свѣтòмв дѣхови, тепѣр і зàвжди, і на віки
вїчні. А́мінь.

По закінченні р҃г-ої Псáльми, бїйшовши пїкнїч-
ними дверїма і стáкши на зкнчáйним мїсци А́мвòнв,
виголо́швє Дїáкòн авò Свѣцѣнник Великѣ Сѣтѣнїю.
Псáлà кòжногв прохáнна лю́де спїкáють: Гòсподи,
помїлáй (авò: Змїлáньса, Гòсподи)! по сòдномв рáзв.

В Спокòї Гòсподв помолїмо́сь!

За Спокїй з небѣсної висотї, і за Спасїн-
на дѣш на́ших, Гòсподв помолїмо́сь!

За Спокїй цлòгв свѣтв, за рòсцвѣт свѣтїх
Бòжих церкòв і за зѣднаннà всѣх, Гòсподв по-
молїмо́сь!

За свѣтїй храм цѣй, і за тїх, щò з ві-
рою, побòжнєстю та стрáхòм Бòжим вхòдять
до ньòгв, Гòсподв помолїмо́сь!

За свѣтѣ православноѣ Цѣрквѣ, і за високо-
преосвященнишого Митрополита нашого (і мѣ),
Преосвященнишого Епископа (назва катѣдри і і мѣ),
чѣсне Священство, Христѣе Діаконство, за
всѣ Духовенство і за нарид, Господѣ помолімося!

За Боголюбивѣ и Богом береженѣ Сѣтчизнѣ
нашѣ, за Голово Держави нашої, за Пре-
свѣтани Оўрад, і за всѣ Христілюбивѣ Воїнство,
Господѣ помолімося!

Щѣбъ Господѣ допомігъ їм, і покоривъ під
ноги їхни вѣлкого вѣрога и свпостата, Госпо-
дѣ помолімося!

За мѣсто (авѣ свѣтїи манастир, авѣ Селѣ) це,
и кожне мѣсто и країнѣ, и за тїх, щѣ в кїри жи-
вѣть оў нїх, Господѣ помолімося!

За пожитѣчне повїтра, за примнѣженна
плѣдѣ зѣмних, і за часї спокїйни, Господѣ
помолімося!

За тїх, щѣ на морї, в дорѣзи, в недѣзи,

в тяжкій праці, в полоні, і за спасіння їх,
Господи помолімося!

В разі потреби після цього додаються і інші про-
хання.

Щоб позбідися нам всякої жорби, гніву,
небезпєки та недолі, Господи помолімося!

Заступи, Спаси, помилуй і вхорони нас,
Боже, ласкою Твоєю!

Прекрасно, пречисто, преблагословєнно,
славнєно Владичицю нашу Богородицю і Все-
дєву Марію зо всіма сватими поманєвши,
себє самих і єден єдногю і вє життє
наше Христє Богови дорєчимо!

Люде: Тобі, Господи!

Виголошенна: Бо Тобі подобає вє слава,
чєсть і поклін Єтцю, і Сїнє, і Свєтємє
Духови, тепєр і зєвжди, і на вєки вєчни!

Люде: Амїнь.

По великій Єктєнії їде п'рший Антифѳон, що
складається з пєрших трьѳх Псалм пєршої Катїзми:

Псалма перша.

Люде: **|||** асливий чоловик, що не ходить на
 радѣ безбожнихъ. Аллилуа! Трїчи.
 Псалма а, кїрш а.

Читєць: **|** на дорозї грїшнихъ не стає, і не
 сидїть на зборахъ лихословцїв.
 Алє в законї Господнїмъ йогѣ замїлѣваннѣ,
 і про законъ Йогѣ дѣлає вїн дєнь і нїч.
 І бѣде вїн якъ дєрево, посаджєне при потѣцї,
 що дѣсть пїлд свїй своєчїснѣ, і лїста йогѣ
 не спадѣ; оу вєбѣмъ, що робїтимє вїн, по-
 щастїтьсѣ йомѣ. Не такъ поведєтьсѣ без-
 бѣжнимъ, не такъ: конї якъ тѣй порохъ, що метє
 йогѣ кїтер з землї. Тогѣ не воскреснѣть
 безбожнї на свѣд, а грїшнїкї на збїр праведнїхъ.

Люде: **|** бѣ знає Господь дорѣгѣ праведнїхъ,
 а дорѣга безбожнїхъ загїне. Алли-
 луа! Трїчи.

Читєць читѣє Псалмѣ дрѣгѣ:

ЧОГÒ КОЛОТАТЬСЯ НАРОДИ, ЧОГÒ ЛЮДЕ РІЧИ
 МАРНІ ЗАМИШАЛЮТЬ? ПІДНИМАЮТЬСЯ ЦАРІ
 ЗЕМНІ, І КНАЗІ ВКЪПИ РАДАТЬСЯ НА ГОСПОДА
 І НА ХРИСТА ИОГВ: „РОЗИРВІМО ЇХНІ ПЪТА,
 І ІАРМО ЇХНЕ СКІНЬМО З СЕБЕ!“ ПРОТЕ ТОЇ,
 ЦЬО ЖИВЕ НА НЕБІ, ПОСМІЄТЬСЯ З НИХ, І ГОСПОДЬ
 ЗАГОРОМИТЬ ЇХ. ТОДІ ЗАГОВОРІТЬ ВІН ДО НИХ
 В ГНІВІ СВОЇМ, І СВЪОРИЄТЮ СВОЄЮ НАЛАКАЄ
 ЇХ: „МЕНЕ НАСТАНОВІВ ВІН ЦАРЄМ НАД СІВНОМ,
 ГОРОЮ СКАТОЮ СВОЄЮ. ІЇ ПРОПОВІДЮ ВЪОЮ
 ГОСПОДНЮ. ГОСПОДЬ СКАЗАВ МЕНІ: ТИ СІН МІЙ,
 СЬОГЪДНА ІА ПОРОДИВ ТЕБЄ. ПРОСИ ОУ МЕНЕ,
 І ІЇ ДАМ ТОБІ НАРОДИ ОУ КЛАСНІСТЬ ТВОЮ,
 І ЦІАЪ ЗЕМЛЮ НА БОЛОДІННА ТВОЄ. ТИ БЪДЕШ
 ПАСТІ ЇХ ПАЛИЦЮ ЗАЛІЗНОЮ; ІАК ПОСЪД ГЛІННАНИЙ
 ПОКРИШИШ ЇХ.“ І СЪСЬ ТЕПЄРЪ ДЪМАЙТЕСЯ, ЦАРІ!
 ПОВЧІТЕСЯ, КІ СЪДАДІ ЗЕМЛІ!

ЛЮДЕ: **С**ЛДЖІТЬ ГОСПОДЄВІ ЗО СТРАХОМ І РА-
 ДИТЕСЯ ЙОМЪ З ДРИЖАННАМ. АЛИ-
 ЛЪА! ТРИЧИ.

Читэць: **Д**ержіться наўки, щоб часом не
прогнікіўся Господь, і щоб кам
не збóчити з дорóги праведно́ї, бо скóрш за-
пáлится гнік Йогò.

Люде: **Ш**асліві кè, цò надію покладáють
на Ньòгò. **Алиш! Трїчи.**

Читэць читае Псáльм трэ́тю:

Господи, чогò так намно́жилось напасникі́в
моїх? Багáтш їх пове́тає прóти мене,
багáтш їх ка́же дшї мо́й: нема́ йомш спа-
сінна оу́ Бóга йогò! Алè ж, Господи, Тì
застшник мій є́си, Тì моє́ сла́ва, Тì під-
но́сиш гóловш мою́! Гóлогом сво́ім клічш ї́
до Господа, і він чшє мене́ з горї́ свáтої
своє́ї. Заши́наю ї́ и спáю, і підвóдждш ї́,
бо Господь борóнить мене́. Не злáкаюєш ї́
делáткїв тїлáч нарóдш, цò зо кє́їх бокі́в напá-
дáють на мене́.

Люде: **Р**оскрє́сни, Господи, Спасї́ мене́, Бóже
мій! **Алиш! Трїчи.**

Читѣць: **Г**о Тѣ перемагáеш оу҃гѣх, що коро-
г҃дють на мѣне без причѣни,
і з҃ви грѣшникѣв крѣшиш.

Людѣ: **В**ѣд Гѣспода Спасѣнна, і нáд нарѣдом
Твоѣм¹¹ благословѣнна Твоѣ. Ѳли-
лѣа! Трѣчи.

По закѣнченнѣ пѣршогоѡ Ѳнтифѣнѣ Дѣаконъ бѣго-
лѣше Малѣ Ѳктѣнѣю:

||| Ѳ та ѣще в спокѣї Гѣсподѣ помо-
лімосѣ!

Людѣ: Гѣсподи, помѣлѣѣ!

Дѣаконъ: Застѣпѣ, Спасѣ, помѣлѣѣ і сохрани
нáс, Бѣже, лáскою Твоѣю!

Людѣ: Гѣсподи, помѣлѣѣ!

Дѣаконъ: Превѣлтѣю, прѣчѣстѣю, прѣвлагосло-
вѣннѣю, слáвнѣю Владѣчицю нáшѣ Богорѣдицю
і всѣдѣвѣ Марію зо всѣмá свѣтѣми помѣ-
нѣвши, самѣх себѣ і сѣдѣн сѣдногѣ, і всѣ
життѣ нáше Христѣ Бѣгѣ дорѣчѣмо!

Людѣ: Тобѣ, Гѣсподи!

ВНГОЛОШЕННА: **Б**О ТВОА ВЛАДА І ТВОЄ ЁСТЬ
 ЦА́РСТВО, І СИ́ЛА І СЛА́ВА,
 О́ТЦА, І СИ́НА, І СВЯТО́ГО ДУ́ХА, ТЕПЕ́Р
 І ЗА́ВЖДИ, І НА ВІ́КИ ВІ́ЧНІ!

ЛЮ́ДЕ: А́МІНЬ.

По Малій Єктенії на вечірні недіельних днів йдуть
 другий та третій Антифони; їх не вб'яє на ве-
 чірні перед роковими й іншими великими скатами.

Антифон другий. Псалма четверта.

КОЛИ КЛИЧУ Я́, ВІСЛУХАЄ МЕНЕ́ БО́Г МІ́Й
 СПРАВЕДЛИВИ́Й. В СМЪТКУ́ ТИ́ ВИКО́ДИШ
 МЕНЕ́ НА ПРÓСТОРІ́НЬ. ПОМІ́ЛЮ́ШЬ МЕНЕ́, І́ ВІСЛУХА́Й
 МОЛІ́ТВУ́ МОЮ́! ДІ́ТИ ЛЮ́ДСЬКІ́: ДО́КИ ВІ́ ВЪДЕ́ТЕ
 ТАЖКОВЕ́РДИМИ? ЧО́ГО́ ЛЮ́БИТЕ́ ВІ́ МА́РНОСТІ́
 І́ ШВКА́ЄТЕ́ НЕПРА́ВДИ? ЗНА́ЙТЕ́ Ж,́ ЦО́ ГОСПО́ДЬ
 ДІ́КНИМ ВЧИ́НІВ СВО́ГО́ ПРА́ВЕДНИКА. ГОСПО́ДЬ
 ВІСЛУХА́Є МЕНЕ́, КО́ЛИ Я́́ КЛИ́КАТИМУ́ ДО́ НЬО́ГО́.
 ГНІ́ВАЮ́ЧИСЯ,́ НЕ ГРІ́ШІТЬ;́ ПРО́ ЦО́́ ДУ́МАЄ́ТЕ В СЕРЦА́Х
 ВА́ШИХ,́ ТО́ГО́́ КА́ЙТЕ́СА́ НА ПОСТЕ́ЛАХ ВА́ШИХ.
 ПРИ́НЕСІ́ТЬ ЖЕ́РТВУ́ СПРАВЕДЛИ́ВОСТІ́, І́ НАДІ́ЙТЕ́СА́

на Гóспода. Багáто гóкóрить: чтò покаже нам добрò? Подáй нам свѣтло лицá Свогò, Гóсподи! Тì дав весѣлiсть сѣрцю мойòмъ; від крожáю збѣжа, винà та сáлиби своѣї вони намнóжилиса. В спокóї заснѣ їá, й спочiнѣ, бò Тì, Гóсподи, сáден даѣш менì жити безпѣчнò!

Псалма пáта.

Вислѣхай слова мої, Гóсподи, і кликанна моє зрозумiй! Оу́каж на гóлос молiнна могò, Цáрю мiй і Бóже мiй, бò до Тѣбе молiюса їá, Гóсподи! Вдóсвiта вислѣхай гóлос мiй; вдóсвiта стáнѣ їá перед Тобóю, і Тì побáчиш менє. Бò Тì єси Бóг, що не хóче беззакóннò; не замѣшкає оу́ Тѣбе лѣкáкий. І беззакóнники не залишáтьса пѣред счiма Твоїми; Тì ненáвидиш всiх, щò твóрять беззакóннò. Тì вiнищиш оу́гiх, щò гóкóрять несправдѣ; чòловiка, жáдногò крòки і ѡблáдногò, гнѣшáється Госпòдь. Зза лáски ж Твоѣї

великої оукийдѣ їа в дім Твій, поклоніюся
 в Твоім храмі сватім в страхѣ перед Тобою.
 Гóсподи, веді мене справедливістю Твоєю;
 ворогів моїх ради випростви перед Собою до-
 рогѣ мою, бо в оустах їхніх немає правди:
 сэрце їхне марне, грів відкритий — горло
 їх; коні ізиками своїми лжаквають. Сѣвди
 їх, Бóже, щоб оупали коні від замірик своїх;
 за превеликѣ безбóжність їхню відкнивь їх,
 бо коні прогнівили Тебє, Гóсподи! І нехай
 звеселяться всі, що надію покладають на Тебе;
 нехай коні повик радітимуть, і Ти ўвелишиш
 між ними; і хвалитимуться Тобою ті, що
 люблять імя Твоє. Бо Ти благословиш пра-
 ведника, Гóсподи, і покрибаєш нас ласкавим
 щитом!

Псалма шóста.

Гóсподи, не карай мене в свбóрости своій,
 і не наказви мене в гніві Твоім! Зми-
 лився надо мною, Гóсподи, бо нємічний їа!

Оўздорбк менє, Господи, бѡ стрѣбѡжмилє кѡсти
 мої! І дѡшà моà занепокѡєна дѡже; à Тѣ,
 Господи, дѡки? Зглàньєл, Господи, вѣзволи
 дѡшѡ мою, спàєи менє рàди лàски Своєї! Нѡ
 в смѣртѣ нємà пàмàти про Тѣбє, à в пѣкàи
 хтѡ ж вѡдє Тѣбѣ вѣзнàвàти? Іà змѡчений
 тѡгю Своєю, кѡжнѡ нѣч сѡвмѣвàю лѡже Своє,
 пѡєтѣл Свою змѡчѡю слѣзми Своїми. Зàсмѡ-
 тѣлѡл з гнѣвѡ сѡко моє; пѡстàрѣв їà мѣж
 вєимà корѡгàми моїми. Вѣдєтѡпѣтє кѣд мѣнє
 вѣи, цѡ чѣннѣтє вєззакѡннà, бѡ пѡчѡв Госпѡдѣ
 гѡлѡс пàлчѡ мѡгѡ. Вѣслѡхàв Госпѡдѣ молѣннà
 моє, — Госпѡдѣ прѣймє молѣтѡвѡ мою. Нєхàи
 зàгорѡмлàтѣлà і зàтрѣбѡжàтѣлà вѣи корѡгѣ
 мої; нєхàи кѣрнѡтѣлà, і вѡдѡтѣ зàрàз зà-
 сорѡмлєнѣ.

По дрѡгѣм Антѣфѡнѣ Дѣàкѡн знѡвѡ прѡкàзѡвє
 Мàлѡ вѣктѣнѣю, по їàкѣй вѡвѣщѣннѣк кѣгѡлѡшѡвє:

Гѡ Тѣ милѡсѣрднѣи і чѡлѡвѣкѡлѡбнѣи Бѡг
 єєи, і Тѡбѣ слàвѡ прѣнѡсѣмо, Сѡтцю,

вiнности моїй на мене! Нехай кiнчиться злоба
 грiшних, а праведногw попрокiдь, бо Ти,
 Бiже, праведний, випробовуєш серця і оу-
 трiби. Пiмич моя від Бiга, що спасає щiрих
 сiрцем. Бiг свiдiл справедливий, і сильний,
 і довготерпеливий, і він не гнiвається кiжногw
 дня. Коли не навертаєтесь вi, — він чiстить
 сiрцiща своє, лiтка свогw напинає і при-
 ладжує йогw. І в нiм наготовляє прилада
 смертонiснi, стрiли своi робить палiчими.
 Сiнь грiшний захiрик неправдою, — зачiв
 вiль, і породив беззаконнi. Копiв він рока,
 і викопав йогw, — і вкiв оу їм, що
 зробив її. Злоба йогw звiрнеться на голови
 йогw, а неправда йогw спадє на тiмi йогw.
 визнаватимi Гiспода по правдi Йогw, і сла-
 витимi їмi Гiспода Найвищогw!

Псiльма кiсьма.

Гiсподи Бiже наш, їк величне їмi Твоє
 по цiлій землi! Слава Твоi несеться

вѣще небѣс! Из оуст дѣтей і немовалѣт Тѣ
вчинѣв єсѣ хвалѣ через неприятелиѣ своѣх,
щобѣи зніщити бѣрога ѣ мѣстника! Їѣк погалѣнѣ
на нѣбо, діло рѣк твоѣх, на мѣсць і зѣри,
щѣ Тѣ заєнѣвалѣ, тѣ щѣ єсть людіна, щѣ
Тѣ памѣталѣеш про нѣї? абѣ дитѣ людіекѣ, щѣ
Тѣ ѡпкѣщєша нѣм? Тѣ сотворѣлѣ ѣогѣ малѣ
чѣм мѣньшим вѣд ѣнголѣ, слѣвою ѣ шанѣю
оувѣнчалѣ Тѣ ѣогѣ. Тѣ поставѣлѣ ѣогѣ над
діалѣми рѣк своѣх, пѣд нѣги ѣомѣ вѣє покорѣлѣ
Тѣ: євѣць і болѣв вѣїх, а до тѣгѣ ѣ звѣрѣлѣ
польокѣх, пѣтѣство небѣсне та рѣлѣ мѣрѣлѣх,
оустѣ, щѣ хѣдѣть по дорѣгах мѣрѣлѣх.

Гѣспѣди Бѣже наш, ѣѣк велѣчне імѣ Твоѣ
по цілѣї землѣ!

Слѣва ѡтцѣю, і єїнѣ, і євѣтомѣ дѣхѣвѣ,
тепѣр і зѣвѣдѣ, і на кѣкѣ кѣчнѣ. Ѥмінѣ.

Ѥлѣлѣлѣ, ѣлѣлѣлѣ, ѣлѣлѣлѣ, слѣва Тѣбѣ, Бѣже!
Трѣчѣ.

Діако́н прока́звє Малѣ Бѣтѣ́нню, по ѣ́кій Ска-
ці́нник виго́лошвє:

Го́ Ти є́си Бо́г на́ш, і ми́ Тобі́ сла́вѣ при-
но́симо, Сѡтцю́, і Сї́нѣ, і Свѣ́томѣ
Дѣ́хови, тепе́р і за́вжди, і на ві́ки ві́чні!

І спи́вѣтьсѣ Пса́льма ѣм, кірші а — б, на го́лог,
ѣ́кій припаде:

Го́споди, клі́чѣ до Те́бе, — кі́слѣхай мене́!
Ві́слѣхай мене́, Го́споди!

Го́споди, клі́чѣ до Те́бе, — кі́слѣхай мене́!
Почѣ́й го́логѣ мо́лі́нна мо́гѣ, ко́ли до Те́бе
іа клі́катимѣ! Ві́слѣхай мене́, Го́споди!

Нех́а́н ста́не мо́лі́тка мо́а, ѣ́к ка́ді́нна
пе́ред Тобо́ю; підно́шенна рѣ́к мо́їх — ѣ́к
же́ртва ве́чірна! Ві́слѣхай мене́, Го́споди!

Чи́тець прока́звє да́лі кірші по' черзі з тіе́ї
ж Пса́льми:

Посѣ́а́к, Го́споди, сторо́жѣ дла о́у́ет мо́їх,
і дѣ́ри ѡ́хоро́ни дла гѣ́в мо́їх!

Не даи Серцю мойомд нахилітиса до слів
лжквіх, сѡправдвючиса в грїх́ах,

З людьми, що рѡблать беззакѡнство, і не
зїйдьє їа з вїбраними їх.

Їак накаже менє пр́аведник — цє мїлость моа,
сѡлїва ж грїшногѡ не намагтїть голови моєї.

Бѡ цє ѡ молїтва моа про оуподѡбання
їх; загїндли при каменї сѡддї їхнї.

Почвють слів моїх, бѡ вони перемогли.
Їак скїба рїллї розсїпаетьса на землї, так
розсїпано кѡсти їхнї над безѡднею.

Бѡ до Тѣбе, Гѡсподи, Гѡсподи, звѣрнено
сѡчи мої, на Тѣбе надїюса, не вїдверї дшї
моєї.

Стережї менє вїд сїтки, що розстѡбили
на мене, і вїд зндшань тих, що чїнають
беззакѡнство.

Впадуть оу сїткѡ скою грїшники, а їа
сѡдєн сѡминѡ.

Псалма рѣа.

Гологом своѣм клічѸ ѣ до Гѳспода, го-
логом своѣм молюсь ѣ Господѣкѣ.

Вѣллаю перед Нѣм проханна своѣ, ждрбѸ
своѳ ИомѸ розповѣм.

Колѣ знемагѣк в менѣ дѸх мѣй, Тѣ знѣк
тодѣ стѣжкѸ моѳ.

На дорѳзи цѣй, по ѣкѣй ходжѸ ѣ, сѸѳвано
сѣткѸ на мѣне.

Дивлюса правѳрѸч, ѣ ѳзрѣяюса, ѣ немѣе
никѳгѸ, хтѳ знѣк би менѣ.

Немѣе дла мѣне прѣтѳлакѸ, никѳгѸ немѣе,
хтѳ подѣѣк би про дѸшѸ моѳ.

КлічѸ ѣ до Тѣбе, Гѳсподи, ѣ голошѸ:
Тѣ надѣл моѳ, Тѣ моѳ дѳлл на землѣ живѣхѸ.

ѳубѣж на молѣнна моѳ, вѳ ѣ тѣжкѸ зне-
мѣса! Вѣзволь менѣ вѣд гонѣтелек моѳхѸ, вѳ
волѣ Сильнѣци вѣд мѣне.

Вѣрш до стѣхѣр на „Гѳсподи, клічѸ до Тѣбе“.

На і.

Віведи з в'язниці душ мою, щоб хвалив імя Твоє.

Крѣг мене звернуть праведники, як Ти нагородиш мене.

На и; Псалма рѣд:

З глибини клич і до Тебе, Господи: Господи, вислухай голос мого.

Нехай вдавть оуши Твої оубавними на голос моїнн мого.

На з.

Коли на беззаконна зважатимеш, Господи, — Господи, хто ж оустойть? Но в Тебе змилування єсть.

Ради їмени Твогю чекаю Тебе, Господи, чекає душа моя слова Твогю; душа моя надію покладє на Господа.

На д:

Від світанна до ночи, від світанна нехай вповає Ізраїль¹⁷ на Господа.

Бо оу́ Гóспода змíлѡванна, і́ вели́ке оу́
Ньóгѡ Спасінна; і́ вiн кiзколить Ізраїла¹⁷ від
оу́сіх несправедливостей йогѡ.

Псалма рѣі:

Хвалі́те Гóспода всі́ нарóди; прославлáйте
Иогò, всі́ племéна.

Бо лáска Иогò стáла над нáми, і́ прáвда
Госпóдна пере́вде повiк.

Слáва Отцю́, і́ Сiну, і́ Святóму Дхóви.
І́ тепéр і́ зáвжди, і́ на вiки вiчнi. А́мінь.
Дiáкон: Гóсподу помолiмось!

Свщiенник читáє тiхѡ Молiтвѡ Вхóдѡ:

Ввечерi, і́ крáнци, й́ спiвáнна хвáлимо,
прославлáємо, дáквемо й́ мóлимо
Тебе, Владiко всьóгѡ! Напрáв молiтвѡ нáшѡ,
iák кáдiнна перед Тобóю, і́ не попде́ти сер-
дéць нáших нахилiтиса до слiв áвò адмóк
лѡкáвних, áлè збережи́ нас від оу́сіх, щò па-
стерiгáють дѡши нáши, бò до Те́бе, Гóсподи,

Господи, звернено єчи наші, і на Тебе ми
вповбаємо! Не посороми нас, Боже наш.

Бо Тобі належить вса слава, честь і поклін,
Отцю, і Сїну, і Свато́му Духови, тепер
і завжди, і на віки вічні. **Амінь.**

Діакон, вказуючи єрарєи на с҃хїа:

Благослови, Владїко, Вхїа Сватїй!

Свещєнник: **Б**лагословєн Вхїа Сватїх Тво-
єщєнник: **Б**їх повєлчєсєнє, тепер і за-
жди, і на віки вічні!

Діакон: **Амінь.** І кадючи вєголшє: Пре-
мудрїсть! Стїймо прїстїєнє!

Людє: **С**вїтло тїхє Сватої слави вєвєр-
тєнє Отцє, вєвєсноє, Свато-
тєнє, вєлєнєнє, Ісєсє Хрїстє! Прїшєвєши
на захїд сєнцє, повєчєвєши зєрє вєчїрнєю,
— славєнє Отцє, Сїна і Сватоє Духє,
Бєга. Достїєнє є повєлчєсє Тєбє прославлєтї

голосами побожними, Синъ Божий, що життя даєш, то́мъ свѣтъ Тебѣ славить.

По цьомъ свещенник і діакон виходять на Гóрне Місце.

Діакон: Уважаймо!

Свещенник: Мир оусім!

Люде: І а́нґхви твоіомъ!

Діакон: Премудрість! Уважаймо!

І проказується Прокімен денний.

ПРОКІМНИ НА ВЕЧІРНІ.

В свѣтъ, на голос ѿ:

Господь царствує, в величність приврава!
Вірш перший: Приврава Господь к силъ,
и сперизавла.

Вірш дрґгий: Земаю твердш поставне він,
і не захитається кона.

Вірш третій: Дѳмові твоіомъ належить свѣ-
тисть, Гóсподи, на дрґгий дні. Псалма 92. ^{1. 5.}

В неділю, на голос ѿ:

Прославлайте тепѣр Гóспода, всѣ слґги Гос-
подні.

Вірш: ЦЮ́ СТОІТЄ В ДО́МІ ГОСПО́ДНІМ, ОУ́ ДВО́РІ
ДО́МЪ БО́ГА НА́ШОГѠ. Пс. 133. ¹.

В ПОНЕДІЛОК, НА ГОЛОС Д̄:

ГОСПО́ДЬ ВІСЛѦХАЄ МЕНЄ, КОЛИ І́А КЛІКАТИМЪ
ДО НЬО́ГѠ.

Вірш: КОЛИ КЛІЧЪ І́А, ВІСЛѦХАЄ МЕНЄ БО́Г
МІ́Й. Пс. 4. ^{4. 2}.

У ВІКТО́РЕК, НА ГОЛОС ǃ:

ЛА́СКА ТВОѠ, ГО́СПОДИ, НЕХА́Й ПРОВОЖАЄ МЕНЄ
ПО ВСІ ДНІ ЖИТТ́А МОГѠ.

Вірш: ГОСПО́ДЬ ПА́СТИР МІ́Й, І́ НИЧО́ГѠ МЕНІ
НЕ ЗАБРА́КНЕ! НА МІ́СЦІ БАГА́ТИМ — ТА́М СЪЕ-
ЛІВЪ ВІ́Н МЕНЄ. Пс. 22. ^{6. 1. 2}.

В СЕ́РЕДЪ, НА ГОЛОС ǃ:

БО́ЖЕ, ОУ́ І́МА́ ТВОЄ СПАСІ́ МЕНЄ, І́ СИ́ЛОЮ
СВОЄЮ СЪДІ́ МЕНЄ.

Вірш: БО́ЖЕ, ВІСЛѦХА́Й МОЛІ́ТВЪ МОЮ́, ПОЧУ́Й
СЛОВА́ ОУ́́СТ МО́ИХ. Пс. 53. ^{3. 4}.

В ЧЕТКЕ́Р, НА ГОЛОС ǃ:

ПО́МІЧ МОѠ ВІ́Д ГО́СПОДА, ЦЮ́ СТВО́РИВЪ НЕ́БО
І́ ЗЕ́МЛЮ.

Вірш: Ії підношд сѣчи свої до неба, звїдки
прійде поміч моѡ. Пс. 120. ^{2.1.}

в п'ятницю, на гóлог з:

Бóже, застѡпник мій єси Тї, і ласка
Твоѡ поперѣдить менє.

Вірш: Вїзволь менє від корогїб моїх, Бóже,
і від неприятелиб моїх борони менє. Пс. 58. ^{10.11.2.}

Треба знати, що коли припадє Пїст авò „Али-
лѡа,“ то замїсть Прокїмнїб тижнєних спікаютьєа
сѡтї:

Понедїлок.

Алилѡа! Трїчі, на гóлог з.

Вірш: Гóсподи, не карай менє в свѡрогсти
своїй, і не наказуй менє в гнїбї твоїм.
Алилѡа. Пс. 6. ^{2.}

Вірш: І на вїки вїчни!

Людє: Алилѡа!

Виктóрок і четкєр.

Вірш: Проглавлїйте Гóспода Бóга нашогв,
і вклонайтєса піднїжж нїг Йогò, бо конò
свѡтє. Пс. 98. ^{5.}

Середà.

По цілій землі розійшовся гóлог їх, і в кінці сквітò слова їхні. Пс. 18.⁵

В неділю і в п'ятницю ввечері ніколи не співаютьса „Алилда.“

Покернѣвшись Єввацієнник на захід, з складеними рѣками, стоїть, чекаючи кінця Прокімінѣ; потім вклоняється і виходить на місце Скоє.

По Прокіміні ж виголошѣє Діакон, коли кін єсть, вийшовши пікнічними дверима (à Єввацієнник стоїть в середині вивтарà перед Єввацієм Трапезою) ѡтгю вктєнію Усєрднѣ (Рєвнѣ абò Гарáчѣ):

Промóкмо кєі з цілої дѣші, і з цілогѡ роздмінна нашогѡ промóкмо!

Люде: Гóсподи, помїлѣй! ѡдєн рáз.

Діакон: Гóсподи всемогѣчий, Бóже Ѡтцїв нашіх, мóлимо Тебє, вєслѡхай нас і помїлѣй!

Люде: Гóсподи, помїлѣй! ѡдєн рáз.

Діакон: Помїлѣй нас, Бóже, з великої ласки Твоєї, мóлимо Тебє, вєслѡхай нас і помїлѣй!

Люде: Гóсподи, помїлѣй! трїчі.

Діако́н: Ще мо́лимоєь за свѣтѣ Правосла́венѣ¹
Цѣ́рквѣ, за високопреосвя́щеннишоꝝ митро-
поли́та на́шоꝝ (і́мѣ), Преосвя́щеннишоꝝ Е́пі-
ско́па (на́зва кате́дри і́ і́мѣ), і́ за всѣ́ Христо́ве
бра́тство на́ше!

Ще́ мо́лимоєь за Боголю́бівѣ и́ Богом
береже́нѣ О́тчизнѣ на́шѣ,² за Го́ловѣ Держа́ви
на́шої і́ за вѣ́сь Преосвя́тлий Ё́рмѣ, за мо-
гучи́сть, перемо́гѣ, пості́йни́сть, спо́кій, здо-
ро́вля, Спасі́нна і́х і́ прощенна́ грі́хів і́хних, а́
свога́ненѣ щобъ Госпо́дь Бог на́ш щасті́в та по-
мага́в їм оу́ всьо́мѣ і́ покорі́в під но́ги і́хні
всѣ́коꝝ коро́га и́ свпостѣ́та!

Ще́ мо́лимоєь за всѣ́ і́х Христо́лю́бівѣ
во́їнство!

Ще́ мо́лимоєь за бра́ті́в на́ших, свѣ́щен-
никі́в, свѣ́щенномана́хів, і́ мана́хів, і́ за всѣ́
Христо́ве бра́тство на́ше!

Ще́ мо́лимоєь за зми́лѣванна́, життѣ́,
спо́кій, здо́ровля́, Спасі́нна, Бо́же ві́дві́данна́,

прощенна й пробаченна гріхів слуг Божих,
 братів сватогw храмw цьогw!

Ще молимоєь за блаженних і повикнеза-
 вѣтних фндаѣторів сватогw храмw цьогw,
 і за всіх давніше помѣрлих Ѡтцѣв і братів
 наших, що тѣт побожнw. спочивають, і за
 правослабних по всіх оусіодах!

Ще молимоєь за тих, що дарн приноєать
 і гарнw працюють оу сватім і найчеснішим
 храмі цім, трѣдаться, спѣвають, і за при-
 сѣтних людеѣв, що чекають від Тебе великої
 й щедрої милости!

Виглоошенна: **Г**о Ти милостивий і чоло-
 виколюбний Бог єси, і ми
 Тобѣ слабв приноєимо, Ѡтцю, і Сїну, і Св-
 томw Дѣхови, тепѣр і завжди, і на віки вічні!
 Люде: **А**мінь.

Пієла цьогw Читѣць читає:

Вчиннѣ достойними, Господи, оу вѣчѣр цѣѣ
 від гріхѣв встерегтїсь нам. Благосло-

вѣнний Ти, Господи, Божє Сѣтцѣв нашихъ, величнє и прославленє і мѣ Твоє на вѣки, аминь.

Нехай вѣде, Господи, ласка Твоє над нами, бо ми вповѣємо на Тебє! Благословѣнний Ти, Господи, навчи менє заповѣтѣв Твоїхъ! Благословѣнний Ти, Владико, дай зрозумѣти заповѣти Твої! Благословѣнний Ти, Свѣтїй, просвѣти менє заповѣтами Твоїми!

Господи, ласка Твоє покѣ, не цвѣрайса теоринна рѣк Своїхъ! Тобѣ належить хвала, Тобѣ належить прославленнє, Тобѣ слава належить, Сѣтцю, і Сїнѣ, і Свѣтѣмъ Духѣмъ, тепер і завжди, і на вѣки вѣчні, аминь.

Після цьогѣ Дїакон виголошѣє Бѣтєнїю Благальнѣ:

Попокнимо вечерню молїтвѣв нашѣв Господѣвї!
 Люде: Господи, помїлѣвї!

Застѣпї, Спасї, помїлѣвї і шхоронї нас,
 Божє, ласкою Твоєю!

Люде: Господи, помїлѣвї!

Дя́кон: Ціло́гѡ вѣчора досконáлогѡ, Ска-
то́гѡ, Спокі́йногѡ й безгрі́шногѡ о́у Го́спода
про́сімо!

Лю́де: Пода́й, Го́споди! Те ж співа́ють і післа
ко́жногѡ да́льшогѡ прохáнна.

Дя́кон: Я́нгола Споко́ю, провідника́ вѣрногѡ,
сѡхоро́нителя́ ду́ш і тіл на́ших о́у Го́спода
про́сімо!

Проба́ченна й відпущенна́ гріхі́в і про́кін
на́ших о́у Го́спода про́сімо!

Все́огѡ до́брогѡ й пожито́чногѡ ду́шам
на́шим, і Споко́ю для́ свѣ́тѡ о́у Го́спода про́сімо!

Що́б ре́штѡ житт́а на́шого к Споко́ї й ка-
латті́ закінчили́ ми о́у Го́спода про́сімо!

Хри́стиáньскогѡ кінц́а житт́а на́шого без-
бо́лізногѡ, бездога́нногѡ, Спокі́йногѡ, і до́-
брогѡ сѡпра́вданна́ на Стра́шнім сѡди́ Хри-
сто́вѣм про́сімо!

Пре́сватѡю, пречі́стѡю, пре́благосло́вѣннѡю,
сла́внѡю Владі́чицю на́шѡ Богоро́дицю і Все-

дівѢ Марію зо всіма сватїми помандѢши,
самїх себѣ і єден єдногѡ, і вє життѣ
наше ХристѢ БогѢ дорѢчїмо!

Люде: Тобї, Господи!

Виголошенна: **Г**о Тї милосѣрдний і чоловіко-
любний Бог єси, і мї Тобї
славѢ приносїмо, Отцю, і Сїну, і Свато́му
Духови, тепѣр і зѣвжди, і на віки вічні!

Люде: Амінь!

Сваци́енник: Мир оу́сім!

Люде: І Духови тво́юму!

Дїакон: Голови наші вклонїмо перед Господом!

Люде: Тобї, Господи!

По Благальній Єктенї Сваци́енник стїха проказѢ
Моли́твѢ Голокснахїленна:

Господи, Го́же наш, Тї не́бо нахїли́є
і зїшо́к на Спасїнна рѡдѢ людько́гѡ,
згланьса на сѡдг твоїх і на наслїдѡ твоє.
Но́ перед Тобо́ю, страшнїм і чоловіколюбним
свѡдїю, схи́лили сѡдги твої голови, і шїї

Свої скоріли, не від людей надіючись помочи, але Твоєї сподіваючись ласки, і трогò чекаючи спасіння. Бережи їх на всьак час, — тепер, і в кечір цей, і в настґпаючґ ніч, від оуґлакогґ ворога, від оуґлакогґ сґпротівногґ чинґ діавольскогґ, і від дґмок марних, і побажань лґкавих.

Виголошенна: Нехай вґде владґ царства Трогò благословенна і найславніща, Сґтцл, і Сґна, і Склатогґ дґха, тепер і зґвжди, і на віки вічні!

Люде: **АМІНЬ.**

Потім Стихирн Стихобн. До них такі бірш (Псалма рґк):

Вірш а: **П**о тебе, що живеш на неві, збґ-
ажд я сґчи свої. Сґто як сґчи
сґдг звернено до рґки господарк своїх, як
сґчи сґдґжніци до рґки господіни своєї, — так
і наші сґчи позирають на Гґспода Бґга нашогґ,
аж поки не змилується він над нами!

Вірш К: **В**мілди́са над на́ми, Го́споди, зми-
лди́са над на́ми, бо ми на́дтв
на́терпіли́са го́рла. Со́бали́вкв ду́ша на́ша на-
по́внилася погóрдою бага́тих і знеба́гою го́рдих!

Сла́ва... і тепе́р..., і Богого́дичний. Після́ цьо́гв
співа́ємо моли́тв св. Сине́вна Богопри́ймца:

Ні́ни відпска́єш слугу́ Свого́, Владі́ко,
по сло́вѣ Тво́юму, заспоко́єним, бо ба́-
чили́ є́чи мої́ спа́сінна Твоє́, котре́ пригото́вив
є́си о́усім лю́дам, сві́тло на просві́тѣ неві́рних,
і сла́вѣ наро́дѣ Тво́гѣ Ізраї́льсько́гв²⁰. Єв.
Двкн, II, 29—32.

Чте́ць: Свѣ́тій Бо́же, Свѣ́тій Крі́пкий, Свѣ́-
тій Безсме́ртний, помі́лди́ нас! Трі́чі.

Сла́ва Со́тцю, і Си́ну, і Свѣ́тому́ Ду́хови,
і тепе́р, і за́вжди, і на ві́ки ві́чні! І́мінь.

Пресвѣ́та́а Тро́їце... Сла́ва Со́тцю... Со́тче
на́ш... днб. ст. й.

Виголо́шення: **Б**о́ Твоє́ є́сть ца́рство, і си́ла,
і сла́ва, Со́тца, і Си́на,

і Свѣтѣмъ Дѣшѣ, тепѣр і Зѣвжди, і на
вѣки вѣчни.

Амінь.

Щелѣ цѣмъ Тропаръ Свѣта, ѡвѣ Свѣтѣмъ, ѡвѣ
дѣнний. Слѡва... і тепѣр..., Богородичний. І видпѣст.

І коли вѣвѣе Піст, і спѣкано „Ілиада“, тѣ
проказѣється ѡтѣ Тропарѣ, на гѣлогъ ѡ:

Богородице Дѣво, радѣйша! Благодѣтнаѣ
Маріе, Господь з Тѣбѣю! Благогловѣ
нна Тѣ мѣж жѣнама, і благогловѣн пѣдѣ
тѣла Тѣмъ, во Тѣ породѣла еси Спѣса дѣш
нашихъ! Покліи.

Слѡва ѡтѣцѣю, і Сѣнѣ, і Свѣтѣмъ Дѣшѣ.

Хрестѣтелю Христѣвнѣ, вѣш наѣ Спомѣни,
Щѣвѣи вѣзѣолитѣса наѣмъ вѣд грѣшѣк нашихъ,
во Тѣвѣ данѣо благодѣть молѣтѣса за наѣ! Покліи.

І тепѣр і Зѣвжди, і на вѣки вѣчни, Амінь.

Молѣтѣса за наѣ, Свѣтѣи Апѣстѣли, і вѣи
Свѣтѣи, щѣвѣи вѣзѣолитѣса наѣмъ вѣд

вїд та жрѣбї, вò мї маємо нас, гарáчих за-
стѣпників перед Спасом! Поклін.

ПІД Твою мїлость прибїгаємо, Богорó-
дице! Молїнна нашоґв в жрѣбї не цѣ-
раїса, алє вїд вїд нас вїзволи, єдина чїста, єдина
благословєнна!

Молїтка за Сѣтчїзнѣ.

ПРЕБЄСНИЙ Цáрю, Боголюбївѣ й Богом ве-
режєнѣ Сѣтчїзнѣ н'шѣ² змїцнї, вїрѣ
ствердї, наро́ди втихоми́р, свїт заспокїй,
свѣтїй Манасти́р цєй (авò: мїсто цє) в добрі
зверєжї! Давнїше померлих Сѣтцїк і братїв
нашнх в сєєлах прáведних сєєлї, а нас, що
каємоь та сповїдаємоь Тобї, прийми, вò Тї
милосєрдний і чолок колюбвий!

Великопїсна молїтка св. Єфрєма Сирїанина.

ПРòсподи й Владїко життá мойòґв! Дѣха
лїнїчєтва, безнадїйности, владолївєства
та пѣстомòвности не даї менї! Поклін.

Душа ж невинности, покори, терпінна та
любоби пошай мені, сласзі Твоїомѡ! Покаян.

Так, Господи Царю! Дай мені бачити про-
бини свої, і не судити брата моєго, бо Ти
благогобен єси на віки вічні! Амінь. Покаян.

Молітва.

Найсвятіша Тройце, єдиноістотна владо,
неподільне царство, вєскогѡ добра по-
чаткѡ, — оуподобай же и мене, грішного:
змицни, врозми серце моє, і вєю сквернѡ
моє відними! Проскитай мій розум, щоби по-
вєжкчєнѡ їа слави, вєспівѡвав і вклонѡвєв,
та промовѡв: єдин сѡт, єдин Господь Ісѡс
Христѡс, на славѡ Бога Сѡтцѡ, амінь.

Нехай вѡде їмѡ Господне благогоєнне
від тепєр і до вєкѡ! Трїчи.

і читѡється Пєсѡльмѡ ѡг-тѡ.

Хвалїтимѡ Господа повєжкчєнѡ, хвала
Ногѡ завжди в оутѡх моїх. Господом
похвалїтєся душа моє, — нехай почѡють

тїхнї і нехай звеселїтьсѧ. Величайте Господа
 зо мною, і піднесїм імя Йогв̀ разом! Її
 шдкѧк Господа, і він вїсладхав мене, і від
 оуїїх скорбѧт моїх вїзволїв мене. Пристѧпїть
 до Ньогв̀ і просвітїтьсѧ, і лица вѧші не ўсоро-
 маютьсѧ. Цей оубѧгий кѧїкак, і Господь почѧв
 йогв̀, і від вїїх скорбѧт вїзволїв йогв̀. Стѧне
 в збрѧї Їнгол Господній довкѧла тїх, що во-
 лѧтьсѧ Йогв̀, і сѧборѧнить їх. Спрѧвдїте, і по-
 вѧчите, їкїїй дѧбрїй Господь; щаслївий чоловїк,
 що надїю покладає на Ньогв̀! Бїїтесѧ Господа,
 вїї свѧтїї Йогв̀, вѧ немає недостѧткїв оу тїх,
 що волѧтьсѧ Йогв̀. Багѧті оубѧжують і стають
 голѧдними; ѧ тїм, що шдкѧють Господа, не
 заврѧкне нїкогв̀ добра. Прийдїть, дїти, по-
 слѧхайте мене; страхѧ Господньомѧ навчѧ вѧс.
 Хтѧ тѧї чоловїк, що вѧжѧє життѧ, що рѧдїй
 вѧчити щаслївїї днї? Здѧржѧ їзїкѧ свогв̀
 від злѧгв̀, і оуїта твої щоб не мѧвїли лѧ-
 кѧвствѧ. Ухїлїїсѧ від злѧгв̀ і чїни дѧбре;

швкái Спокою і прамѣи до ньогw. Сѣчи Гос-
 пѳдн на прáведнихъ, і оўши Ногѳ для мо-
 лѣтки їхъ. А лице Госпѳдне прѳти злочѣнцѣв,
 цѳви стѣрти з землѣ пáмáть за нѣхъ. Влѣчѣть
 прáведники, і Госпѳдь сáдѣае їхъ, і від всѣхъ
 скорбѳт їхнѣхъ визволаѣе їхъ. Близький Госпѳдь
 до тѣхнѣхъ сѣрцемъ, і дѣхомъ покѣрнихъ вѣн ви-
 зволаѣе. Багáтw скорбѳт оу прáведнихъ, áлѣ
 від оуѣихъ нѣхъ вѣзволить їхъ Госпѳдь. Стережѣ
 Госпѳдь всѣ кѳсти їхнѣ; ни сáднá з нѣхъ не
 перелѳмиться. Смѣрть грѣшникѣв лѳта; á тѣ,
 цѳѳ ненавидáть прáведногw — прогрѣшáтьсá.
 Вѣзволить Госпѳдь дѣши сáдѣ своѣхъ, і не
 загѣнѣть тѣ, цѳѳ надѣю покладаѣють на Ньогѳw.

По цѳѳмѣ Псалма рѣд:

|| прославлáтимѣ Тебѣ, Бѳже мѣй, Цáрю мѣй,
 і благоговáлимѣ імá Твоѣ повѣк
 і на вѣки вѣчни! Повеждѣннw вѣдѣ благо-
 говáти Тебѣ, і хвалити імá Твоѣ повѣк
 і на вѣки вѣчни! Великий Госпѳдь, і над мѣрѣ

Слáвний Ві́н, і вели́чності Иогw̄ немає кінцá. З рóдѠ в рíд хвалíтимѠть дíла Твої́ і зпoкí-
дáтимѠть про мoгyтність Твою́. БѠдѠть рoс-
пoвíдáти про слáвнѠ вели́чність святíни Твоє́ї,
і про дíвні рíчи Твої́ перекáзѠвати. РoскáжѠть
про мoгyтність стрáшних дíл Твої́х, і про
вели́чність Твою́ зпoкíдáтимѠть. БѠдѠть ви-
гoлoшѠвати про пáм'ять вели́кої добрoтí Твоє́ї,
і Спрáведлíвнiсть Твоєю́ втíшатисá. Милo-
сéрдний і ласкáвий Госпóдь, довгoтерпелíвний
і наймилoстивíший. Дo кéїх дóврий Госпóдь,
і лáска Иогw̄ на кéїх Спрáкax Иогw̄. Нeхáй
прoслáвлáють Тебè, Гóсподи, кéї дíла Твої́,
á прeпoдóвни Твої́ нeхáй блáгoслoвлáють Тебè.
СлáвѠ цáрствá Твогw̄ нeхáй прoпoвíдáють,
і про мoгyтність Твою́ нeхáй перекáзѠють,
щoви дíтлáм людським рoспoвíсти про СíлѠ
Твою́ і про слáвнѠ вели́чність цáрюбáнна
Твогw̄! Цáрюбáнна Твоє́ — цáрюбáнна нa
вíки, і влáдa Твоá — із рóдѠ в рíд. Ві́рний

Госпóдь оу́ всі́х слова́х Своі́х і́ свѣтій оу́ всі́х діла́х Своі́х. Піддѣржѣ Госпóдь оу́сі́х па́даючих, і́ підніма́є всі́х повѣлених. О́чи всі́х на Те́бе впова́ють, і́ Ти да́єш їм по- живѣ́ своєча́стнꙋ; відкрива́єш Ти рѣ́кꙋ Свою́, і́ всѣ́ живѣ́ вдово́льня́єш ла́скою Своєю́. Спра- ведли́вий Госпóдь оу́ всі́х доро́гах Своі́х і́ свѣ- тій оу́ всі́х діла́х Своі́х. Близькі́й Госпóдь до всі́х, що́ кля́чуть Иогѡ́, що́ кля́чуть Иогѡ́ в пра́вді. Ві́н вчинить бо́лю́ тї́х, що́ во- лѣ́тьсѣ Иогѡ́, і́ моли́тки ї́хні вї́слꙋха́є, і́ спа́є ї́х. Стережѣ́ Госпóдь оу́сі́х, хтò́ лю́бить Иогѡ́, а́ грі́шників оу́сі́х вї́нищить. Ї́ста мої́ вѣ- дꙋть голо́сити хва́лꙋ Госпóдню. Не́хай ко́жна лю́дина про́славля́є і́мѣ́ свѣтѣ́е Иогѡ́ пові́к і́ на ві́ки ві́чні!

і́ по цьо́мꙋ:

Постóйнꙋ ѣ́ попра́вді́ велича́ти Те́бе́, Бого- ро́дицю, за́вжди́ блаже́ннꙋю́ й найне- порóчнїшꙋю́, і́ Ма́тир Бо́га на́шого́. Че́снї-

шю Херувімів, і славнішю без рикання
 Серафімів, що породила Бoga-Слoкo чiстoю,
 правдiвю Богорoдицю, Тебe величаемо.

Так вoкає оу великий Пiст. А коли iнший Пiст,
 i спiкано „Алила“, то по покoнах, по Трискатиi
 i по виголoшеннi проказуемо: „Гoспoди, помiади!“
 кi раз, „Слава i тепер“, i знoв: „Гoспoди по-
 мiади!“ трiчi. „Поблагослови.“ I вiдпoст. А коли
 „Бог — Господь“, то по Трискатиi Трoпар дiшний.
 I вiдпoст.

Дiакoн: Премудрiть!

Людe: Поблагослови!

Свщeнник: Благословeн Христoс Бог наш
 повсакчаснo, тепер i зaвжди, i на вiки вiчнi!

Людe: Аминь.

Змцни, Бoже, Боголюбиве и Богом ве-
 режене Отчизне наше, Голове дер-
 жави нашої, Превiтлий Урад, i кe Христо-
 любиве вoiнство, сватe православное вiрe,
 i правослабних христиан повiк вiкe!

Свѣщѣнникъ: Найсвѣтѣща Богородице, спаси насъ!

Люде: **Ч**еснѣйшю Херувѣимъ, і славнѣйшю
Безрѣчанна Серафѣимъ, що поро-
дила Бѣга-Слѣво чистою, правдѣйшю Богоро-
дицю, Тебѣ величаємо!

Свѣщѣнникъ: Слава Тобѣ, Христѣ Бѣже, надѣе
наша, слава Тобѣ!

Люде: Слава Сѣтцю, і Сѣнѣ, і Свѣтѣмъ
Дѣхѣмъ, і тепѣр і зѣвжди, і на вѣки вѣчни.
Аминь.

Повернувшись Свѣщѣнникъ до людѣй, із Свѣтѣхъ
врат проказує видпѣет.

Люде: Аминь.

Свѣтѣ Православно¹ Церквѣ і кѣрѣ хри-
стианскѣмъ, Боголюбивѣмъ ѣ Богомъ бере-
женѣмъ Сѣтчизнѣмъ нашо², Прескѣтанимъ Хѣрѣмъ нашъ,
і вѣе Христілюбивѣмъ вѣбѣтѣмъ³, високопре-
свѣщѣнногѣ Митрополита нашогѣ (і мѣ),
Превсвѣщѣнногѣ Епископа (назва катѣдри

і і́мля), парафі́ян свѣтѣ́гоу хра́мѣ цѣ́гоу, і́ вѣ́хъ правосла́внихъ Христі́янъ, Го́споди, зве́режи і́хъ на до́вѣгї́ лі́та!

Въ кінці́ Вечі́рни прока́зветься цѣ́ ѡ́тца Моли́тка св. Васи́ла Вели́когѣ:

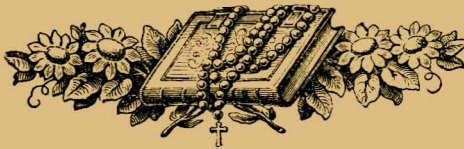
Благосло́вѣнъ є́си, Го́споди, Владі́ко все-могѣ́чий! Тѣ́ дѣ́нь просві́тѣнъ свѣ́тломъ со́ншнимъ, а́ ні́чъ зве́селѣнъ зѣ́рками пала́ючими. Тѣ́ вчини́въ насъ досто́йними цѣ́й дѣ́нь пережи́ти і́ навѣ́стити́а до поча́ткѣ но́чи. Внѣсѣ́хай моли́нна на́ше і́ вѣ́хъ люде́й Своі́хъ, і́ всѣ́мъ на́мъ прости́ грѣ́хѣ до́бровѣ́льнѣ і́ недобровѣ́льнѣ! Приймѣ́ вѣ́чї́рни моли́твѣ́н на́ши, і́ пошли́ на наслі́дда Своє́⁹ вели́кѣ́ сі́ла ѡ́бї́яні́а і́ ла́ски Твоє́ї!

За́щити́ насъ свѣ́тї́ми А́нгола́ми Своі́ми, ѡ́звѣ́рї́ насъ звѣ́рѣ́ю спра́ведлї́вости Своє́ї, бо́рї́ насъ пра́вдою Своє́ю, сте́режи́ насъ сі́лою Своє́ю, вѣ́зколи́ насъ вѣ́дъ всѣ́кої́ небезпѣ́ки, вѣ́дъ всѣ́кихъ хї́трощї́къ воро́жихъ!

І пошай нам і цей вечір, з ніччю настѣпною, досконалий, святий, спокійний, безгрішний, непокѣсливий, без недобрих мрій, так само и всі дні життя нашого, за молитвами святої Богородици, і всіх святих, що відвік Тобі милі!

КІНЦЬ

Богъ на славу, а Народові
Українському на щастя.

II.

ПОВЕЧІРРА ТА ПІВНІЧНА ВІДПРА́ВА.

Свещенник виходить перед Віктар, і вчинивши три поклони, починає:

Благословен Бог наш повсякчасно, тепер і завжди, і на віки вічні!

Читець читає встанове. Вчинивши Свещенник три поклони, зразу вертається до Віктара. По Тропарях Святих Божих, Сѣтче наш. По Чеснішю Херувимів виголошення:

На Повечіррі: Молітвами Святих Сѣтців наших, Господи Ісусе Христе, Боже наш, помилуй нас!

ї на Північній Службі: Боже, зміяждься над нами і поблагослови нас, ѡблїи лицєм Своїм нас і помїяждь нас!

По Тропарѣхъ, на гóлосѣ ѿ:

Помїяждь нас, Господи, помїяждь нас, вò жáдногѡ ѡпрáвданнѧ не знáючи, мѣ, грїшнї, Тобї, ѡк Владїици, цю молїтвѣ приносимо: помїяждь нас!

Слáва Ѿтцю, і Сїнѣ, і Свѣтóму Духóу.

Господи, помїяждь нас, вò на Тѣбе впокаємо, не гнїхайся вельми на нас, і не пам'ятáй беззакóннѧ нáшї, але зглáнься ѣ тепер, ѡк Милосердний, і вїзколи нас від корогів нáших! Бò Тї єси Бог нáш, а мѣ люде Твої, вѣ мѣ творїнна рѣк Твоїх, і їмá Твоє призкаємо!

І тепер і зáвжди, і на кїи вїчнї.

Пкєри милосердѧ відкрїї нам, ласки побнаѧ Богородице, щобї, надїючись на Тѣбе, мѣ не загинѣли, але щоб Тї вїзколила нас

ВІД ВІД, БО ТИ ЄСІ СПАСІННА РОДЪ ХРИСТИ-
АНЬСКОГѠ!

На Північний Служби виголошде Свещенник сѣтїю
Сѣтїню:

ПОМІАДИ НАС, БОЖЕ, З ВЕЛІКОЇ ЛАСКИ СВОЄЇ,
МОЛИМОСЬ ТОВІ, ВІСЛУХАЙ І ПОМІАДИ!
ЛЮДЕ: ГОСПОДИ, ПОМІАДИ! ТРІЧИ.

ЩЕ МОЛИМОСЬ ЗА ЗБЕРЕЖЕННА СВЯТОГѠ
ХРАМЪ (АБО МАНАСТИРЪ) ЦЬОГѠ, МІСТА ЦЬОГѠ,
І ВСЯКОГѠ МІСТА І ЗЕМЛІ ВІД ГОЛОДУ, МОРДУ,
ТРУДУ, ЗАІБИ, СІГНІЮ, МЕЧА, НАПАДУ ЧУЖІНЦІВ
І ДОМОВОЇ ВІЙНИ; ЗА ТЕ, ЩОБ МИЛОСЕРДНИЙ
І ЧОЛОВІКОЛЮБНИЙ БОГ НАШ БЪБ МИЛОСТІВИМ
ТА ЛАСКАВИМ ДО НАС, ЩОБ ВІДВЕРНЪВ ВІН ВСЯКЪ КАРД
І ЗАРАЗЪ, ЩО НА НАС ІДЕ, І ВІЗВОЛИВ НАС ВІД
ПРАВДИВОЇ ПОГРОЗИ СВОЄЇ, І ПОМІАДБАВ НАС!
ЛЮДЕ: ГОСПОДИ, ПОМІАДИ!

Виглошенна: ВІСЛУХАЙ НАС, БОЖЕ, СПАСІН-
ТЕЛЮ НАШ, НАДІЄ ВЕІХ КІНЦІВ ЗЕМЛІ І ТІХ, ЩО
В МОРІ ДАЛЄКУ; І МИЛОСТІВИЙ, БЪДЬ МИЛО-

стївннм, Владїко, до грїхів на̀ших, і помїади́
на̀с! Бо Ти Милостївннй і Чоловнколюбннй
Бог єси, і ми́ Тобї сла́вд прнноснмо, С̀тцю,́
і Сїна,́ і Свато́мд Д̀ховн, тепєр і за́вжди,
і на віки вічні.

Люде: А́мінь.

Сваци́нник: Сла́ва Тобї, Хрнстє́ Бо́же, надїє
на̀ша, сла́ва Тобї!

Люде: Сла́ва... і тепєр... Го́сподн, помїади́!
трїчі. Поба́гослови́!

Сваци́нник чїнить відп̀ст:

Хрнстос, правдївнй Бог на̀ш, молїтвнми
Пречнстої Своєї Матєрї, преподобннх
і Богонобннх С̀тцїв на̀ших, і вєїх сватїх,
зміаде́тьсд ѝ спасє́ на̀с, вò він Мнлосєрдннй
і Чоловнколюбннй!

На Побєчїрї і Швнчннй Слѣжбї по відп̀стї Сваци́нник чїнить покїаін браттам і промоває:

Поба́гослови́ть, С̀тцї́ Свнтії ѝ браттд,
і про́стїть менї, грїшномд, щд̀ на́грн-

шіѡ ѣ в цѣй дѣнь ділом, слѡбом, дѡскою
і всіма моїми чѡттѡми!

Ѣ братѡта кідповідѡють:

Бѡг нехѡй прѡстити Тѡбѣ і змиадеетьсѡ,
Сѡтче свѡтїй!

І чїнѡть покїлїн, прокѡзѡючи ѡтѣ прощѣнна:

Пѡблагодѡслѡбї менѣ, Сѡтче свѡтїй, і прѡстї,
щѡ нагрїшіѡ ѣ в цѣй дѣнь ділом, слѡбом,
дѡскою і всіма моїми чѡттѡми, і помѡлісѡ
за мѣне, грїшногѡ!

Свѡщѣнник кідповідѡе: Бѡг дѡскою своѡю не-
хѡй прѡстити і помїаде ѡуїх нѡсѣ!

І свѡщѣнник виголѡшде ѡктѣнїю:

Помѡлімосѡ за свѡтѡ Пѡвѡслѡбенѡ¹ Цѣр-
кѡвѡ, і за висѡкѡпрѡсѡвѡщѣнногѡ Ми-
трополїта нѡшогѡ, (ї мѡ), Прѡсѡвѡщѣнногѡ
ѣписѡпа (нѡзва кѡтѣдри та ї мѡ), і за всѣх
Христѡвѡвѡ браттїю нѡшѡ!

Людѣ по кѡжним прохѡннї спїкѡють: Гѡспѡди,
помїади!

За Боголюбівцѣ и Богом бережѣнцѣ Отчизнѣ
нашѣ!

За Головцѣ Держави нашої, і за вѣсь
Пресвітаній Црѣд!

За поспіх та зміцнення Христолюбивою
воїнства!

За тѣх, що ненавидать і що люблять нас!

За тѣх, що нас жалюють і що помагá-
ють нам!

За тѣх, що припорѣчили нам, недостой-
ним, молитися за них!

За визколенна полонѣних!

За помѣрлих Отцѣв і братѣв наших!

За тѣх, що на морі паїкають!

За тѣх, що в немочах лежать!

Помолимося і за примноженна плѣдѣв зѣмлих!

І за всѣх душ христіанскѣв правослабнѣв!

Проглабмо побѣжних правітелѣв!

Правослабних Ірхієрѣѣв, і фѣндаторѣв свѣ-
тогѣв Храмов цѣвогѣ!

Батьків наших, і всіх давніше помірних
 Отців і братів наших, що тут побороню
 спочивають, і православних по всіх оубодах!

Предстоятель: Промовлю й за себе самих!

Люде: Господи, помилуй! тричі.

Виголошенна: За молитвами Пречистої Твоєї
 Матері, преподобних і Богоносних Отців
 наших Антонія й Феодосія, і інших чдо-
 творців печерських, і всіх святих, Господи,
 Ісусе Христе, змілуйся над нами!

Люде: Амінь.

А к святий Великий Піст, заметь відседь, на
 Великим Покеррі Священник проказде отцю мо-
 литьс:

Владико Наймилостивіший, Господи, Ісусе
 Христе, Боже наш, молитвами най-
 святишої Владичиці нашої Богородиці і Вселиви
 Марії, силою дорогоцінного й шживающего
 Хреста, заступництвом чесних небесних сил Без-
 тілих, чесного славного Пророка, Предтечи

й Хрестітеля Івана, Святих Слабних і всехвальних Апостолів, Святих Слабних і добрих переможців мучеників, преподобних і богородних Стцік наших, Святих і праведних Богошцік Іккіма й Анни, преподобних і Богородних Стцік наших Антоніа й Феодосіа і інших чудотворців Печерських і всіх Святих Твоїх, — вчини молитвѣ нашѣ приємною, подай нам процієнна прокїн наших, покрий нас захистом кріла Своїх, віджені від нас всіх ворогів і супротивників, і заспокій життя наше! Господи, зміладійся над нами і над світом Своїм, і спаси душі наші, бо Ти милосердний і чоловіколюбний!

А на Північній Службі недільній по виголошенні: Божє, зміладійся над нами ст. 3а, Свещенник проказує Молитвѣ до Найсвятїшої Тройци, твїр монаха Марка (днѣ. далі):

Всемогуча й ўживляюча Свѣта Тройце...

На великім Повечірї оу великий Піст після Сїмболѣ віри проказується ѡтєі кірші молитовні:

Пайсватіца Владічице Богорѡдице, моли
за нас грішних!

Всі небєсні Сїли Святих Ѧнголик та Архан-
голик, молїть за нас грішних!

Святий Іванє, Прорѡче ѥ Предтєче ѥ Хрес-
титєлю Гѡпода нашого Ісуса Христа, моли
за нас грішних!

Святи слакни Апѡстоли, Прорѡки і Мѡче-
ники, і всі Святи, молїть за нас грішних!

Преподѡбни ѥ Богоносни Сѡтці наші, про-
відники ѥ всевітні оучїтели, молїть за нас
грішних!

[Святий благовірний і рїкншапѡстоольний
великий князю Український²¹ Володїмїре, моли
за нас грішних!

Блаженна велика княгинє Українська²¹ Сѡльго,
моли за нас грішних!

Святи благовірні князі Українські²¹ і Мѡ-
ченики Борїсе, Глібе та Ігорю, молїть за нас
грішних!]

Преподобни й Богоносни Оцци наши Антоніе
 й Феодосіе, і всі преподобни Печерські, моліть
 за нас грішних!

Тут згадаємо й сватогw Храма.

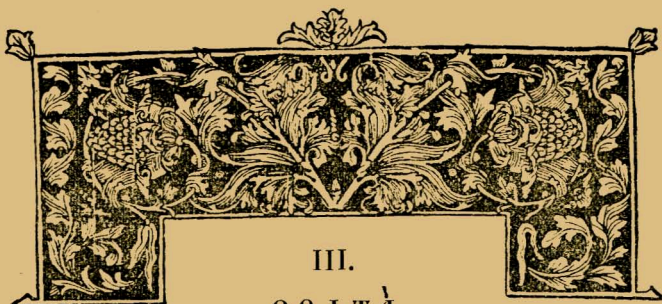
Неповорна, недолажна і вожественна Сило
 дорогоцінногw й ўживалючогw Хреста, не лиші
 н'с грішних!

Боже, вѣдь милостівим до нас грішних!

Боже, вѣдь милостівим до нас грішних,
 і помилуй нас!

КІНЕЦЬ.

III.
СВАТІ
РІННІ ВІДПРАВА.

Стоячи Свещенник в Епитрахілю перед Святим Престолом і держаки в прівій ршці кадило, починає:

Благословен Бог наш повсякчасно, тепер і завжди, і на віки вічні!

І кадить Святий Престол, Жертвника, Віктар, кедь Церкв і людєй.

І Читєць читає, щд полложено, читає киразно и покбл, покн Свещенник кадить св. Храм.

Під час Великого Посту, по Благословеннн Свещенника, читаємо:

Амїнь. Святий Боже, Святий Крїпкий, Святий Безсмєртний, помнїди нас! трїчі.

Слава Отцю, і Сїну, і Свѣтѣмъ Духомъ, і тепѣр і зѣжди, і на вѣки вѣчни! Аминь.

Пресвятѣмъ Трѣице, помилуй нас; Господи, вѣдь милостивим до грѣхѣв наших; Владико, прости беззаконства наши; Свѣтїи, згладься ѣ сцїлѣ немочи наши, їмени Твогѣ ради.

Господи, помилуй! трїчі.

Слава... і тепѣр...

Отче наш, що єси на неби! Нехай склѣтиться їмѣ Твоє; нехай прїйде царство Твоє; нехай вѣде воля Твоѣ, їак на неби, так і на землї. Хлїб наш щодѣнний дай нам сьогѣдни; і прости нам провини наши, їак і ми прощѣємо винувѣтцѣм нашим, і не введи нас оу спокѣв, але близости нас від лукавогѣ.

Свѣщенникъ: **Г**ѣ Твоє єсть царство, і сила, і слава, Отцѣ, і Сїна,

і Свѣто́гоу Дѣ́ха, те́пер і за́бжди, і на
вѣки кі́чни!

Читѣ́ць: Я́мінь. Го́споди, поми́лди! кі́ рѣз.
Сла́ва... і те́пер...

Прийді́ть, покло́німо́сь Царѣ́ки, на́шомѸ
Бо́гѸ!

Прийді́ть, покло́німо́сь і припаді́м до Христа́,
Царѣ́, на́шогоу Бо́га!

Прийді́ть, покло́німо́сь і припаді́м до Са-
мо́гоу Христа́, Царѣ́ і Бо́га на́шогоу!

І чита́ються Пса́льми дѣ́ і кѣ́-та.

Во́лі ж Ве́ліко́гоу По́стѸ не́має, то́ по Благосло-
вѣ́нни Свѣ́щенника відрѣ́з читáемо: Прийді́ть, по-
кло́німо́сь трі́чі і Пса́льми дѣ́ і кѣ́.

Пса́льма дѣ́.

Нехáй кнѣзѸхає́ Тебѣ́ Господь в дѣ́нь жрѣ́ви,
нехáй воро́нить Тебѣ́ і́мѣ́ Бо́га Я́ко-
во́гоу⁴. На́й пошлѣ́ Тобі́ по́мич від Свѣ́тїни,
і з Свѣ́нѸ на́й застѸпить Тебѣ́. Щоб па-
мáтáв Ві́н про вѣ́ жѣ́ртки Твої́, і ціло-

пáленна Твоє́ цюв Стáло мiлим. Цюв поглáв
 Товi Госпóдь по Сeрцю Твоiомъ, i вi зá-
 мiри твоi цюв вiповнив. Звeселiмось за спа-
 сiнна Твоє́, i в iмá Гóпода Бóга нáшого
 покeличáймось. Нeхáй задовольнiть Госпóдь
 вi прохáнна твоi. Тeпeр я́ познáв, цю спа-
 сiє Госпóдь Помáзанника Свoгò, сaвхac
 йогò з нeбa свѣтòгw Свoгò; Спасiнна в силi
 прaкiцi Йогò. Сѣднi кeличáютьсѣ колeснiцáми,
 a дрѣгi кiньми, a мi — iмáм Гóпода
 Бóга нáшого. Вoрoгiв повлáзано й попáдали
 конi, a мi встáли й вiпрoсталисѣ. Гóсподи,
 Спасi царь⁵, i вiслѣхай нac в дeнь, коли до
 Тiбe вѣдемо клiкати!

Псалма ̑-та.

Гóсподи, силою Твоєю нехáй звeселiтьсѣ
 царь⁵, i Спасiннам Твоiм нехáй без-
 мiрнw радiє вiн. Бажáнна Сeрцá йогò Тi
 даєш йомъ, i прохáнна оуѣт йогò не вiд-
 кидáєш. Бо Тi поперeджвeш йогò благосло-

вѣннамъ ласкабнамъ, Тѣ владѣш на головѣхъ ногъ
вѣнцѣхъ зъ камінямъ дорогоціннѣхъ. Життѣхъ вѣн
просить оу Тебѣ, і Тѣ даѣш номѣ довго-
лѣттѣ на вѣки вѣчнѣ. Велика слава ногъ
къ Спасініи Твоѣи; слава і величїи возложи
на Нѣхъ. дай номѣ благословѣннѣ на вѣки
вѣчнѣ; звеселї ногъ радїєю лица Твогъ. Бо
царь надїю Свою^с покладѣе на Господа, і зъ ласки
Найкїшнѣхъ не захитѣеться вѣн.

Нехай знайде рѣка Твоѣхъ вѣсїхъ корогівъ
Твоїхъ; правїца Твоѣхъ нехай знайде вѣсїхъ, що
ненавидѣть Тебѣ. Тѣ вчиниш їхъ къ часъ гнѣвѣхъ
Свогъхъ неначе пїчъ ѡгнѣннѣхъ; Господь гнѣвомъ
Своїмъ засмѣтитъ їхъ, — і пожерѣ їхъ вогонь.
Тѣ зніщиш плїдъ їхъ зъ землї, і сімѣ їхъ не
зъ дїтїей людськїхъ. Бѣ вони набелї на Тебѣ
ліхо, задумали замїри, іакїхъ не зможуть
здїйснїти. Тѣ примѣшиш їхъ до втѣчи, і пде-
тиш стрїлѣхъ Своїхъ проти нїхъ. — Піднесїе жъ,
Господи, къ сімї Своїй, і ми вѣдемо виспї-
вѣвати і прославѣати могѣтнїсть Твою!

По цьомѣ Слава... і тепер. Святий Божє.
Пресклатѣ Тройце. Отче наш. І Тропарі ѡтї.

Спасї, Господи, Нарїд Свїй і пєблагодєловї
наслїддѣ Твоє⁹, перемогѣ Христолюбї-
вомѣ Воїнствѣ нашомѣ на ворогїв подай,
і коронї Хрестом Своїм земаю Твою.

Слава Отцю, і Сїну, і Свѣтомѣ Духовї.

Христє Божє, що на Хрест з вѣли Своїї
зїйшов, пошли ласкѣ Свої Богоялюбївї
і Богом береженїи Отчїзні нашї²! Звеселї
Силою Своєю вїрний Нарїд¹⁰ наш — пошли
Иомѣ перемогѣ на свиротївникїв, вѣ вїн
в помїч має Твоє ѡрѣжжа Спокою, знак
перемогї непоборний.

І тепер і зѣвжди, і на вїки вїчні, амінь.

Пайслакнїца Богородїце, Застѣпнице мѡч-
наѣ и вїрнаѣ, не цврайса, милостї-
ваѣ, молитѡв наших. Змщнї Богоялю-
бївѣ и Богом береженѣ Отчїзнѣ нашѣ²,
спасї вїд Тѣбе владѡю Свѣдарѡваннїи Нарїд

наш¹⁰, і пошай Йомъ з неба перемогъ, єд
Тї Бѳга породїла єї, єдина благословенна!

По цьомъ Свщєнник, оувїшѳкши оу вїктар,
виголошде ѿтєю Єктєню:

Помїлѳї нає, Бѳже, з велїкої ласки Своєї,
мѳлимоє Товї, вїсладхай нає і по-
мїлѳї!

Людє: Гѳсподи, помїлѳї! трїчі. І по трїчі ж
спїкають і по кѳжним дальшам проханнї.

Щє мѳлимоє за Свщтѳ Православнѳ¹ Цер-
квѳ, за високшпрєвсвщєнногѳ Митрополїта
нашогѳ (ї мѳ.), за Прєвсвщєнногѳ Єпїскопа
нашогѳ (назва катєдри ѳ ї мѳ.)

Щє мѳлимоє за Боголюбївѳ ѳ Бѳгом
бережєнѳ ѿтчїзнѳ нашѳ², за Гѳловѳ Державї
нашої і за ввєєь Прєсвїтлий Ёрѳд!

Щє мѳлимоє за братїв оуєїх і за вєїх
хрїстїан!

виголошенна: Єд Тї милостївий і чоловїко-
любний Бѳг єї, і мї Товї слаєд принѳсимо,

Ќтцю, і СїнѢ, і СвѣтомѢ ДѢховѢ, тепѣр
і Зѣвжди, і на вїки вїчні!

Людѣ: А́мїнь. У́ і́мѣ́ Господнѣ поблагословї,
Ќтче!

Свѣщїенник виголошде: Сла́ва Свѣтїй, ѿдно-
їстотнїй, ѿживляючїй, і Неподїльнїй Трѳїци
поклѣчѣснѣ, тепѣр і Зѣвжди, і на вїки вїчні!

Людѣ: А́мїнь.

Післѣ цьогѣ розпочинається читаннѣ Шестопѣсла-
ма; читаємо кирѣзнѣ, побѣлї, читаємо й слѣхаємо
йогѣ з великою оукажнїстю й побѳжнїстю, їак кѣсїдѢ
з Самїм невидїчим Христѳм Бѳгом нашім, і їак
моли́тьсѣ за грїхї наші.

Сла́ва БѳгѢ в висотї, ѧ на землї спѳкїй,
на людѣх благово́лїнна! трїчі. Ѣв. ДѢкї, Ѣ, дї.

Гѳсподи, відкрїй оу́ста мої, і ѡзїк мїй
звїстїть хвѣ́лѢ Тобї! Двїчі. Псѣльма ѱ, вїрш зї.

Псѣльма г̄.

Гѳсподи, чо́гѣ́ так намно́жилосѣ напаєникїв
моїх? Багато їх покѣтає́ проти мене́,

багато їх каже до душі моєї: нема йому спасіння у Бога його... Але ж, Господи, Ти заступник мій єси, Ти моя слава, Ти підносиш голову мою! Головою своєю кинув я до Господа, і він чуже мене з гори святої своєї. Загинаю я й сплю, і підкождеш, бо Господь обороняє мене. Не залкаюся я делатків тисяч людей, що зо всіх боків нападають на мене. Встань, Господи, спаси мене, Боже мій, бо Ти перемагаєш усіх, що борються проти мене, Ти збери грішників кришиш. Від Господа спасіння, і над народом Твоїм¹¹ благословення Твоє!

Загинаю я й сплю, і підкождеш, бо Господь обороняє мене!

Псалма 13.

Господи, не в свборости своєї карай мене, і не в гніві своім наказуй мене, бо стріли Твої застрѣли в мене, і Ти зміцнів надо мною ружь своєю. Від гніву Твого

нема́ здоро́в'я в тілі моїм, нема́ споко́ю
 в ко́стах моїх від гри́хів моїх. Бо́ безза-
 ко́нна мої переви́щили го́лову мою́; мо́в тага́р
 важкі́й, коні́ зата́жили на мені́. Загно́їли
 й зп'єв'я́ли рани мої́ від перо́зв'яг мо́гв.
 Ста́в я́ нвже́дним, і́ над мі́рв зиги́в'я,
 цілі́й де́нь ходжу́ я́ св'я́ючи. По бе́дра мої́
 покрі́ли ра́нами, і́ нема́ здоро́вогв місця
 на тілі мої́м. Знемі́г'я я́, і́ ста́в на́д мі́рв
 пригно́бленим; від сто́гонв се́рця свогв го-
 лош' я́. Го́споди, перед Тобо́ю все́ бажáнна
 моє́, і́ зитха́нна моє́ від Те́бе не по́таїть'я.
 Се́рце моє́ непоко́їть'я, в'п'єти́ла мене́ сна
 мо́в, і́ ясність очей мої́х — і́ те́ї нема́
 при мені́. Др'зні мої́ й при́тели мої́, по-
 бачи́вши ра́ни мої́, відет'в'я́ли, а́ ро́дичи мої́
 — ста́ли здале́ка... Розстава́лють сі́тки на
 мене́ ти́, цю́ шв'я́ють ду́ші моє́ї, а́ бажáючи
 ли́ха мені́ вид'я́ють ма́рности, і́ де́нь-в-де́нь
 виг'яд'ють зра́ди. Я́ я́, мо́в гл'ухи́й, не чу́ю,

і їак німіи, не відкрикаю оўст своіх. І Стак
 їа мов людина та, цю не чде, і цю в оўст-
 тах своіх не має ўправданна... На Тебе,
 Гóсподи, їа надію покладáю; Ти почдеш мене,
 Гóсподи Бóже мій. І Сказак їа: нехáй колісь
 не натішаться з мене ворогї мої; їак хи-
 таються нóги мої, конї проти мене наго-
 корюють... А їа на рани гетóвни, і ждрвè
 моà забжди передо мною; во провінѸ свою
 їа визнаю, і ждрюєм грїхóм своім. — А во-
 рогї мої живдть, та змицнáються вільше,
 ніж їа, і множатьсь тї, цю ненавидать мене
 безнекїннw... Тї, цю відплáчвють мені злóm
 за добрò, счєрніли мене, вò їа двáю про
 прáвдw...

Не залиши ж мене, Гóсподи Бóже мій, не
 відстѸпись від мене. Поспиши на пóмич мені,
 Гóсподи, Спасїтелю мій! двїчі.

Псалма 38.

БОЖЕ, БОЖЕ мій, я з СВІТАННА ВІГЛАДАЮ
 ТЕБЕ! ПРАГНЕ ДО ТЕБЕ ДУША МОЯ, і ЯК
 ЧАСТУ МАЄ ПО ТОВІ ТІЛО МОЄ В ЗЕМЛІ ПІВТІЙ,
 НЕПРОХІДНИЙ і БЕЗВІДНИЙ, ЦОБ БАЧИТИ СІЛВ
 ТВОЮ і СЛІВВ ТВОЮ, ЯК Я БАЧИВ ТЕБЕ ОУ СКА-
 ТІНИ. БО МИЛОСЕРДА ТВОЄ КРАЩЕ ЗА ЖИТТЯ;
 ОУСТА МОЇ ПРОСЛАВЛЯТИМВТЬ ТЕБЕ. ТАК ХВА-
 ЛІТИМВ ТЕБЕ ЗА ЖИТТЯ СВОГО; ОУ ІМЯ ТВОЄ
 ПІДНЕВ РВКИ СВОЇ. НЕМОК ЖІРОМ і МАСТІЮ
 НЕХАЙ НАПІВНИТЬСЯ ДУША МОЯ, і ГОЛОСОМ РА-
 ДИСНИМ ХВАЛІТИМВТЬ ТЕБЕ ОУСТА МОЇ. КОЛИ
 Я ЗГАДАЮ ТЕБЕ НА ПОСТЕЛІ СВОЇЙ, ТО АЖ ДО
 РАНОК РОЗДУМЮ ПРО ТЕБЕ. БО ТИ ПОМІЧ МОЯ,
 і ПІД ЗАКОНОЮ КРИЛ ТВОЇХ ЗВЕСЕЛЮСЯ Я. ДУША
 МОЯ ЛІНЕ ДО ТЕБЕ, — і ПРАКІЦА ТВОЯ ПРИ-
 ГОРТВЕ МЕНЕ. — Я ВОРОГИ ДАРЄМНУ ШВКАЮТЬ
 ДУШІ МОЄЙ, — ПІДВТЬ ВОНИ В БЕЗОДНІ ПІД-
 ЗЕМНІ. БУДЕ ІХ ВІДАНО В РВКИ МЕЧА, і ПО-
 ЖІКОЮ ШАКААІК СТАВТЬ ВОНИ. Я ЦАРЬ ЗВЕСЕ-

літьєса в Бóзи; просла́вительєса ко́жний, хтò
присагає Нім, во замóбкнѣть оу́ста, цю го-
во́рѣть непра́вдѣ.

А́ж до ра́нкѣ роздѣмѣю я́ про Те́бе, во
Ти по́мич моє, і під засло́ною крил Твоїх
звесе́люєса я́.

Дѣша моє ліне до Те́бе, — і правіца
Твоє приго́ртѣ мене.

Сла́ва Сѣцю, і Сїнѣ, і Свато́мѣ Дѣхує,
і тепѣр і за́вжди, і на кіки вічні, а́мінь.

А́лиѣа, а́лиѣа, а́лиѣа, сла́ва Тобі, Бо́же!
тричі, без покло́нїє.

Го́споди, поми́ади! тричі.

Сла́ва... і тепѣр...

Сващѣнник по цьо́мѣ починає тіхѣ прока́зѣвати
Моли́тви Ра́нни, а́ Читѣць продо́бѣѣ Шостопа́льємє.

Пса́льма пѣ.

Го́споди, Бо́же, Спа́сїтелю мїй, вде́нь і вночі
голошѣ я́ перед Тобо́ю: неха́й дїйде до
Те́бе моли́тва моє, нахїлай оу́хо Своє до

благáнна мого̀, бо перепóбнилась дшá моá
 гóрем, і життá моє до грóбѸ навáйжилось.
 Менè прирiкнано до тiх, що схóдять в мо-
 гiлѸ; Стáв iá немóв чоловiк безпóмичний,^в мiж
 мерцáми полишений; iá немóв тi побiтi, що
 лежáть в домовiнi, про iáких не памáтáеш Ти
 бiльше, і iáких вiд рѸки Твоєї вiдкинено.
 Поклáдено менè в могiлѸ гливóкѸ, в темнóтѸ
 і в тiнь смертельнѸю. Налiг на мене гнiк
 Твiй, і вiї хвiли Свої навiк Ти на мене...
 Вiддалив Ти вiд мене знаковiх моїх, і Стáв
 iá немiлим для нiх; замкнено менè, і iá не
 вихóджѸ. Сiчи мої знемоглись вiд гóрѸ; клiчѸ
 iá до Тебе, Гóсподи, цiлий дeнь, і здiймаю
 до Тебе рѸки Свої! Чи ж над мерцáми вчi-
 ниш Ти чѸдо? Чи ж встанѸть помeрлi і вѸдѸть
 хвалити Тебe? Чи розповiсть хтò в могiлi
 про лáскѸ Твою, чи про правдѸ Твою в до-
 мовiнi? Чи ж в тeмрáвi пiзнано вѸде чѸда
 Твої, і справедливiсть Твою в землi завѸттá?

А́ я́ до Те́бе, Го́споди, кли́чу, і моли́тва мо́я Тебе́ попере́дже вранці. Чо́му, Го́споди, відкида́єш ду́шу мою́, хова́єш лице́ Своє́ від мене́? Убо́гий я́, і в зли́днях від мо́лодости Своє́ї; підна́вшився, я́ впокорі́вля і знемі́гся. На мене́ ліг гні́в Твій, страхі́ття Твої́ твóрять мене́. Вони́ цоденно́ ўбо́р-та́ють мене́, мо́к вода́, вони́ ўточа́ють мене́ ра́зом. Ви́дали́в Ти́ від мене́ дру́га й при́теля і знако́мих мої́х зза стражда́нь...

Го́споди, Бо́же, Спа́сителью́ мій, вде́нь і вночі голош́ я́ перед Тобо́ю: неха́й дійде́ до Те́бе моли́тва мо́я, нахили́ о́ucho Своє́ до бла́гання мо́го!

Псалма́ рѣ.

Благого́внн, ду́ше мо́я, Го́спода, і вє́ла ієто́го мо́я і́мє́ свє́тєе́ Иогв́! Благого́внн, ду́ше мо́я, Го́спода, і не забвѣ́ай за вє́ добродѣ́етва Иогв́! Кін проща́є оу́гн беззаконѣ́тва твої́, вє́ недѣ́ги твої́ вздоровлѣ́є.

ВІН ВИЗБОЛІЄ ВІД ЗАГІБЕЛІ ЖИТТЯ ТВОЄ, ВИН-
 ЧАЄ ТЕБЕ ЛАСКОЮ ТА МИЛОСЕРДАМ. ВІН ВПОВНІ
 ЗАСПОКІЮЄ ДОБРОМ БАЖАННА ТВОЄ; УНОВІТЬСЯ,
 ЇЇК ЄРІІНА, МОЛОДИСТЬ ТВОА. ГОСПОДЬ ТВОРИТЬ
 МИЛОСЕРДА І СЪД КІІМ ПОКРІВДЖЕНІМ. ВІН ПО-
 КАЗАК ШЛАХІ СВОІ МОЙСІЄВИ, СІНАМ ІЗРАІЛЬ-
 СЬКИМ¹² БОЛЮ СВОЮ. МИЛОСЕРДНИЙ І ЛАСКАВИЙ
 ГОСПОДЬ, ДОВГОТЕРПЕЛІВНИЙ І НАЙМИЛОСТИВІЩИЙ.
 НЕ НАЗАВЖДИ ПРОГНІВАЄТЬСЯ ВІН, І НЕ НА
 ВІКІ КОРОГЪВАТИМЕ. НЕ ПО НАШИХ ПРОВІНАХ
 ВІН ПОВІДИТЬСЯ З НАМИ, Й НЕ ПО НАШИХ ГРІХАХ
 ВІДПЛАЧДЕ НАМ. БО ЇЇК ВІСОКЪ НЕБО ВІД ЗЕМЛІ,
 ТАК ВЕЛІКА ЛАСКА ЙОГВІ НА ТІХ, ЦО БОАТЬСЯ
 ЙОГВІ. ЇЇК СХІД ВІД ЗАХІДА ДАЛІКЪ, ТАК ВІД
 НАС ВІДАЛІК БОГ НАШІ ПРОВІНИ. ЇЇК ЛЮБИТЬ
 БАТЬКО СИНІВ, ТАК ГОСПОДЬ МІЛДЕ ТІХ, ЦО
 БОАТЬСЯ ЙОГВІ. БО ВІН ЗНАЄ НАШІ ПРИРОДІ,
 ПАМ'ЯТАЄ, ЦО МІ — ПОРОХ. ЧОЛОВІК — ЇЇК ТРАВА
 ДНІ ЙОГВІ, ЇЇК ТОІ ЦВІТ ПОЛЬОВІЙ, ТАК ВІН
 ВІДЦВІТАЄ. БО ЇЇК ВІТЕР ПОВІНЕ НАД НІМ, НЕ

стаєне Йогв, і не знати вже більше місця по ним. Дієка ж Господна від кікв й до кікв над тими, що болятьсЯ Йогв. І Справедливить Йогв на потómкаx, що заповіт Йогв захóвдють, і пам'ятають про те, щоб приказання Йогв спóвнювати. На нєби постáкик престóл Бвїй Господь, і царєткo Йогв над всімá володіє. Благословіть Гóспода, всі А́нголи Йогв, ви, Сильнѡ могучи, що викóндете прикази Йогв, зачóвши гóлос слів Бóжих. Благословіть Гóспода, всі Сїли Йогв, вї, слáги Йогв, що чїните бóлю Йогв! Благословіть Гóспода, всі ділá Йогв, на всіx місцáx володіннА Йогв! Благослові, дшє мо́, Гóспода!

На всіx місцáx володіннА Йогв, благослові, дшє мо́, Гóспода!

Псáльма рѣк.

Гóсподи, вїслáхай моли́твѡ мою, оубáж на блáгáннА моє в прáвдї Бвоїй, вїслáхай менє в СправедливостИ Бвоїй! І не

входь на сѣд з садгюю своіа, во нхтѡ
 живій не вѣправдаеться перед Тобюю. Непри-
 ятель перелѣдѣ дѣшѡ мою, тѡнче оу зѣмлю
 життѡ моѡ; садѡбить менѣ в тѣмрѡвѡ, ѡк
 давнѡ помѣранх. І сѡмѡѣ в мені дѣх мій,
 непокоїтьсѡ в мені сѣрце моѡ. Памѡтаю ѡ
 днѣ минѡвѡ, розмишлѡю над всѣма дѣлами Тво-
 їми, над оучѣнками рѡк Твоїх розважѡю ѡ.
 Зкоджѡ ѡ до Тѣбе рѡки свої, дѣшѡ моѡ
 прѡгне Тѣбе, ѡк землѡ сѡхѡ воді. Скѡрѡ
 вѣслѡхѡй менѣ, Гѡсподи, во дѣх мій зне-
 мѣлѡ! Не хѡкай лицѡ Свогѡ вѣд мѣне, щѡб
 не стѡв ѡ подѣвним до тїх, щѡ сѡхѡдѡть
 в могїлѡ. Дѡй мені зрѡнкѡ почѡти лѡкѡ
 Твою, во на Тѣбе ѡ надѡюсѡ; покажї мені,
 Гѡсподи, дорѡгѡ, ѡкою ходїтимѡ, во до Тѣбе
 пѣднѡшѡ ѡ дѣшѡ свою. Дѡ Тѣбе вѣдѡюсѡ,
 Гѡсподи, вѣзволь менѣ вѣд борѡгїв моїх. Навчї
 менѣ чинїти волю Твою, во Тї єсї Бог мїи.
 Дѣх Твїй добротѡївїи допровѡдїть менѣ до

ЗЕМЛІ ПРАВЕДНОЇ. РАДИ ЙМЕННА ТВОЮГО, ГОСПОДИ, УЖИКИ МЕНЕ; СПРАВЕДЛИВІСТЮ СВОЄЮ ВІВЕДИ З СМЪТКУ ДУШУ МОЮ. І З ЛАСКИ СВОЄЇ ПОНИЩ ВОРОГІВ МОЇХ, І ПОГРБИ ВСІХ, ЩО НАПОСИЛИ НА ДУШУ МОЮ, БО ІАЖ СЛОВА ТВІЯ!

ВІСЛАХАЙ ЖЕ МЕНЕ, ГОСПОДИ, В СПРАВЕДЛИВОСТІ СВОЇЙ, І НЕ КХОДЬ НА СЕДА З СЛОВОЮ СВОЇМ! ДВІЧИ.

ДУХ ТВІЙ ДОБРОТАЙВИЙ ДОПРОВАДИТЬ МЕНЕ ДО ЗЕМЛІ ПРАВЕДНОЇ!

СЛАВА ОЦЦЮ, І СІНУ, І СВАТОМУ ДУХОВІ, І ТЕПЕР І ЗАВЖДИ, І НА ВІКИ ВІЧНІ, АМІНЬ.

АМІНА, АМІНА, АМІНА, СЛАВА ТОВІ, БОЖЕ! ТРИЧИ.

По трьох Псалмах Шестопсалма Святиник тих проказде оті вї Ганніх Молитов, Столчи з непокрітою голокою перед Сватиими Дверима:

Молітка пірша:

ПАКДЕМО ТОВІ, ГОСПОДИ БОЖЕ НАШ, ЩО ПІДНАВ НАС ВІД ЛОЖА НАШОГО І ВКЛАВ

до оуѣт на́ших Сло́во хва́лінна, щоби вкло-
на́тиса Тобі́ й клі́кати і́м'я́ Твоє́ Св'яте́е.
І́ мо́лимо Тебе́ ми́лосе́рдам Твої́м, і́акóгw
повса́кчаснw вжи́ває Ти́ дла́ на́шого́ житт'я́:
пошли́ й тепе́р по́мич Свою́ на ті́х, що сто-
ля́ть перед Св'я́тим Сла́вним лицем Твої́м
і́ чека́ють від Те́бе ба́гатої ми́лости; і́ да́й
ї́м з стра́хом і́ любо́вію повса́кчаснw сл'я-
ж'іти Тобі́, і́ хва́літи й просла́вля́ти не-
вимо́вне ми́лосе́рда Твоє́!

Бо Тобі́ подова́є вс'я́ Сла́ва, че́сть і́ поклі́н,
О́тцю́, і́ С'ї́ну, і́ Св'ято́му Д'Сху́ви, тепе́р
і́ за́вжди, і́ по ві́ки ві́чні. А́мінь.

Мо́літва д'р҃га.

Ві́ночі лі́не Д'Сх на́ш до Те́бе, Бо́же на́ш,
бо запо́віти Твої́ — Св'і́тло дла́ нас
на землі́. Навчи́ нас чини́ти спра́ведли́вість
й ш'еб'аченна в стра́ху Твої́м, бо ми́ про-
сла́вля́ємо Тебе́, правді́вогw Бо́га на́шого́.
Пахли́ оу́хо Своє́ і́ ві́сл'я́й нас, і́ по́мані́,

Господи, по іменні всіх, що столять твѣ і що молятьсѣ з нами, і спаси їх силою своєю. Благоговѣ Нарѣд свѣій і сѣбати на-
слѣда твоєго. Пошли спокій свѣтови тво-
йому, церквам твоїм, свѣщенникам, Бого-
любивій і Богом береженій Отчизні нашій,
Голові держави нашої, всьому Пресвітлому
Зрадѣ і всім людам твоїм!

Бо благословѣнне и проглавлене найчеснѣше
и величне імя твоє, Отца, і Сина, і свѣ-
того Духа, тепер і завжди, і на віки вічні.
Амінь.

Молитва третя.

Вночі ліне дух наш до тебе, Боже, бо
заповіти твої — свѣтло для нас.
Навчи нас, Боже, справедливости своєї, за-
повідѣй твоїх і вправдань твоїх. Прогитай
свѣчи розуму нашою, щоб коли в грѣхах не
заснути нам на смерть. Віджені всю темряву
від сердець наших. Пошли нам сонце спра-

ведлібости і недкаве життє наше ўхорони
знаком Свато́гѡ Дѡха Свогѡ. Попрокадь
Стѡпни наші на шлѡх Споко́ю. Да́й нам по-
бачити ра́нок і де́нь в ра́доети, що́б при-
но́сити Тобі ра́нни моли́тки.

Но Твоѡ влѡда, і Твоє ца́рство, і Сїла,
і сла́ва, Стѡцѡ, і Сїна, і Свато́гѡ Дѡха,
тепе́р і за́вжди, і на віки ві́чни. А́мінь.

Моли́тка четве́рта.

Владико, Бо́же, святи́й і недо́відомий!
Тї скітаѡ наказѡв засї́ати з те́м-
рави, Тї заспоко́їв нас в ночно́мѡ Сні і про-
вѡдїв для сла́венна ѡ́ благѡнна Твогѡ мило-
се́рда, Тї оупро́шений своїм власним добро-
се́рдам, — прийми ѡ́ тепе́р нас, що вкло-
на́ємось Тобі ѡ́ по Сїлі да́кѡдемо Тобі,
і пода́й нам оу́тебо́гѡ, що про́симо, для спа-
сї́нна. Ві́явки нас Сина́ми скі́тла де́нногѡ,
і наслї́дниками Твогѡ ві́чногѡ добра. По́мани,
Го́споди, з вели́когѡ мило́серда Свогѡ, і ве́іх

люде́й Тво́їх, що сто́ять тѣт, і що мо́ляться
з на́ми, і всі́х браті́в на́ших, що на землі,
на мо́рі і на вса́кім місці́ вла́ди Твоє́ї по-
три́вдють Твогò чоловіколю́бства й по́мочи,
і всі́м пода́й вели́кѡ ла́скѡ Твою́, щоби, по-
блакча́єннѡ провѣ́даючи спа́сєнними душо́ю й ті-
лом, ми́ в пе́вности сла́вили дѣ́вне й благо-
сло́вєнне і́мѣ́ Твоє́!

Бо Ти́ єси́ Бо́г ла́ска́вий, ми́лосе́рдний,
і чоловіколю́бний, і ми́ Тобі́ сла́вѡ при-
но́симо, О́тцю, і Си́ну, і Свѣто́му Ду́хови,
тепе́р і за́вжди, і на ві́ки ві́чні. А́мінь.

Мо́літва па́та.

Ска́рбе добра́, дже́ре́ло бичнотекꙋче, О́тче
Свѣта́й, Чѣдоутво́рче, всеі́льний і все-
могꙋ́чий, — всі́ ми́ вклона́ємо́сь Тобі́ і Тобі́
мо́лимо́сь, прикли́каючи ла́скѡ Твою́ і Твоє́
ми́лосе́рда на по́мич і на ѡ́хоро́нѡ нашо́ї по-
ко́ри. По́мани́, Го́споди, ти́х, що мо́ляться
Тобі́; прийми́ від оꙋ́сіх на́с ра́нни мо́літви

їак кадїло перед Тобою, ѣ ані єдногѡ з нас не вчинї недостойним, але всїм нам пошли милоєрда Своє. Поманї, Господи, тих, що пильнѣють і спївають на славу Твою, і єдино-рїдногѡ Сїна Твогѡ і Бѡга нашогѡ, і Свѣ-тогѡ Твогѡ Дѡха; вѣдь їм помічникѡм і за-стѣпником; прийми їх благанна в наднебєсний і дѡховний Свій жєртвник.

Бо Ти єси Бѡг наш, і ми Тобї славу приносимо, Сѡтцю, і Сїна, і Свѣтомѡ Дѡ-ховї, тепєр і завжди, і на вїки вїчнї. Імїнь.

Молїтва шоста.

Пакѡдемѡ Тобї, Господи Бѡже, Спасїтелю наш, бо Ти всє чїниш на добрѡ життѡ нашегѡ, цюби завжди ми спогладїли на Тебе, Спаєа ѣ доброчїнца дѡш наших; бо Ти по-слаб нам спокїй в минѡлѡ частїнѡ нѡчі, і пїднѡв нас з лѡжа нашогѡ, і постѡвїв на поклонїнна чєсномѡ імєнню Твоїомѡ. Томѡ мѡлимо Тебє, Господи: пошли нам ласку

та сила, щоби стати достойними прославлати Тебе розумно й молитися безперестанно, в страху й трепеті готючи своє спасіння заступництвом Христа Твого. Помані, Господи, тих, що й вночі гоголивші кличуть до Тебе, вкляхуай їх і помилуй, і впокорі під ноги їхні корогів таємних та лихих.

Бо Ти єси Цар споккою і Спас душ наших, і ми Тобі славу приносимо, Отцю, і Сину, і Свѣтому Духови, тепер і завжди, і на віки вічні. Амінь.

Молитва сьома.

Гоже й Отче Господа нашого Ісуса Христа, Ти піднав нас від ложа нашого, і зібрав на час молитви. Пошли нам ласку для відкриття оусть наших, прийми наш погібельнй подяк, і навчи нас заповітв Своїх, бо молитися, як подобає, ми не вміємо, коли Ти, Господи, Свѣтим Своїм Духом не навчиши нас. Того мовимоь Тобі: коли що нагрі-

шили ми аж до теперішнього часу словом,
чи ділом, чи думкою, з кої чи з невої,
— зменши, забуди, прости. Бо коли Ти
збачатимеш на беззаконна наші, Господи, —
Господи, хто ж оустоїть? Бо в Тебе про-
щєнна єсть. Ти водєн сватїй, помічник
сильний, оборонець життєа нашого, і спїв
наш завжди про Тебе.

Нехай вде влада царства Твогò благо-
словєнна й найславнїца, Сѡтцєа, і Сїна і Свѡ-
тѡгѡ Дѡха, тепєр і завжди, і на вїки вїчні.
Амїнь.

Молїтка бѡсма.

Господи Бѡже наш, Ти видїгнєв від нас
сѡннє вайдѡжнєть і склїкає нас гѡлосом
свѡтїм, щѡб і вночї піднєсили ми рѡки свої
і прославлєли сѡд Твїй справедлївий. Приймї
благїнна наші, молїтки, прославлєннєа, почнї
слѡжби, і дай нам, Бѡже, вїрѡ бездогїннєа,
надїю мцнєа, любѡв неслѡвєа; благословї наші

вхóди й вíходи, вчíнки, дiлà, слóвà, дiвчíкi;
 і дай дочекàти почáтку днà нàм, щó хвá-
 лимо, проглaвлáємо, блaгословимо добрòтò
 невимóвноi лáски Твоєi.

По блaгословéнне найсвaтiще iм'я Твоє
 і проглaвлене цáрство Твоє, Сòтцà, і Сiна,
 і Свaтòгò Дiвчà, тепér і зàвжди, і на вiки
 вiчнi. А́мінь.

Мо́литвa дебáтa.

Засвiтi в серцáх нàших, Чоловiколюбний
 Владiко, чiсте Свiтло богòпознáння
 Твогò, і просвiтi сiчi рóзвiд нàшого на
 зрозвiннa Бiвaнгельськòi прòповiди Твоєi.
 Влiй оу́ нàс і стрaхò перед свaтiми Твоiми
 зàповідьми, щòби вci тiлеснi вaжáння з по-
 гóрдою вiдкинòвши, покeли ми дiвчòвне життa,
 та дiвчaли й чинили вci Тòбi до вподòби.

По Тi єси Св'ячeння й Прòсвiтiтель дiвч
 та тiл нàших, Христè Бóже, і ми Тòбi слáвò
 принòсимо з вiковiчним Твоiм Сòтцeм, і най-

святишим, і добрим, і сживляючим Твоїм
Духом, тепер і завжди, і на віки вічні.
Амінь.

Молітва десята.

Господи, Боже наш, Ти дав людам про-
щіння через пока́ння, і для прощіння
показав нам приклад познаннн и визнаннн
гріхів, — пока́ння пророка Давида. Ти Сам,
Владико, нас, що багатw и тажkw нагрішили,
помілади з великої ласки Своєї і з безмеж-
ногов милосерда Твогò заглядь беззаконства
наши, бо провинули ми, Господи, Тобі, що
знаєш невідоме и таємне Серца людькогw,
і що єдиний маєш силъ прощати гріхи.
Серце ж чисте сотворивши в нас, і Духом
Сильним зміцнивши нас, і радість Спасіннн
Твогò показавши нам, не відкинь нас від
лиця Свогò, але дозволь, як милосердний
і чоловіколюбний, аж до встаннньогw зитханнн
нашогов приносити Тобі жертвѸ справедливѸ

й приношенна на святих твоїх жертівниках.

З ласки, милосердя, і чоловіколюбства єдинорідного Сина Твого, з таким Тим благословенним єси, з найсвятішим, і милосердним, і сживляючим твоїм духом, тепер і завжди, і на віки вічні. Амінь.

Молитва єдиннадцята.

Боже, Боже наш, що сотворив єси дивовижні й розумні з воли своєї, — молимо тебе и благаето тебе: прийми поспільно хвалю наш з воли творіннями твоїми, і подай багаті дари добротливости твоєї, бо тобі вклоняється кожне коліно з небесних, і з земних, і з підземних, і все живе й сотворене прославляє невідомо славою твоєю, бо ти єси Бог правдивий і наймилостивіший!

Бо тебе хвалять всі сили небесні, і ми тобі славу приносимо, Отцю, і Сину, і Святіму Духові, тепер і завжди, і на віки вічні. Амінь.

Молітва дванадцата.

ТЕБЕ хва́лимо, в піснях сла́вимо, благоговимò й да́кжемо, Бо́же О́тцю на́ших, що Ти відвік т́нь ночнѸ і світло д́енне знóвѸ показáв нам. Але́ благáємо добротайкв́сть Твою̀: бѸдь милост́вим до грѸх́в на́ших, і прийми́ молінна́ на́ш з вели́когв́ милосѣрда́ Свогò, бо ми вда́ємося до Т́бе, милост́вогв́ й всеі́льногв́ Бо́га! Засвіт́и в серцáх на́ших спра́вжне со́нце справедливост́и Своєї́, просвіт́ай рóзду́м на́ш і вѣ́чттá с̀хорони́, щоби, побóжнв́ худáчи, ї́ак о́удень, по шлáхѸ запові́тв́ Твої́х, долáгті́ нам життá в́чногв́, — бо в Т́бе джерелò життá, — і в пожиткѸ вѸттá сподобі́тисá неприя́тв́ногв́ Сві́тла Твогò.

Бо Ти є́си Бо́г на́ш, і ми́ Тобі́ сла́вѸ прино́симо, О́тцю, і С́и́нѸ, і Св́атомѸ Д́с̀ху, тепѣ́р і за́вжди, і на віки в́чні. А́мінь.

По скінченні Шестопсáльмá і Рáннїх Молитóв вихóдить Д́я́кон перед Св́ати́ Врáта і вчинї́вши,

разом з Євхарістичником, поклін перед ними, і єдиним, проказує велику Єктеню, а Євхарістичник відходить оу Віктар.

Що ж кожногв прохання люде співають: ГОСПОДИ, помилди! (авд: Змилиси, ГОСПОДИ!) по єдиним раз.

Б СПОКОЇ ГОСПОДА помолімоє!

За спокій з небесної висоти, і за спашінна душ наших, ГОСПОДА помолімоє!

За спокій цілого світу, за рощит святих Божих Церков і за зєднання всіх, ГОСПОДА помолімоє!

За святий храм цей, і за тих, що з вірою, побожнєтє та страхом Божим входять до нього, ГОСПОДА помолімоє!

За святѹ Православнѹ Церквѹ, і за високопревшеархієєнногв Митрополита нашогв (і мѹ), Превшеархієєнногв Єпископа (назва катедри і і мѹ), чєєне свещєєнєтєво, Христѹє Дїаконєтєво, за вєє Духовєнєтєво і за нѹрид, ГОСПОДА помолімоє!

За Боголюбивѣѣ ѥ Богом вержеиѣѣ Ѡтчизнѣѣ
нашѣѣ², за Головѣѣ Держави нашої, за Пре-
свїтлий Ѣрад, і за все Христіоловѣвѣ Вїїнство³,
Гїсподѣѣ помолїмосѣѣ!

Щїбѣѣ Господѣѣ допомїгѣѣ їм і покориѣѣ під
ноги їхнї влїкогѣѣ вїрога ѥ свпогїтїта, Гїс-
подѣѣ помолїмосѣѣ!

За мїсто (аѣѣ сватїїї манастир, аѣѣ селї)
цї, кїжнї мїсто ѥ країнѣѣ, і за тїх, цї
в вїри живѣѣть оѣѣ нїх, Гїсподѣѣ помолїмосѣѣ!

За пожитїчнї покітра, за примїїженнї
плїдїв зїмнїх, і за чагї спокїїнї, Гїсподѣѣ
помолїмосѣѣ!

За тїх, цї на мїри, в дорїзи, в недѣѣзи,
в тажїїї прїацї, в полонї, і за спїсїннї їх,
Гїсподѣѣ помолїмосѣѣ!

Щїбѣѣ позвїстїлї нам влїкої ждѣѣрвї, гнїѣѣѣ,
небезпїки та недїалї, Гїсподѣѣ помолїмосѣѣ!

Застѣѣпї, спїсїї, помїлѣѣвї і свхоронї наї,
Бїїже, лїскою своїєю!

Пресвѣтѣю, пречистѣю, преблагословеннѣю,
 славеннѣю Владичицю нашѣ Богородицю і все-
 дѣвѣ Марію зо всіма свѣтими помѣнѣвши,
 себѣ саміх і сѣден єдногѡ і вѣ життѣ
 наше Христѣ Богѣ дорѣчимо!

Люде: Тобі, Господи!

Виголошенна: Бо Тобі подобає вѣ слава,
 чѣсть і поклін, Сѣтцѡ, і Сынѣ, і Свѣтомѣ
 Дѣхѡви, тепѣр і зѣвжди, і на вѣки вѣчни!

Люде: Аминь.

По великій Ѣктеніи Діакон виголошде: Бог —
 Господь і вѣ вѣрши. Люде співають на гѡлоє Тро-
 парѣ денногѡ: Бог — Господь, і поктѡрюють
 цѣй спѣв і по кожим вѣрши.

Бог — Господь, і зѣвѣвса нам, бла-
 гословен, хтѡ їде оу і ма Господне!
 Псалма рѣи, вѣрш кѣ, кѣ.

Вѣрш пѣрший: Прославлїте Господа, бо він
 милосѣрдний, бо повѣк лѣгка Йогѡ! Псалма рѣи,
 вѣрш а.

Вірш другий: Свѣтѣпили ѿ свѣточїан менѣ,
а ѿ ѿменем Господним перемїг їх! Псалма рѣи,
вїрш аї.

Вірш третїй: Не оумрѣ, а житимѣ, ѿ ро-
повїм дїла Господнї! Псалма рѣи, кїрш зї.

Вірш четкертїй: Камїнь, що ѿгнѣ занедбали
вѣдївнїчї, цїей стѣб оу гóловѣ оугла! Від
Господа цїе стѣлоє, і дївне вонѣ в свѣчѣх
наших! Псалма рѣи, в. кѣ-кѣ, ѣв. Марка вї, в. ї-аї.

Спївається Бог — Господь чотїри рѣзи; пóтим
вїдповїднїй Тропарь двїчі і Богорóдичнїй на той
саме гóлог. Колї припадѣть двѣ Тропарї, зѣвжди
пѣршїй вїголóшветьє двїчі, пóтим другїй і Богорó-
дичнїй.

І колї єсть „Алилдѣ“ ѣвѣ великїй Пїст, то по
великїй ѣктенїї спїваємо „Алилдѣ“ чотїри рѣзи на
гóлог, ѿкїї припадѣ по Свѣтóховї. І кїршї про-
кѣзѣютьє свѣцї.

Вірш пѣршнїй: **В**ночі лїне дѣх наш до тѣбе,
Боже, во заповїти твої —
свѣтло для нас на землї! Пророка Ісаї, кѣ: д.

Вірш другий: Навчітєса Справедливости, хтò
живє на землї! Ісїа кс: д.

Вірш третій: Не хай здригєтє сòхòпить людєй
ненавчєних! Ісїа кс: аї.

Вірш четвєртий: Додаетьса їм лиха, Гòсподи,
додаетьса зла славним землї! Ісїа кс: еї.

По цьомѢ зараз же Пієні Трòічни, на вїдповїдний
гòлос. Пòтїм читаетьса двї Катїзми з ПсалтирѢ
та Сїдальнї по черзї їх. По прочитаннї сòдної Ка-
тїзми Дїакон чи Свщєнник виголòше МалѢ Ек-
тєнїю:

Дїакон: **|||** є та йщє в Спокої ГòсподѢ по-
молимось!

Людє: Гòсподи, помїлди!

Дїакон: ЗастѢпї, Спасї, помїлди і сòхо-
ронї нас, Бòже, лєкою Своєю!

Людє: Гòсподи, помїлди!

Дїакон: ПрєсвятѢю, прєчїстѢю, прєвлагосло-
вєннѢю, славнѢю Владїчицю нашѢ Богорòдницю
і вєдївѢ Марїю зо всїма сватїми помї-

НВѢШИ, СЕБѢ САМИХЪ І СЪДЕН СЪДНОГѠ І ВСЕ
ЖИТІА НАШЕ ХРИСТЪ БОГЪ ДОРЪЧИМО!

ЛЮДЕ: ТОВІ, ГОСПОДИ!

ВИГОЛОШЕННА: БО ТВОА ВЛАДА, І ТВОЄ ЁСТЬ
ЦАРСТВО, І СИЛА, І СЛАБА, СЪТЦА, І СЫНА,
І СВАТОГѠ ДЪХА, ТЕПЕР І ЗАВЖДИ, І НА ВІКИ
ВІЧНИ!

ЛЮДЕ: АМІНЬ.

ПО ВІДЧИТАННІ ДРЪГОЇ КАТІЗМИ ЗНОБЪ ПРОКАЗ-
ЕТЬСЯ МАЛА ВЪКЪТЕНА З ТАКИМ ВИГОЛОШЕННАМ:

БО ТИ МИЛОСТІВИЙ І ЧОЛОВІКОЛЮБНИЙ БОГ
ЄСИ, І МИ ТОВІ СЛАВЪ ПРИНОСИМО, СЪТЦЮ,
І СЫНУ, І СВАТОМУ ДЪХОВІ, ТЕПЕР І ЗАВЖДИ,
І НА ВІКИ ВІЧНИ.

СИДАЛЬНІ.

ПО ПЕРШІЙ КАТІЗМИ СИДАЛЬНИЙ НА ГОЛОС П'АТНИЙ:

НАК СЪДАДА СИДИТИМЕ, А АНГОЛИ СТОАТИ-
МДТЬ, ЯК ТРЪВА ЗАТРЪВИТЬ І ПОЛЪМА
ГОРИТИМЕ, ЦО ЧИНИТИМЕШ, ДЪШЕ МОА, КОЛИ
ПОВЕДЪТЬ ТЕБЕ НА СЪД? БО ВСТАНДЪТЬ ТОДІ

лютоци твої, і тайни прокїни вїавклатьса...
 Тóмъ пѣрше кінцѣ заголоєи до вѣддї: Бóже,
 вѣдъ милостїбим до мѣне і спасїи менє.

Слѣва... і тепѣр... Богорóдичний.

В дѣхóвний виногрáде, що вїкохав нáм
 грóно божествѣнне, з їакóгw пѣмò мї
 винò нетáинна, — пролїи на дѣшв мою лáскв,
 їак вóдв счїщенна, Своїми молїтвами.

По дрѣгий Катїзми вїдáльний, на гóлог дрѣгий:

Про дѣнь страшний роздѣмвю їá, і плачв
 над вчїнками своїми лѣкáвими. Їáкъ
 вїдповїдъ дáм їá безсмѣртномъ Царєкї? З їакóю
 надїєю, вѣдний їá, поглáнв на вѣддї? Най-
 милостивїший Сѣтче, вїнв вїдинорїдний, дѣхв
 свѣтїи, змїлвїса надо мною. Двїчи.

Слѣва... і тепѣр... Богорóдичний.

Скóрв сѣхорóнв Свою, Богорóдице, і пóмич,
 та лáскв вїлви на слѣгах Своїх! втихо-
 мїр, чїстає, хвїлї мáрних дѣмóк, і впáлв

Душо мою підними! Бо знаю їа, знаю, Діво,
що в силі Твоїй все, що Ти хочеш!

ПОСЛІДІЙ (Многомілостивий).

Псалма рід, кірші а, кя, Пс. рлє, в. а, кс.

Хваліте ім'я Господнє, хваліте, слади,
Господа! Ілиаѡ, а́лиаѡ, а́лиаѡ.

Благословен Господь від Си́он²⁹, що живе
оу Єрусали́мі³⁰! Ілиаѡ, а́лиаѡ, а́лиаѡ.

Прослабля́йте Го́спода, бо Він до́брий, бо
повік ла́ска Йогò! Ілиаѡ, а́лиаѡ, а́лиаѡ.

Прослабля́йте Бо́га небесногò, бо повік
ла́ска Йогò! Ілиаѡ, а́лиаѡ, а́лиаѡ.

В неділю Блґдногò Сіна, в неділю м'ясниць і м'яс-
ниці, крім цих кіршик, співають ще Псалма рлз:

Над річками корóжими²² — там сиділи
ми та й плакали, зга́дючи про Землю
Рідну²³. На бєрбах їхніх повісили ми бандори
свої.

Там полонітемі наші випітвбали в нас про Слова пісень, а гнобітемі наші — про співи. „Заспікайте нам пісень Своїх рідних²⁴!“

Їк же нам співати пісню Господню на чужій землі?...

Коли їа заввдв про Тебе, Земле Рідна²⁵, нехай відніметьса правіца моа! Нехай приліпне їазик мій до підневінна мого, коли їа не ввдв згвдвбати про Тебе, коли їа не мвтимв Краю Рідного²⁶ над оуї радоци свої!

Пригадаї, Господи, корогам нашим²⁷ день зніщенна Краю Рідного²⁶, коли кричали вони:
„Рвїнїте, рвїнїте доцентв його!“

Дочко корожа²⁸, скаїнна, — благо-
словен ввдв, хтв відплатить тобі за все,
цв тї накоїла! Благословен ввдв, хтв схв-
пить і повє діти твої свє камїнь!...

НЕПОРОЧНІ.

Благовловен єї, Господи, навчї менє за-
повітїв Своїх! Цєж повтвруетьса і по

ко́жній да́льшій пі́сні.

Ангольський хор здивувався, бачучи Тебе до мертвих зарахованим, Тебе, Спасе, що сила смерти знищив і з собою Адама звів та із адв всіх вівколив.

Нащо міро з слізми, є Іченици, жалевнє змішдете? прорік свитлоносни Ангол в гроби Мироніциам: „Гланьте на могила і знайте, що воскрес Спаситель із гробв.“

Раннє на світанкв Мироніци поспішались до гробв Твогв, плачучи, але збівкє їм Ангол і прорік: „Час голосінна минє, не плачте; про воскресєнна ж звістїть Апостолиб.“

Мироніци-жонї, що з міром прийшли до гробв Твогв, Спасе, ридали. Ангол же сказав їм, говорачи: „Чогв між мертвими живогв шдкаєте? Но, їк Бог, він воскрес із гробв.“

Слава Отцю, і Синв, і Свато́мв Духови.

ПОКЛОНІМОСЬ СѢТЦЮ, І НОГѢ СІНОВІ,
І СВАТѢМЪ ДУХУ, СВАТІЙ ТРОЊЦІ ОУ СѢД-
НОМЪ СѢСѢВІ З СЕРАФІМАМИ ГОЛОСЛАНЦІ: СВѢТ,
СВѢТ, СВѢТ СІИ, ГОСПОДИ!

І ТЕПѢР І ЗАВЖДИ, І НА ВІКИ ВІЧНІ, АМІНЬ.

ЖИТТЯДАВЦА ПОРОДІВШИ, ТИ, ДІВКО, ІДАМА
З ГРИХУ ВІЗВОЛИЛА, СІВІ РАДІСТЬ ЗА-
МІСТЬ СМѢТКУ ПОДАЛА СІИ, А ВІДПАЛИХ ВІД
ЖИТТЯ ВЕРНУВ ДО НЬОГѢ ТѢБІ, ЩО З ТѢБЕ
ТІЛО ПРИНАВ — БОГ І ЧОЛОВІК!

ІЛИДѢ, ІЛИДѢ, ІЛИДѢ, СЛАВА ТѢБІ БОЖЕ!
ТРИЧІ.

ПО ЦЬОМУ МАЛА СѢКТЕНІА І ВИГОЛОШЕННА:

БО БЛАГОСЛОВЕННЕ ІМѢ ТВОЄ, І ПРОСЛАВЛЕНЕ
ЦАРСТВО ТВОЄ, СѢТЦА, І СІНА, І СВАТОГѢ
ДУХА, ТЕПѢР І ЗАВЖДИ, І НА ВІКИ ВІЧНІ!

ЛЮДЕ: АМІНЬ.

Антифѡн перший, на голос д:

ВІД МОЛОДОСТІ МОЄЇ ПОВѢРЮЮТЬ МЕНѢ ВЕ-
ЛІКІ ПРИСТРАТИ; АЛЕ Ж СѢМ МЕНІ ПОМОЖІ,

і Спасї, Спа́се мїй!

НЕНАВІСНИКИ СВІ́НУ, ²⁹ ПОГОРО́МТЕСА ГО́С-
ПОДА, БО НЕНА́ЧЕ ТРАВА́ ВІД СВ҃НЮ́ ПО-
ГО́ХНЕТЕ ВИ!

СЛА́ВА СВ҃ТЦЮ́, І СВІ́НУ, І СВЯТО́МУ ДУ́-
ХОВІ, І ТЕПЕ́Р І ЗА́ВЖДИ, І НА ВІ́КИ ВІ́ЧНІ,
А́МІНЬ.

СВЯТИ́М ДУ́ХОМ КО́ЖНА ДУ́ША СВЖИВА́ЄТЬСА,
А́ ЧИСТО́ТОЮ ЗРОСТА́Є ВОНА́, ПРОСВІ́ТЛА́ЄТЬСА
ТРО́ИЧЕСЬКОЮ Ё́ДНІСТЮ ОУ́ СВЯТИ́Й ТА́ЙНИ!

ПО́ТІМ І́ПАКОЇ, СТЕПЕ́ННІ НА ГО́ЛОС. ПРОКІ́МЕН НЕДІ́ЛЬНИЙ.

НЕДІ́ЛЬНІ ПРОВІ́МНИ.

На го́лог пер́ший:

НІ́НІ ВОСКРЕ́ЕНУ, ГОВО́РИТЬ ГОСПО́ДЬ, І ЗА-
СПО́КОЮ ТОГѠ́, НА КОГѠ́ РОЗЛУ́ТИЛИСА!
ПСА́ЛЬМА АІ́:Б.

Ві́рш: СЛОВА́ ГОСПО́ДНІ — СЛОВА́ ЧІСТІ! ПСА́ЛЬМА
АІ́:З.

На гóлог дрѣгий:

Уста́нь, Го́споди Бо́же мій, в приказáнни,
іакѣ́ Ти запові́дав єси і́ грома́да наро́дів сѣбѣ́-
пить ТѢБѢ! Псалма́а з̄:з̄. ѿ.

Вірш: Го́споди Бо́же мій, на ТѢ́БЕ наді́ю
покла́даю: Спаси́ мене́! Псалма́а з̄:б̄.

На гóлог трѣ́тій:

Скажі́те наро́дам, що́ Госпо́дь царствѣ́,
бо зми́цникъ вінъ сві́т оубѣ́сь, іакійъ не схи́-
не́тьсѣ! Псалма́а чѣ́:і.

Вірш: Спѣва́йте Господе́ки новѣ́ пі́сню, спи-
ва́й Господе́ки, оубѣ́ зѣ́мле! Псалма́а чѣ́:а̄.

На гóлог четвѣ́ртий:

Воскрѣ́сни, Го́споди, допо́можи́ намъ, і́ кнѣ́-
зюли́ насъ ра́ди і́менна́ Твогò! Псалма́а мѣ́:кз̄.

Вірш: Бо́же, ми́ оу́шима́ своі́ми чу́ли, і́ батьки́
на́ши сѣпові́дали́ намъ! Псалма́а мѣ́:б̄.

На гóлог п'ятій:

Воскрѣ́сни, Го́споди Бо́же мій, нех́ай під-
несе́тьсѣ рѣ́ка Тво̀, бо́ Ти царствѣ́єши́ пові́ки!
Псалма́а д̄:аг̄. лз̄.

Вірш: Прославлѣтимъ Тебѣ, Господи, всімъ
сѣрцемъ своѣмъ, розповѣмъ про всі чѣда Твої! Пс. д: ѳ.

На гóлог шóстий:

Господи, піднеси сила твою, і прийди спасти
наше! Псалма сд: г.

Вірш: Вислухай, що керуєш Ізраїлем,¹⁷ що
провадиш Йосифа, так вквцю! Пс. сд: б.

На гóлог сьóмий:

Возкрєсни, Господи, Боже мій, нехай підне-
сється рѣка твоє, не забудь пригноченихъ
твоїхъ повіки! Псалма д: аг.

Вірш: Прославлѣтимъ Тебѣ, Господи, всімъ
сѣрцемъ своѣмъ, розповѣмъ про всі чѣда Твої!
Псалма д: б.

На гóлог вóсьмий:

Нехай царює повіки Господь, Богъ Твій,
Сіонне¹⁸, з роду і в рід! Псалма рме: г.

Вірш: Хвали, душе моє, Господа, хвали-
тимъ Господа, поки життє моє! Пс. рме: а. б.

Діакоп по Прокіміні: Господь помолімоє!

Люде: Гóсподи, помíлуй!

Євѣнник киголошде: Бо Ти Євѣтій єси,
Бóже наш, і в Євѣтіні проєвѣаєш, і ми Тобі
слáвѣ приносимо, Сѣтцю, і Єінѣ, і Євѣтómѣ
Дѣхóвѣ, тепѣр і зáвжди, і на вѣки вѣчні.

Люде: А́мінь.

Діáкон: Ъгє, щò дїше, нехáй хвáлить Гó-
спода! Псáльма рн: ѿ.

Вірш: Хвáлїть Бóга в Євѣтіні Иогò,
хвáлїть Иогò в твердїні сїли Иогò! Пс. рн: а.

Діáкон по цѣómѣ киголошде:

І щоб сподовїтисѣ нáм кїслѣхати Євѣтѣ
Євáнгелїю, Гóспода Бóга молїмо!

Люде: Гóсподи, помíлуй! трїчі.

Діáкон: Премѣдрїсть! Єтїймо прїєтóйно!
Послѣхаймо Євѣтóї Євáнгелїї!

Євѣнник: Мїр оу́сім!

Люде: І Дѣхóвѣ Твоїómѣ!

Діáкон: З Євáнгелїї Євѣтóї кїд (ї мá Євѣн-
гелїста) читáнна!

Люде: Слава Тобі, Гóсподи, слава Тобі!

Діакон: Ѹбжа́ймо!

І Свѣщѣнник читѣе рѣанню Свѣангелію, коли припадає неділа, а́вò Свѣангелію Свѣта чи Свѣто́гѡ.
(днк. Іх дѣли). По Свѣангеліі співається:

Слава Тобі, Гóсподи, слава Тобі!

Во́скре́сенна Христо́ке вѣчиши, поклоні-
моєь свѣто́мѡ Гóсподѡ, Ісусѡ є́диномѡ
безгрішномѡ! Хрестѡ Тво́юомѡ покланѣмоєь,
Христѣ, і свѣтѣе во́скре́сенна Твоє́ піснами
величаємо́ и сла́вимо, бо Ти єси́ Бог на́ш;
крі́м Те́бе́ и́шого̀ не знаємо́, і́мѡ Твоє́
призикаємо́. Прийдіть оу́же́ вірніі, поклонімоєь
свѣто́мѡ Христо́вомѡ во́скре́сенню, бо сѣ́
приишла́ з Хрестомъ́ радіеть кь́омѡ свѣ́тови;
повелѣчѣншъ́ проглася́ючи Гóпода, в піснѣхъ
сла́кмо во́скре́сенна Иогъ́, бо ро́спѣтъмъ́ ві́
вѣтерпкѣ, і смѣртью́ смѣрть перемігъ́.

І прокѣ́звється Псалма́ма пѣтдеся́та:

Помилуй мене, Боже, з великої ласки
 Своєї, і з безмежного милосердя
 свого заглянь беззаконство моє. Словачку
 свамий мене від беззаконства мойого і від
 гріху мойого очистити мене; бо беззаконство
 своє я знаю, і гріх мій завжди передо мною.
 Проти тебе самого я згрішив і лжаків
 перед тобою я вчинив, тож ти будеш прав-
 дивим в словах твоїх, і переможеш, коли
 судитимешся. Отож в беззаконствах зачатий
 я і в гріхах мене породила мати моя.
 Ото правда полюбить ти єси, невідоме ж
 таємне мудрости твоєї свавив ти мені.
 Покропи мене іссопом — і будь чистий;
 свамий мене — і стань від снігу білішим.
 дай почути мені радість та веселість, і зра-
 діють кістки присмірені. Відверни лице своє
 від гріхів моїх, і всі провіни мої заглянь.
 Серце чисте створи к мені, Боже, і душа
 праведного віднови к нштри моїм. Не від-

кінь мене від лиця Свогò, і Духа Свогò
 Святòгò не відбері від мене. Верни мені
 радість спасінна Твогò, і Духом Сильним
 оукріпи мене. Навчатимь беззаконних пѣтам
 Твоїм, і безбожні до Тебе вѣрнутьсѧ. Від
 вини кровопролітної вѣзволь мене, Боже,
 Боже спасінна могò, і ѧзик мій радіснѧ
 хвалитиме Справедливість Твою. Господи, від-
 крий оуста мої, — і ѧзик мій звіститъ
 хвалѧ Тобі. Но ѧк би жѣртви захотѧ Ти,
 ѧ дак би її, та цілопáлення не бѣде любе Тобі.
 Жѣртва Бóгови — Дух втихомірениий; Сѣр-
 цем тихим та покїрним Бог не погòрде.
 Оущаслик, Господи, лáскою своєю Сиѡн¹³,
 і нехай збѣдѣютьсѧ мѣри Єрусалимськїї¹⁴.
 Тоді бѣдеш Ти вдовóлений жѣрткою Справедли-
 бою, прино́шеннам і цілопáленням; тоді полóжать
 на ківтар Твій тельцік.

Люде: Слава Сѡтцю, і Синѧ, і Святòмѧ
 Духови.

Молітвами Апостоли, Милостівий, вѣдь
 милосѣрдним до бѣзачи грѣхѣв нашіх!
 І тепѣр і зѣвжди, і на віки вічні, амінь.
 Молітвами Богородици, Милостівий, вѣдь
 милосѣрдним до бѣзачи грѣхѣв нашіх!

Поміади мене, Боже, з великої ласки
 Своєї, і з безмежного милосерда Свого
 загляди беззаконство моє!

Стіхѣра:

Воскрѣс Ісус із гробѣв, іак і пророкѣвѣв,
 і подав нам життя вічне і ласку великую!

З неділі мітара й фарисѣв і аж до нѣтої неділі
 великого Пѣств співають ся ще й сѣці пісні:

Слава Сѣтцю, і Сїну, і Свѣтому Духові.

Покаліна двѣри відчини мені, життя-
 давче! Бо ліне дух мій до храмѣв
 свѣтого Твого, ногачи храм тіла вѣсь
 занечищений. Ті ж, іак Милосѣрдний, сѣчисти
 ногѣ милостівою Своєю ласкою!

І тепѣр і зѣвжди, і на віки вічні, амінь.

На стѣжкѣ спасінна настав менѣ, Бого-
 родице, во беззорѣмними грѣхѣми за-
 нечистив ѣ дѣшскѣю, і в ліноцах оуѣе життѣ
 своѣ переживѣ. Молітвами ж своіми вѣзколи
 менѣ від вѣскої нечистотѣ.

Помілуй менѣ, Бѣже, з великої ласки
 своєї, і з безмѣжногѣ милосѣрда свогѣ
 загладь беззакѣнство моѣ.

Згадючи про бѣзліч грѣхѣв, що вчинѣв
 їх ѣ, сѣкалнний, дрѣж за страшнѣй дѣнь
 сѣднѣй. Але надіючися на ласкѣ милосѣрда
 Твогѣ, кличѣ до Тебѣ, ненѣче Давїд: Помі-
 луй менѣ, Бѣже, з великої ласки своєї!

По цѣлѣванню Евангелїї Дїакѣн проказѣе:

Спаси, Бѣже, Нарїд свїй, і поблагословї
 насїлдам Твоѣ^ю. Згланься на свїт свїй
 ласкою й милосѣрдам, змїцнѣ силѣ Христїан
 Правослѣвнѣх, і зошли на нас своєю мїлоствѣ
 багатѣю молітвами Найсвѣтїшої Владїчїцї
 нашої Богородїцї і ввѣдїви Марїї, сілою

Дорогоцінногѡ ѡживляючогѡ Хрестѧ, за-
 стѣпництвомъ чєснихъ небєснихъ Сїа Безтіанхъ,
 чєсногѡ ѡ славногѡ Пророка, Предтечи ѡ
 Хрестїтелеѧ Іѡана, Свѧтїхъ Славнихъ ѡ все-
 хвѧльнихъ Апостолївъ; Свѧтїхъ Сѡтцївъ нашіхъ
 ѡ всесвѣтнихъ великихъ Оучїтелївъ ѡ Свѧтїтелївъ:
 Васїліа Великогѡ, Григорїа Богослова ѡ Іѡ-
 ана Золотоустогѡ; Свѧтогѡ Сѡтцѧ нашогѡ
 Миколѧ, Архієпископа Мирликійскогѡ, Чѡ-
 достѡрца; Свѧтїхъ Рївноапостольнихъ Мефодїа
 ѡ Кириллѧ, Оучїтелївъ Словѧнскихъ; Свѧтогѡ
 Благовїрногѡ ѡ Рївноапостольногѡ Великогѡ
 Кнѧза Українскогѡ²¹ Володїмира, ѡ Бла-
 женної Великої Кнѧгинї Українскої²¹ Сѡлги;
 Свѧтїхъ Сѡтцївъ нашіхъ Митрополїтївъ Кїїв-
 скихъ ѡ всєї Рѡсїї, Чѡдостѡрцївъ: Михаїла,
 Петра, Сїлекїа, Іѡни ѡ Макаріа; Свѧтїтелївъ:
 Димїтріа Ростовскогѡ, Іншкєнтїа Іркѡтско-
 гѡ, Феодосїа Чернігївскогѡ, Іѡсѧфа Пїлогорѡд-
 ськогѡ ѡ Іѡана Товѡльскогѡ; Свѧтїхъ

Слабних і Добрих переможців Мучеників:
 Свѣтѣго Великомученика Юрія Побѣдоносца
 і Свѣтої Великомученици Варвари, Свѣтих
 Благочинних Українських Князів і Мучеників:
 Бориса, Гліба та Ігора; Преподобних і Бо-
 гоносних Стців наших: Свѣтих і Пра-
 ведних Богостців Ікима и Яни (і Свѣтѣго,
 що його храм і що його день), і Преподобних
 і Богоносних Стців наших Антоніа и Фео-
 досія, і Інших Чудотворців Печерських; Пре-
 подобного Іоанна Почаївського, і всіх Свѣтих
 Твоїх. Благочинно Тебѣ, Наймилостивіший Гос-
 поди, вислужи нас, грішних, що молимося
 Тобі, і помилуй нас!

Люде: Господи, помилуй! Її раз.

Свѣщенник виголошує:

Злаки, і милосерда, і чоловіколюбства
 Єдинорідного Сина Свого, з іаким
 Ти благословенний єси, з Найсвѣтїшим, Ми-
 лосердним і Сживляющим Твоїм Духом, тепер
 і завжди, і на віки вічні.

Люде: **Амінь.**

І починається Канѡн: недѣльний, хрестовокрѣсний, богородичний а̀вѡ скаткокий. По ҃-ій Піснѣ Діакон проказѡе Малѡ Єктѣнню, по іакій Свщєнник виголѡшѡе:

Бо Тѣ єси Бог наш, і ми Тобѣ сла́вѡ принѡсимо, Ѡтцю, і Сїну, і Свѡтѡмѡ Дѡхѡ, тепѣр і зѡвжди, і на віки вічні!

Потѣм Сидальний по Минѣї. По ҃-ій Піснѣ Діакон зно̀вѡ проказѡе Малѡ Єктѣнню (днѡ. ст. ҃ѡ), по іакій Свщєнник виголѡшѡе:

Бо Тѣ єси Цар спокѡю і Спас Дѡш наших, і ми Тобѣ сла́вѡ принѡсимо, Ѡтцю, і Сїну, і Свѡтѡмѡ Дѡхѡ, тепѣр і зѡвжди, і на віки вічні!

Далѣ Конѡѡ та Іѡс і читѡнна з Синакѡ́рїѡ.

По ҃-ій Піснѣ Діакон ка́дить Свѡтїй Престѡл і Віктар; кїйшѡкши пївнїчними дѡерїма і стѡ́кши перед ѡвразѡм Бѡжої Мѡтери, кїн ка́дить і виголѡшѡе:

Богородицю і Мѡтїр Свѣтла в Пїснѡх похвалїмо!

Шена Найсвѣтѣишої Богородици, Євангѣлія Л҃вкѣ,
 а: мѣ—нѣ.

Величѣе душа моѣ Господа, і радіє душа
 мій к Бѣзи, Спаси Моїм.

Чеснішю Херувїмик і славнїшю без рїк-
 нання Серафїмик, що породїла Бѣга-Слѣво чї-
 стою, правнїшю Богородицю, Тебѣ величѣємо!

Тѣ ж покѣторюємо й по ко́жним дѣльшим кїршї.

Що вїн згладнѣвєл на покѣрѣ Своєї Сл҃вгї,
 бо з цѣогѣ часѣ прогладнѣтимѣть менѣ вѣ
 нарѣди!

Що звеличїв менѣ, Сїльнїй, і свѣтѣ і мѣ
 Иогѣ, і мїлоєть Иогѣ з рѣдѣ к рїд на
 тїх, що боѣтьєл Иогѣ.

Вїн покѣзѣє сїлѣ Своєї рѣкї, вїн роз-
 вїює наміри Сѣрца гордовїтї!

Вїн скїдає Сїльнїх з престѣлїв, вїн під-
 нїмає покїрнїх, голѣднїх вѣдѣвольнѣє до-
 вѣром, а багѣтїх пѣскає нї з чїм!

Він принав Ізраїла¹⁵ за Своїогв Сл҃г҃, пам'ятаючи про милость, їак казав С҃тцям нашим, Аврам҃ и родок иог҃ на віки!

По ҃-й Пісні, їак що не в неділю, то по Ірмосі спікаємо:

Постойнш ҃ попракди величати Тебє, Богородицю, закжди блаженншю и найнепорочншю, і Матір Б҃га нашогв. Ченішшю Херувимв і Славнішшю без ривнанна Серафимв, що породила Б҃га-Сл҃во чистог, правдїкшю Богородицю, Тебє величаємо!

И їак в неділю, то по Ірмосі Мала Ектенія, по їакїй Свещенник виголошде:

Бог Тебє хвалать ксі Сїли небесні, і мнї Тобї слав҃ приносимо, С҃тцю, і Сїн҃, і Свато́м҃ Д҃хови, тепєр і закжди, і на віки вічні! Люде: А́мінь.

Діакон: Свѣт Господь, Бог наш!

Вірш: Бог Свѣт Господь, Бог наш!

Вірш: Над всіма людьми Бог наш!

Люде співають трїчі: Свѣт Господь, Бог наш!

Пóтим недáльний Ђкапостила́рий і Скити́льний.

ХВАЛИТНІ ВІРШІ.

Госе́, що́ ди́ше, неха́й хва́лить Го́спода!
 Пса́льма рїи: 5.

Хва́літе Го́спода з небе́с, хва́літе Иогв̀
 на висоті! Пса́льма рїи: 6.

Тові́ подоба́є пісна́ Бо́гови!

Хва́літе Иогв̀, всі́ а́нголи Иогв̀, хва́літе
 Иогв̀, всі́ сили Иогв̀!

Тові́ подоба́є пісна́, Бо́гови!

Читэ́ць чита́є Пса́льми:

Пса́льма рїи:

Хва́літь Иогв̀, со́нце і мі́сяцю, хва́літь
 Иогв̀, і́сні зóри! Хва́літь Иогв̀, не-
 бе́са́ над не́беса́ми, і вода́, що́ ви́ще не́бес!
 Неха́й хва́лять і́м'я́ Господ́не, бо́ він проро́к
 — і ста́лося, він наказав — і створі́лося.
 Він поста́вив їх пові́к і на ві́ки ві́чні;
 він дав при́каз — і не змі́ниться він.

Хваліть Господа з землі, — вї, змїї і вєі безодні, сѣгонь і град, снїг і лїд, і тї, вїтре бѣйний, що чїните болю Иогѡ; вї, гори і вєі пагірки, дерева плодоносні і вєі кедри, звїри і вєі скоти, гадї і птá-ство крилате; вї, царї зємнї і вєі народи, князї і вєі сѣдди зємнї; юнацтво ѡ дївїцї, старї з молодїми, — нехáй хвалѣть імà Господне, бо імà Иогѡ єдиногѡ пїднесоєм, хвала ИомѢ на землі і на нєбї. І пїднесє вїн сїлѢ народѢ Свогѡ! Хвала вєім сватїм Иогѡ, синáм Ізраїльським¹⁶, народѡвї, близькомѢ до Ньогѡ!

Псалма рмд.

Васпїбайте Господєвї пїсню новѢ; хвала ИомѢ в цєрквї сватїх! Нехáй звеселїтьсѧ Ізраїль¹⁷ создáтелем своїм, і синї СїонѢ¹⁸ нехáй радїють Царєм¹⁹ своїм! Нехáй хвалѣть імà Бѡже хѡром, на вѣбнї ѡ бандѢри нехáй грають ИомѢ! Бо любить Господь

людей своїх, а тихих прославлѣе Спасіннам.
 Нехай звеселѣться святїї оу славі, і нехай
 радіють на ложах своих! Хвала Богови в
 оустах их, а в ихних рѣках — мечі संबо-
 січнї, щоб вчинити пометѣ над невірними,
 карѣ над людьми; щоб вказати царів ихних
 пѣстами, а панів их кайданами залізними;
 щоб виконати над ними сѣд написаний.

Слава ца всім сватїм Йогѡ!

Псалма рї.

Хвалить Бога в сватїні Йогѡ, хвалить
 Йогѡ в твердіні сили Йогѡ, хвалить
 Йогѡ по можности Йогѡ, хвалить Йогѡ по
 безмежній величности Йогѡ. Хвалить Йогѡ
 гологом трѣвним, хвалить Йогѡ на лірі й
 бандѣри, хвалить Йогѡ на вѣввах і хором,
 хвалить Йогѡ на стрѣвах і на сѣргани, хва-
 лить Йогѡ на цимбалах милозвѣчних, хва-
 лить Йогѡ на цимбалах голосних!

Усе, що дїше, нехай хвалить Господа!

Вірші до Стихіѣр недѣльных:

Вірш першій: Воскрѣсни, Господи Боже мій,
нехай піднесеться рѣка Твоє, бо Ти царствувеш
повіки! Псалма д: ѿд. ѿз.

Вірш другий: Прославлѣтимъ Тебѣ, Го-
споди, всімъ серцемъ своімъ, розповім про всі
чѣда Твої! Псалма д: в.

А коли недѣла, то по Стихірахъ Слава... і
Стихіра черговѣ Євангельська.

І тепѣр і зажди, і на віки вічні, амінь.
Євѣтї врата відкриваються. Спикаємо Богородичний:

Пайславніца Ти єси, Богородице Діво,
бо Синъ Твій пѣкло полоникъ, Адама
вікликавъ, прокляття знищикъ, Євѣ вѣзколивъ,
смерть оумерткѣвъ, і сѣжилъ мнѣ. Тѣмъ, про-
славлѣючи, голосимо: благословѣнъ Христѣс
Богъ нашъ, що такъ оуподобавъ. Слава Тобѣ!

Євѣщенникъ: Слава Тобѣ, що свѣтло по-
казавъ намъ!

ЛЮДЕ СПІКАЮТЬ:

СЛАВА БО́ГУ в висоті, а́ на землі СПО́КІЙ,
 на лю́дах благово́лінна! Хва́лимо Тебе́,
 благосло́вимò Тебе́, кла́наємо́сь Тобі́, прогла-
 вля́ємо Тебе́, да́кжемо Тобі́ ра́ди вели́кої
 сла́вки Твоє́ї! Го́споди, Ца́рю Небе́сний, Бо́же
 Сѡ́тче, Всемогѡ́чий! Го́споди, Є́и́н Є́динорі́д-
 ний, Ісѡ́се Христе́, і́ Святи́й Дѡ́ху! Го́споди
 Бо́же, Я́гнче Бо́жий, Є́и́н Сѡ́тчий, що́ береш
 грі́х сві́ту, поми́ди́ нас; що́ береш грі́хи
 сві́ту, при́ймй моли́тву́ на́шу; що́ сиди́ш по
 прави́ці Сѡ́тца́, поми́ди́ нас! Но́ Ти є́ди́н
 Святи́й, Ти є́ди́н Госпо́дь, Ісѡ́се Христе́, на
 сла́ву Бо́га Сѡ́тца́, а́мінь!

Повеса́дєннѡ́ благосло́вля́тимѡ́ Тебе́, і́ про-
 сла́вля́тимѡ́ і́ма́ Твоє́ по́вiк і́ на кі́и
 кі́ни! Пса́льма рѣд: ѿ.

Сподо́би, Го́споди, в де́нь це́й від грі́хѡ́
 встерєгт́исѧ на́м! Благосло́вє́нний Ти́, Го́споди,
 Бо́же Сѡ́тцє́ на́ших, і́ вели́чне й просла́вленє́

І МЛ ТВОЄ НА ВІКИ, АМІНЬ! Пр. Дан.

НЕХАЙ ВЪДЕ, ГОСПОДИ, ЛАСКА ТВОЛА НАД НАМИ,
БО МИ ВПОВАЄМО НА ТЕБЕ! Псалма лб: кб.

Благословен єси, Господи, навчи мене за-
повітв твоїх! трічі. Псалма рїи: кї.

Господи, Ти пристановищем нашим вѣк з
роду і в рід. Сказав їа: Господи, помилуй мене,
сцила душа мою, бо їа провинився тобі!
Псалма пд: а; м: є.

Господи, до тебе вдаюся, — навчи мене
чинити болю твою, бо Ти єси Бог мій!
Псалма рлв: д. і.

Бо в тебе джерело життя; оу світла
твоїм ми побачимо світ! Продовжи ласку
свою тим, що знають тебе! Пс. лб: і. аї.

Святий Боже, святий Кріпкий, святий
Безсмертний, помилуй нас. трічі.

Слава Отцю, і Сину, і Свatomу Ду-
хови, і тепер і завжди, і на віки кічні, амінь.

Святий Безсмертний, помилуй нас.

Свѣтій Бѣже, Свѣтій Крѣпкий, Свѣтій
Безсмертний, помилуй нас.

Тропарь недѣльный на гѣлос ѧ, г, ѣ і з:

Сьогѣдни стѣлоем Спасінна Свѣтови, Слѣв-
мо нашогу Життѣдѣвца, що вид грѣвѣв
кокрѣе; бо здолавши смертню смертѣ, вѣн
дав нам перемѣв і лѣскѣ великѣю.

На гѣлос ѣ, д, ѣ і ѣ:

Встѣвши из грѣвѣв і пѣта пекѣльни пор-
ѣвѣвши, Тѣ знищив прѣвѣд смертѣ,
Гѣсподи, вѣх вид сѣтки корѣжої вѣзколивши.
ѧ зѣвѣвшись ѧпѣстолам Своѣм, Тѣ послѣв іх
на проповѣдѣ і нѣми подѣв Свѣн спѣкѣн Свѣ-
тови, ѣдѣнний Наймилѣстивѣщій.

Пѣд час же великогу Пѣств ѧво іншогу днѣ,
коли немѣ великогу Слѣвослѣвѣ, по „Слѣва... і те-
пѣр“, на Хвалѣтнѣх, виголѣвѣ Слѣвѣнник:

Товѣ Слѣва подѣвѣе, Гѣсподи Бѣже наш,
і мѣ Товѣ Слѣвѣв принѣсимо, Сѣтцѣю,

і СѣиѸ, і СвѣтѸмѸ ДѸхѸмѸ, тепѣр і зѣв-
жди, і на віки вічні. — Читѣць: А́ми́нь.

Свѣщ. Сла́ва ТѸбѸ, щѸ СвѣтлѸ показѣв нѣм!

Читѣць: **С**ла́ва БѸгѸ в висѸтѸ, а́ на землѸ спѸкіѸ,
на лю́дахъ благово́ліиѣ! Хвѣлимо
Тебѣ, благословимо Тебѣ, клѣнаємоь ТѸбѸ, і
прославлѣємо Тебѣ, дѣкѸємо ТѸбѸ ра́ди велико́ї
сла́ви ТвоѣѸ. Го́споди, Цѣрю Небѣсний, Бо́же
СѸтче, всемогѸчий! Го́споди, СѣиѸ Є́дино-
рѣдний, ІсѸсе Христе, і свѣтѸиѸ ДѸхѸ! Го́-
споди Бо́же, А́гнче Бо́жиѸ, СѣиѸ СѸтчий, що
верѣш грѣхъ свѣтѸ, помѣлѸй нѣс; що верѣш
грѣхи свѣтѸ, прийми моли́ткѸ нѣшѸ; що си-
дѣиш по прави́ци СѸтцѣ, помѣлѸй нѣс! Бо Ти
сѣдѣи СвѣтѸиѸ, Ти сѣдѣи Го́спѸдь, ІсѸсе Хри-
стѸсѸ, на сла́вѸ Бо́га СѸтцѣ, а́ми́нь.

ПоксѣждѣннѸмъ благословѣти́мѸ Тебѣ, і про-
славѣти́мѸ і́мѣѸ Твоѣ повѣк і на віки вічні.

Го́споди, Ти приста́нѸвищемъ нѣшимъ бѣв зрѸдѸ
і в рѣд. Сказѣв іѣ: Го́споди, помѣлѸй менѣ,

СЦІЛІ ДУШ МОЮ, БО Я ПРОКІНІВКА ТОВІ!
 ГОСПОДИ, ДО ТЕБЕ ВДАЮСА, НАВЧІ МЕНЕ ЧИНІТИ
 БОЛЮ ТВОЮ, БО ТИ ЄСІ БОГ МІЙ! БО В ТЕБЕ
 ДЖЕРЕЛО ЖИТТЯ; ОУ СВІТАІ ТВОІМ МІ ПОБА-
 ЧИМО СВІТ! ПРОДОБЖИ ЛАСКА СВОЮ ТІМ, ЦО
 ЗНАЮТЬ ТЕБЕ.

СПОДОБИ, ГОСПОДИ, В ДЕНЬ ЦЕН ВІД ГРИХУ
 ВСТЕРЕГТИСА НАМ! БЛАГОСЛОВЕННИЙ ТИ,
 ГОСПОДИ, БОЖЕ ОЦЦІВ НАШИХ, І ВЕЛІЧНЕ Й
 ПРОСЛАВЛЕНЕ ІМЯ ТВОЄ НА ВІКИ, АМІНЬ.

НЕХАЙ ВДЕ, ГОСПОДИ, ЛАСКА ТВОА НАД НА-
 МИ, БО МІ ВПОБАЄМО НА ТЕБЕ! БЛАГОСЛОВЕН
 ЄСІ, ГОСПОДИ, НАВЧІ МЕНЕ ЗАПОВІТІВ СВОЇХ!
 БЛАГОСЛОВЕН ЄСІ, ВЛАДІКО, ВРОЗУМІ МЕНЕ ЗА-
 ПОВІТАМИ СВОЇМИ! БЛАГОСЛОВЕН ЄСІ, СВЯТІЙ,
 ПРОСВІТИ МЕНЕ ЗАПОВІТАМИ СВОЇМИ!

ГОСПОДИ, ЛАСКА ТВОА ПОВІК, НЕ ЦДРАЙСА
 ТВОРІННА РУК СВОЇХ! ТОВІ НАЛЄЖИТЬ ХВАЛА,
 ТОВІ НАЛЄЖИТЬ ПРОСЛАВЛЕННА, ТОВІ СЛАВА НА-
 ЛЄЖИТЬ, ОЦЦЮ, Й СІНУ, І СВЯТОМУ ДУХОВІ,
 ТЕПЕР І ЗАВЖДИ, І НА ВІКИ ВІЧНИ, АМІНЬ.

Вірші до Стихір на Стихобни:

Вірш перший: **З**рѣнокъ надіаї насъ, Господи,
ласкою Своєю, і ми вѣ-
демо радіти й веселітисѧ по всѣ дні наші!
Звесели насъ за дні, коли Ти впокоривъ вѣв
насъ, за роки, коли ми натѣрпались гора! І
згланьсѧ на слѣгъ Своїхъ, і на творінна Свої,
і навчї синівъ їхнихъ! Псалма пѣ: дї—зї.

Вірш другий: **І**нехѧй вѣде свѣтаість Го-
спода Бога нашо҃го над
намі, і в справахъ рѣк нашихъ щастї намъ,
і в діаї рѣк нашихъ сприаї! Псалма пѣ: зї.

Слава... і тепѣр...

Ік то добре славити Господа, і хва-
літи імя Твоє, Небесний, спокі-
дати вранци про ласкѣ Твою і кожної нѣчи
про правдѣ Твою! Псалма чѧ: в. г.

Свѣтїй Боже, Пресвѣтаѧ Трѣице, Отче нашъ,
Тропаръ денний. Слава... і тепѣр... Богородичний..

По цьомѣ проказветсѧ:

ВЪКТѢНІА ЁСЕРДІА:

ДІАКОН: **П**оміладѣ насъ, Боже, зъ великої
ласки своєї, молимо Тебѣ, вѣ-
сладхай насъ і поміладѣ.

ЛЮДЕ: Господи поміладѣ. Трѣчи.

ДІАКОН: **Щ**е молимоєь за свѣтѣ Правко-
славіє¹ Церквѣ, за високоспреображенногѣ
Митрополита нашогѣ (іміа), Пресвѣщенногѣ
Єпископа (назва катѣдри і іміа), і за вєє Христо-
тѣбе братетко наше.

Ще молимоєь за Боголюбівѣ и Богом
бережівѣ Отчизнѣ нашѣ,² за Головѣ Дер-
жави нашої і за вєєь Пресвѣтлий Ёрадъ, за
могучість, перемогѣ постійність, спокій, здо-
рѣвля, спасінна їхъ і прощенна грѣхѣв їхнихъ,
а єговлівѣ, цѣв Господь Богъ нашъ цагтїв
та помагѣв їмъ оу вєєѣмъ і покорівъ під
ноги їхни вєєкогѣ вѣрога и євностѣта.

Ще молимоєь за вєє ихъ Христолюбівѣ
вѣїнетко.³

Ще мо́лимоєь за блаже́нних і повікнеза-
вѣтнихъ фунда́торівъ свато́гѡ хра́мѡ цѡгѡ,
і за всі́хъ давніше помѣра́нихъ ѡтцѣв і бра́тів на-
шихъ, що тѣт побѣ́жнѡ спочива́ють, і за
правосла́внихъ по всі́хъ оу́чюдахъ.

Ще мо́лимоєь за зми́лѡванна, життѣ,
спо́кій, здо́ровла, спа́сінна, Бо́же вѣдѣданна,
про́цієнна і проба́ченна грѣхѣвъ сла́гъ Бо́жихъ,
бра́тівъ свато́гѡ хра́мѡ цѡгѡ.

Ще мо́лимоєь за тѣхъ, що да́ри прино́сать
і га́рнѡ працюю́ть оу́ свати́мъ найчесні́шимъ
хра́мі цѣмъ, трѣ́даютьсѡ, співа́ють, і за при-
сѣ́тнихъ люде́й, що чека́ють від Те́бе велико́ї
і ще́дрої ми́лости.

Виголо́шенна: Бо Ти́ милости́вий і чоло́ви-
колю́бний Бо́г єси́, і ми́ Тобі́ сла́вѡ при-
но́симо, ѡтцю́, і Си́нѡ, і Свато́мѡ Ду́хові,
тепе́р і за́вжди, і на віки ві́чні.

Люде́: А́мінь.

По цьомѣ ѢКТЕНІА БЛАГІАЛНА:

Діакон: **П**оповнімо ранишню молітву нашѣ
Господєві!

Людє: Господи, помілуй!

Діакон: Загуби, Спаси, помілуй і сѣхорони нас, Боже, ласкою Своєю!

Людє: Господи, помілуй!

Діакон: Цілогѣ днѣ до скончаногѣ, сватогѣ,
Спокійногѣ и безгрішногѣ оу Господа просімо.

Людє: Подай, Господи. Тє ж співають і псалм
кѣжногѣ проханна.

Діакон: Ангела Спокою, провідника вѣрногѣ,
сѣхоронителя душ і тіл наших оу Господа
просімо!

Пробаченна и видѣщенна гріхів і провін
наших оу Господа просімо!

Вельгѣ доброгѣ и пожиточногѣ душам
нашим, и Спокою для свѣтѣ оу Господа
просімо!

Щоб рѣштѣ життѣ нашоꝝ в спокѣи и
квѣттѣ закінчили ми, оу Гѣпода проґімо!

Християнськоꝝ кінцѣ життѣ нашоꝝ без-
бѣлзноꝝ, бездоганноꝝ, спокійноꝝ, і
дѣброꝝ сѣправданнѣ на страшнѣм сѣдѣ Хри-
стѣом проґімо!

Пресвѣтѣю, пречистѣю, преблагословѣннѣю,
славеннѣю Владичицю нашоꝝ Богородицю і все-
дѣвѣ Марію зо ксѣмѣ свѣтѣми помянѣвши,
самѣх себѣ и сѣдѣн сѣдноꝝ і вѣе життѣ
наше Христѣ Богѣ дорѣчѣмо!

Людѣ: Тобѣ, Гѣподи!

Виголошеннѣ: Ти Бог милостѣвий, ласкѣвий,
і чоловіколюбний єси, і ми Тобѣ славѣ при-
носимо, Сѣтцю і Сѣнѣ, і свѣтѣомѣ Дѣхѣви,
тепѣр і завѣди, і на вѣки вѣчни!

Людѣ: Амінь!

Свѣщенник: Мир оуґіам!

Людѣ: і Дѣхѣви Твоѣомѣ.

Діа́кон: Го́лови на́ші схи́лимо́ перед Го́-
сподо́м!

Сваще́нник ти́хω прока́зѣ сѣцю́ Моли́тѣѣ:

Го́споди Свѣтѣй, що на висотах живеш
і покіраликх не цѣраешса, що всеки-
дичим ѡ́ком Своі́м спогладаеш на вє́ тво-
рінна: перед Тобо́ю схи́лилися ми́ и мо́лимо
Тебє́, Найсвѣтѣи́й: пода́й рѣкѣ Своє́ю неви-
димѣю від сѣ́лі Своє́ї, і поблагослови́ нас.
А́ коли нагрѣши́ли ми́ що́сь з во́лі чи з не-
во́лі, — прости́, і́ак Богъ ми́лосе́рдний і чо-
ловиколю́бний, і пошли́ нам добра́ зѣмногω
и́ небє́сногω!

Виголо́шенна: Бо́го Тобѣ́ нале́жить ми́лѣвати
и́ спаса́ти насъ, Бо́же на́ш, і ми́ Тобѣ́ сла́вѣ
приносимо́, О́тцю́ і Сѣ́нѣ, і Свѣто́мѣ Дѣ-
ховѣ́, тепє́р і́ за́вжди, і́ на віки́ ві́чні.

Лю́де: А́мінь.

Діа́кон: Премѣ́дрість!

Лю́де: Поблагослови́!

СВЯЩЕННИК: Благословенний Христос Бог
наш повелкчасно, тепер і завжди, і на віки
вічні!

ЛЮДЕ: АМІНЬ!

Вмицни, Боже, Боголюбивѣ и Богом бе-
реженѣ Отчизнѣ нашѣ, 2 Головѣ дер-
жави нашої, Пресвітанѣ ѿрада, і всѣ Христо-
любивѣ вѣстество, 3 свѣтѣ православенѣ вѣрѣ,
і всѣх православнихъ христиѣн повѣк кѣкѣ!

СВЯЩЕННИК: Пресвятѣ Богородице, Спаси нас!

ЛЮДЕ: **Ч**естнѣшю Херувимѣ, і Славнѣшю
без ривнаннѣ Серафимѣ, що по-
родила Бога - Слово чистою, правдивѣю Бого-
родицю Тебѣ величаємо!

СВЯЩЕННИК: Слава Тобі, Христѣ Боже, на-
діє наша, слава Тобі!

ЛЮДЕ: Слава Отцю, і Сынѣ, і Свѣтомѣ
Духови, і тепер і завжди, і на віки вічні,
амінь.

Господи, помилуй! трічі. Поблагослови!

Свѣщенник чинить відпуст (недѣльний):

Христосъ, що воскресъ ізъ мѣртвихъ, прав-
дливий Бѣгъ нашъ, молитвами Пре-
чистої Своєї Матері, Статїхъ Слѣвнихъ і
всехвѣльныхъ Апѣстолѣв, і свѣтогѣв, що його
храмъ і дѣнь, свѣтїхъ і Прѣвѣднихъ Бого-
отцѣв Івкїма й Івннѣ, Преподѣбнихъ і
Богонѣснихъ Отцѣв нашихъ Антѣонїа й Феодѣїа
і Іншихъ Чѣдотвѣрцѣв Печѣрськихъ, і всѣхъ свѣ-
тїхъ, змїлається и спасѣ насъ, бо вінъ мило-
сѣрдний і чоловиколїбний.

Люде: **С**вѣтѣ Правослѣвнѣ¹ Церквѣ і кїрѣ
Христїанськѣю, Боголюбївѣ й
Бѣгомъ бережѣнѣ Отчїзнѣ нашѣ,² Гѣловѣ Дер-
жѣвѣ нашѣї, Пресвѣтлїй Ърадъ і вѣсѣ Христо-
любїкѣ вѣїнство,³ високѣвпресвѣщенногѣ
Митрополїта нашогѣ (і мѣл), Пресвѣщен-
ногѣ Епїскопа (нѣзва катѣдри і і мѣл) члѣнѣ
(нѣзва) Церкѣвногѣ Брѣтствѣ, парафїанъ свѣ-
тогѣв храмѣ цѣогѣв, і всѣхъ правослѣвнихъ
христїанъ, Гѣсподѣ, збережї їхъ на довгїї лїта!

Коли Великий Піст, то: Як то добре Слávити... ст. рѣд, двічі. Свѣтій Бóже. Пресвѣтá Трóйце. Сѡтче нáш. І Читéць читáє:

Вогорóдице, стоючі в хрáмі Слáвним Твоїм, ненáче стоїмò мѝ на нѣбі. Тѝ Двері Небѣснѝ, — відкрій же нáм двері лáски Своєї!

Потім: Гóсподи, помѝлѡй мѝ раз. Слáва... і тепѣр... Чеснішю Херѡвѝмив... І по Благо-словѣнний Христóс Бóг нáш... прокáзвемо: Небѣсний Цáрю... див. ст. ѱ.

КІНЄЦЬ РА́ННИЙ ВІДПРА́ВИ

Бóгъ на слáвѣ,

Нарóдови Зкравѝнськомѡ на щáстѣ.

IV.

МАЛА ВЕЧІРНА.

Малà Вечірна вѣкає перед Свѣтами, коли по
Ѹстаѡѡ покінннѡ прѡкити Ціаонічнѡ Відпрѡѡѡ.
Свѡщенник к Ѹпітрахілю перед Свѡтїми Врѡтами
починѡє:

Благослокѡєн Бѡг наѡш...

Читѡєць: Амінь.

Ї читѡється 2-та годїна, по скїнченнї нѡкѡї
Вїдпрѡѡѡ не вѡкає, алѡ Свѡщенник к Ѹпітрахілю
перед Свѡтїми Врѡтами вїголѡшѡє знѡѡѡ:

Благослокѡєн Бѡг наѡш...

Читѡєць: Амінь. Прийдїть, поклонїмѡсь, трїчі,
ї Псѡльмѡ Вечїрнї рѡг. Слѡва... ї тепѡр... Аміаѡѡ,
трїчі. Гѡсподн, помїаѡї, трїчі. Слѡва... ї те-

пѣр... Ѣктѣніи не вѣкає, а̀лѣ з́раза же: Ѓсподи,
 кличѣ... Стих́ири д́. Слава... і́ тепѣр... Богор́-
 дичний. По закінченні Стих́ир лю́де співа́ють:
 Свѣтло т́хе. По ц́й піснѣ вѣчѣрній Свѣщѣнник
 перед Св. В́ратами прока́зѣ Проќімна дѣнногѣ
 з в́ршами йоѓ. Читѣць: В́чинні дост́йними,
 і́ Стих́ири в́ршові. Слава... і́ тепѣр... І́ Нині
 в́дпѣска́єш. Писла Свѣтій Б́же і́ в́иголо́шенна
 Тропа́р Свѣта. Писла́ ц́богѣ Свѣщѣнник в́иголо́шѣ
 ѡ́тцѣ Ѣктѣнію:

Помі́лѣй на́с, Б́же, з вѣлі́кої ла́ски Сво-
 є́ї, мо́лимо Тебе́, в́ислѣхай і́ помі́лѣй!
 Лю́де: Ѓсподи, помі́лѣй. тр́чи.

Ще мо́лимоєь за Свѣтѣ Правосла́внѣ¹
 Цѣркви, за в́исокѣпревѣсвѣщѣнногѣ Митро-
 поли́та на́шого (і́ма), Превѣсвѣщѣнногѣ Є́пис-
 ко́па (на́зка кате́дри і́ма), і́ за всѣ́ Христ́ове
 бра́тство на́ше.

Ще мо́лимоєь за Боголюбі́вѣ й Б́гом
 береже́нѣ ѡ́тчи́знѣ на́шѣ,² за го́ловѣ Дер-
 жа́ви на́шої, і́ за всѣ́ Превѣ́тлий Ё́рад.

Ще мо́лимоєь за всѣхъ братѣвъ і за всѣхъ
Христіа́н!

Виногoшeнна: Бо Ти милогoтѣвнй і чoлoвѣ-
кoлoвннй Бoгъ єси, і ми Тoбѣ сла́вѣ при-
но́симо, Ѡтцю́, і Сынѣ, ѿ Свѣтoмѣ Дѣхoвѣ,
тепѣр і зѣвжди, і на вѣки вѣчнй.

Люде: А́минь.

Свѣщенник: Сла́ва Тoбѣ, Христе́ Бoже, на-
дѣе́ на́ша, сла́ва Тoбѣ!

Люде: Сла́ва... і тепѣр... Гoспoди, помѣлѣй!
тpѣчй. Пoблагoслoвй!

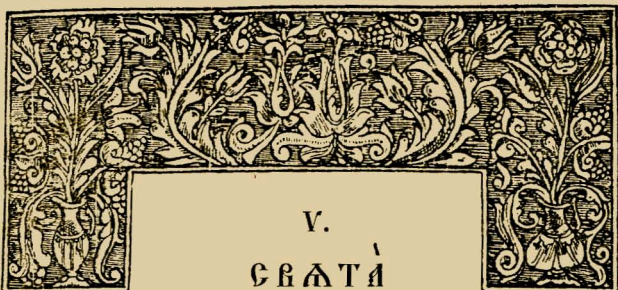
Свѣщенник чѣнить малій вѣдѣет:

Христoс, правдѣвнй Бoгъ на́ш, мо́лтвѣми
Пречѣстoї Свoєї Мѣтерѣ, Препoдoбнйх
і Бoгoнoснйх Ѡтцѣв на́шнх, і всѣхъ свѣтѣхъ,
змѣлѣетьсѣ ѿ спѣсѣ́ нас, бо вѣн милогoтѣвннй
і чoлoвѣкoлoвннй.

Люде спѣвѣють Мнoгoлѣтѣвѣнна.

Кѣнець Малій Вечѣрнй.

V.
СВАТІ

ЦІЛОНІЧНА ВІДПРАВА.

Перед початком Цілонічної Відправи зодягає Святи́нник єпитрахіла й Фелонь, і ка́дить Святи́й Престо́л, Жерти́вник і цілий Ві́ктар; ви́ходить із Ві́ктара, — а спере́ди йде́ Діа́кон з сві́чкою, — і вкди́ з ним ка́дить Святи́ Врати́ й О́врази́ намі́ни, Святи́кові́ й храмо́ві. Поті́м, ста́вши Діа́кон перед Святи́ми Врати́ми, ви́голо́шде:

ВСТА́НЬТЕ! Го́споди, по́благогосло́ві!

і́ Святи́нник перед Святи́м Престо́лом, ка́дичи́ на́вхрест, ви́голо́шде:

Сла́ва Святи́й, Є́диносто́тний, Є́живла́ючий, і́ непода́льний Тро́йци́ повелю́чій, те́пер і́ за́вжди, і́ на ві́ки ві́чні!

Люде: **А́мѣнь.**

Прийдіть, поклонімося! трічі, ст. ̃.

По цьомъ мицнімъ гóлосомъ: Прийдіть, поклонімося, і припадім до Ньогъ. І співають з Псалми р̄-ої, дик. ст. ̃—̃аі.

Благословѣ, дшѣ моѣ, Гóспода! **Б**лагословѣн єси, Гóсподи!

Гóсподи, Боже мій, Тѣ дѣкнѣ великій!
Благословѣн єси, Гóсподи!

Тѣ в славу і в красу зсодѣлнѣн єси.
Благословѣн єси, Гóсподи!

Понад горáми стáнѣть вóди. Дѣкнѣ дѣла
Твоѣ, Гóсподи!

Поміж горáми плінѣть вóди. Дѣкнѣ дѣла
Твоѣ, Гóсподи!

Тѣ вє в мѣдрости сотворѣн єси! Слава
Товѣ, Гóсподи, що сотворѣн Тѣ оутє!

І Свщєнник, свѣдѣвши по звичаю з Діакномъ цѣл Церквѣ, і покадѣвши Престолъ, вихóдить к єпитрахілю передъ скаті врата и читє по зви-

чаю Свѣтільни Молітви. Діакон виголоси́де вели́къ Свѣтѣню, а́ по першѣмъ Антифѣонѣ „Блаженъ мѣжъ“ і́ Мала́ Свѣтѣнїа, і́ спѣвають: „Господи, каи́чѣ до Тебѣ“, і́ вѣба́е Рихі́д і́ Прокі́менъ дѣнний по зви́чаю, ѿ́къ на Вечѣрни.

По закінченнї ж Прокі́мна Діакон виголоси́де: „Премѣдрїсть!“ Читѣць проказѣ читанна. Діакон: „Уважаймо!“ І́ читаются Паремї́ скатко́ки. Під час читанна їхъ Свѣщенникъ сиди́ть на Горнѣмъ Мїсци, а́лѣ не по Серѣдинѣ йогѣ, а́ з пѣдѣнногѣ бѣкъ скатогѣ Престо́лѣ. Після Паремї́ Діакон виголоси́де Свѣтѣнї́: „Промѣмо вѣ!“ ст. ма́ і́ „Допѣнимо вѣчѣрню Молітвѣ“ ст. ма́. Свѣщенникъ проказѣ Молітвѣ Голоконахїленна: „Господи, Бо́же нашъ“ ст. ма́, і́ по виголосеннї: „Нехї́й вѣде вѣда“, лю́де: „А́мїнь.“

І́ Свѣщенникъ з Діакономъ ви́ходать к Притѣ́оръ, пра́влачи Литїю́ й спѣваючи Стихї́рѣ хра́ма а́бо свѣ́та. Коли́ спѣваются Стихї́ри, Свѣщенникъ і́ Діаконъ з кади́льницею ви́ходать разѣ́м пѣвнї́чними дѣрї́ма, а́ перѣд ними несѣть двѣ́ свѣ́чки; свѣ́тї́ вѣ́рата зачї́нено; Діаконъ ка́дить свѣ́тї́ Сѣ́рази́ й перѣд Насто́лѣте́лемъ, і́ хѣ́ри по порѣ́дкѣ; ѿ́къ скї́нчаться Стихї́ри, Діаконъ виголоси́де Сѣ́тци́ Молітви:

Спаси, Бóже, Нарід Бвїй... дик. ст. рді.
 Люде: Гóсподи, помїлвї! м̄ раз.

Ше мóлимось за Боголюбївѣ и Бóгом
 бережѣнѣ Сѣтчїзнѣ нашѣ,² за Гóловѣ
 Держави нашої і за вѣсь Пресвѣтлий Ёрад,
 за могѣцїсть, перемóгѣ, постїйнїсть, спóкїй,
 здорóвля, спасїнна їх і прощєнна грїхїв їхнїх,
 а сѣговлївѣ шоб Госпóдь Бóг наш щастїв
 та помагáв їм оу вѣсómѣ, і покорїв під нóги
 їхнї вѣїх корогїв і сѣпостáтїв!

Люде: Гóсподи, помїлвї! м̄ раз.

Ще мóлимось за Свѣтѣ Правослáвнѣ¹
 Цѣрквѣ, за високшпресвѣщєннoгш Митропо-
 лїта нашoгш (ї м̄), Пресвѣщєннoгш Епис-
 копа (нázка катѣдри и ї м̄), і за вѣ Христóве
 брáтствo наше, за кóжнѣ дѣшѣ хрїстїаньскѣ
 сѣмѣючѣ и пригнóвленѣ, що потрібѣ лáски
 Бóжої та пóмочи; за зáхист мїста (селà,
 абò свѣтoгш Манастир̀) цѣгoгш, і тїх, що
 живѣть оу ньóмѣ; за спóкїй і лáд цїлoгш

свѣтѣ; за рѣцѣвѣ свѣтѣхъ Бѣжихъ Церковъ; за Спасѣнна ѣ за помѣчъ Сѣтцѣв ѣ братѣв ѣашихъ, що старѣннѣ ѣ зъ страхѣмъ Бѣжимъ працюють ѣ помагѣють; за полѣшенихъ ѣ видѣтнѣхъ; за сцѣленнѣ в ѣмочахъ лежѣчихъ; за впокѣеннѣ, полѣгкѣсть, блаженнѣ памѣть ѣ прощѣннѣ грѣхѣв ѣавнѣше помѣрлѣхъ Сѣтцѣв ѣ братѣв ѣашихъ, що тѣтъ побѣжнѣ спочивѣють, ѣ за правоблѣвнѣхъ по вѣѣхъ оубѣдахъ; за визкѣленнѣ полонѣнѣхъ, ѣ за братѣв ѣашихъ, в ѣвѣмѣ свѣщихъ, ѣ за вѣѣхъ, що сѣдѣжать ѣ сѣдѣжили оубѣ свѣтѣмъ Храму (ѣвѣ Манастирѣ) цѣмъ, промовмо: Гѣсподи, помѣлѣди!

Люде: Гѣсподи, помѣлѣди! ѣ рѣзъ.

Щѣ молимось за зберѣженнѣ свѣтогѣ Храму (ѣвѣ Манастирѣ) цѣогѣ, мѣста (ѣвѣ села) цѣогѣ, ѣ вѣлѣкогѣ мѣста ѣ землѣ вѣдъ гѣлодѣ, мѣрдѣ, трѣдѣ, зѣлѣви, сѣгнѣю, мечѣ, нападѣ чѣжинцѣв ѣ домовѣѣ вѣннѣ; за тѣ, щобъ милѣсѣрднѣ ѣ чоловѣколѣбнѣ Бѣгъ ѣашъ бѣвѣ

милостівим та ласкавим до нас, щоб в двер-
нѣх вѣн великъ карѣ и зарѣзѣ, що на нас
їде, і вѣзболит нас від правдивої погрози
Своєї, і помилував нас!

Люде: Господи, помилуй! трічі.

Ще молимося, щоб Господь Бог величав
голове молима нас, грішних, і помилував нас!

Люде: Господи, помилуй! трічі.

Свещенник: Величай нас, Боже, Спасителю
наш, надіє всіх кінцік землі і тих, що
в морі далеку; і милостивий, вѣдь милості-
вим, Владико, до гріхик наших і помилуй
нас! Бо Ти милосердний і чоловіколюбний
Бог єси, і ми Тобі славу приносимо, Отцю
і Сину, і Святому Духови, тепер і завжди,
і на віки вічні!

Люде: Амінь!

Свещенник: Мир усім!

Діакон: Голови наші схилямо перед Господом!

Всі нахилиють голови, а Свещенник молима
голови:

Владіко Наймилостикійий, Гѳсподи, Ісусе
 Христѣ, Бѳже наші, молитвами Найсвѣ-
 тіціої Владічиці нашої Богородиці і Вседіви
 Марії, сілою Дорогоцінногѡ ѡ живлѣю-
 чогѡ Хреста, застѡпництвом чѣсних небѣсних
 Сїла Безтіанх, чѣсногѡ ѡ слѣвногѡ Про-
 рока, Предтѣчи ѡ Хрестїтеле Іѡана, Свѣ-
 тїх Слѣбних і Всехвѣльных Апѳстолик; Свѣ-
 тїх Слѣбних і Дѳбрых перемѳжцїк Мѳче-
 никїв, Преподѳбних і Богонѳсних Ѳтцїв на-
 ших; Свѣтїх Ѳтцїв нашіх і Всевїтнїх Ве-
 ликих Оѳчїтелев і Свѣтїтелев: Васїліа Вели-
 когѡ, Григѳріа Богослѳба та Іѡана Золото-
 сѳтогѡ; Свѣтѳгѡ Ѳтцѣ нашогѡ Миколѣа,
 Архієпіскопа Мирлікїйськогѡ, чѳдотвѳрца;
 Свѣтїх Рївнѡапѳтольнїх Мефѳдіа ѡ Вірїла,
 Оѳчїтелев Слѳбѣнських; Свѣтѳгѡ Рївнѡ-
 апѳтольногѡ Великогѡ Кнѣза Ёкраїньскогѡ^с
 Володіаміра, і Великої Кнѣгїні Ёкраїньскої^с
 Ѳльги; Свѣтїх Ёкраїньских Кнѣзїв і Мѳче-

ників: Боріса, Гліба та Ігвра, Свато́гѡ по-
 бѣжногѡ мѹченика кнѣ́за Володі́мир-Воли́н-
 ськогѡ Іѹро́лака, преподо́бногѡ Мико́ли,
 кнѣ́за Ду́цькогѡ, преподо́бногѡ Фе́до́ра, кнѣ́-
 за Сѹстрі́жськогѡ, і блаже́нної Улі́ани, кна́гіні
 Сѡльша́ньскої, Святи́х Сѹтці́в на́ших Митро-
 полі́тик Кі́ївських і всі́ї Рѹсі́ї, Чѹдотво́р-
 ців: Миха́їла, Петра́, Сѡлексі́а, Іѡ́ни и Мака́-
 ріа, Святи́х Сѹтці́в на́ших Степа́на и Ам-
 філо́хіа, Епі́скопів Воли́нських, Димі́тріа
 Росі́о́вськогѡ, Інокенти́а Іркѹ́тськогѡ, Фео-
 до́сіа Черні́гівськогѡ, Іѡса́фа Білогоро́дськогѡ
 и Іѡ́ана Тобольськогѡ; Святи́х Сла́вних
 і до́брих перемо́жців мѹчеників: Свато́гѡ
 Велико́мѹченика Ю́ріа Побідоно́сца, і Свато́ї
 Велико́мѹченици Варва́ри, і Свато́ї преподо́бно-
 мѹченици Анаста́сії Римла́нки, Преподо́бних
 і Богоно́сних Сѹтці́в на́ших: Святи́х і Пра-
 ведних Богосѹтці́в Іѡ́кіма и І́нни, Преподо́б-
 них і Богоно́сних Інтѡ́ніа и Феодо́сіа,

Варла́ма, і́ Інших Ч҃дотво́рців Печере́ських;
 Священномученика Мака́рія Сѣвѣ́цького,
 Преподо́бногѡ Іѡва, і́г҃мена Поча́ївськогѡ, Ч҃-
 дотво́рца, і́ всі́х Святи́х Твої́х, — вчини
 моли́твѡ на́шѡ при́ємною, пода́й на́м про-
 щѣ́нна прови́н на́ших, покри́й на́с покрово́ю
 кри́л Свої́х, ви́дени від на́с всі́х ворогі́в і́
 свпроті́вників, оу́миротвори́ життѡ́ на́ше!
 Го́споди, змі́лѣся над на́ми й над сві́том
 Свої́м, і́ Спаси́ ду́ші на́ші, бо Ти́ мило-
 се́рдний і́ чоловико́любний!

По цьо́мѡ почина́ємо Стихі́ри кіршокі́, і́ спі́ка-
 ючи, вхóдимо в хра́м. „Сла́ва... і́ тепѣ́р...“ Бого-
 родичний. Пóтім „Нині́ відпѣ́ска́єш“... „Святи́й
 Бо́же“. „Сѣ́тче на́ш“. Тропа́р скáта трі́чі.

На приготóвленім Столі́ кладѣ́ться для благо-
 сла́венна пáть хлі́вк, пше́ни́ца і́ дві́ поє́дини для
 цьо́гѡ: сѡ́днѡ з ви́но́м ви́ногра́дним, а́ дрѡ́га з
 сѡ́лкою. Ді́акон ка́дить крѣ́г Стола́ й перед Свя-
 щѣ́нником. **Ѡ** Священник, взáвши сѡ́ден хлі́в,
 хрѣ́стить ним і́нші́ хлі́ви й прока́зѡе го́лошену сѣ́тѡ

Моли́твѣ; коли́ прока́звѣ: „Самъ поблагослови́“, тоді́ праві́цею пока́звѣ на лежа́чи передъ нї́мъ хлі́би, пше́ніцю, вино́ ѡ́ сѡ́лївѣ.

Господи, Ісусе Христе́, Бо́же на́ш, Ти́ бла-
гослови́к ѡ́ хлі́бїк в пѣстї́ни і́ ѡ́ хлі́бїк
тї́снїа мѣ́жїк нї́ми насї́тїв, — Самъ побла-
гослови́ ѡ́ хлі́би сѡ́ці, пше́ніцю, вино́ ѡ́ сѡ́лївѣ,
і́ примно́ж ї́х оу́ мї́стї (чи́ в се́лі, в зе́млі,
а́вд в свѣтї́м Манасти́рї) ці́м і́ в ці́лїм свѣтї́
Свої́м, а́ кі́рнїх слѣ́г Твої́х, що́ спожї-
ва́ють ї́х, сѡ́снїтї! Бо́ Ти́ благослова́еш і́
сѡ́снїва́еш всѣ́, Христе́ Бо́же на́ш, і́ мї́ Тобї́
сла́вѣ приносї́мо з споконвї́чним Твої́м
Сѡ́тцѣм, і́ найснѣ́тїшим, і́ мї́лосѣ́рднїм, і́
сѡ́живла́ючим Твої́м Дѡ́хом, тепѣ́р і́ за́вжди,
і́ на кі́ки кі́чнї!

Лю́де: А́мінь. І́ за́раз:

Нех́ай вѣ́де і́ мї́а Господне́ благосло́вїenne
відъ нї́ни ѡ́ до вї́кѣ! трї́чі.

Читѣ́ць читѣ́е Псалма́м ѡ́г-тю, дїк. ст. ѡ́а. ѡ́
Снѣ́щеннїк, сѡ́дїшѡ́кши, стої́ть передъ свѣтї́ми Дѡ́-

рѣма. По закінченні Псалми Свщєнник прокázде до нарóдѸ:

Благословєнна Господне і мѣлоеть нехáй зійде на кáс зза лáски ѥ чоловѣколюбства Иогò поксакчáснѸ, тепєр і зáвжди, і на вѣки вѣчни!

Люде: **А**мѣнь.

Зáраз по цьóмѸ читáеться Шостопсалмиє ст. ѿз—пн. По трóх Псалмах Свщєнник по зкнчáю прокázде, з непокрѣтою голоко́ю, Рáнни Молѣтки. Пóтѣм Дѣáкон кнголошде Ёктєню ВеликѸ, і „Бог Господь“ ст. рѣз; по цьóмѸ читáеться Псалтѣр. Псалл Катѣзми Малѣ Ёктєнѣ ѥ кнголошєнна по зкнчáю, і спкáеться Пошедѣй: „Хвалѣте імá Господне“ і „Прославлáйте Гóспода“ ст. рѣз.

Їк спкáеться Пошедѣй, на áналóѣ серед Цєркви кладѣться Ёвраз Скаткóкий, á Настоáтель і Свщєнники, кѣйшокши з вѣктара Свáтѣми вратами ѥ стáвши перед Свáтѣм Ёвразом, по закінченні Пошедѣя, спкáють величáнна СкáтѸ ѿдєн рáз, á по цьóмѸ люде. І кáдить Настоáтель з Дѣáконом пєрше Ёвраз Скаткóкий на áналóѣ, пóтѣм

їдє оу́ Віктар і ка́дить св. Престо́л, цілий Віктар і намієні Сврази в Хра́мі, по́тім перед Свщєннослужителями з сѣво́х воки́в, хори́, цілий Хра́м і люде́й, і зноче́ св. Дкєри, намієні Сврази і Свраз Свѣта на анало́ї; по цьомѣ Свщєннослужитєлї зноче́ співають сѣдєн рѣз величѣнна. По́тім Дїакон киголо́шде Маадѣ вкѣтєнію і співаютьсѣ свѣткѣки Сида́льни, Прокі́мен, і Насто́атель читѣє Свѣнгєлію Серєд Цєрккє. По Свѣнгєлії люде співають Стихїрѣ свѣта. Дїакон киголо́шде: „Спасї, Бѣже, Нарїд Свїй“ ст. рѣї, Насто́атель киголо́шенна: „З лѣски, і милогєрда“ ст. рѣа. По цьомѣ цїлде Свраз свѣткѣкїй на анало́ї, тє ж рѣблѣть і всє Свщєннослужитєлї, і кїдхѣдѣть оу́ Віктар і знїмають з сєбє свѣщєннѣ сѣдїж.

ї по закїнченнї Канѣнѣ, колї не в недїлю, киголо́шенна: „Свѣт Господь Бѣг нѣш“ не вѣкѣє, ѡ всє їнше читѣєтьсѣ, їак покѣзано на Рѣннїй Відпрѣкї недїльнїй, тїльки прокѣзѣтьсѣ Відпрѣт свѣткѣкїй, їак щѣ кїн полѣженнїй.

К І Н Ї Ц Ї.

VI. ПОВСАЖДѢННЯ ПІВНІЧНА ВІДПРЯВА.

Сващѣнник: Благословѣн Богъ наш... Читѣць: Слава Тобі, Боже наш, слава Тобі. Царю небѣсний. Святий Боже. Пресвѣтѣм Тройце. Сѣтче наш. Прийдіть, поклонімось, див. всѣ це на ст. 3—д, а вѣ сѣ—сѣк. По цьомѣ Псалма п: Помилуй мене, Боже, див. ст. рѣі. По цьомѣ читаеться Катізма 3і, а в кінці її зараз проказуємо:

Віршю в єдиногѣ Бога, Отцѣм, Всемогѣчогѣ, й Творцѣм неба й землі і всьогѣм видимогѣм й невидимогѣм. І в єдиногѣ Господа Ісуса Христа, Сїна Божогѣ, Єдинорідногѣ, від Отцѣм рожденногѣ перше всїх віків, — Свїтло від Свїтла, Бога Істинногѣ від Бога Істинногѣ, рожденногѣ, не сотворінногѣ, одноістѣтногѣ з Отцѣм, через котрогѣм всѣ стѣлося. Він для нас, людѣй, і для

нашого спасіннѧ з нѣба зійшо́в, і тіло прийма́в від Дѣ́ха Свѣто́го ѿ Марїї Діви, і ста́всѧ люди́ною. Роспа́тий же бѣ́в Кїн за нас при Понтії Пилатї, стражда́в і бѣ́в похоро́ваний. І в третїй дѣнь воскрес Кїн, ї́к бѣ́ло писано. І возні́ссѧ на нѣбо, і сидїть по правїці О́тцѧ. І зно́вс прийде́ Кїн о́у сла́кі сѣдїти живїх і мѣртвїх, ца́рствѧ ж Ногѡ не бѣ́де кїнцѧ. І в Дѣ́ха Свѣто́го, Гѣспода, ѡживла́ючого, що від О́тцѧ похоро́дить, що Номѡ з О́тцѣм і Сїном ѡдна́ковий поклі́н і ѡдна́кова сла́ва, що говорї́в через Проро́к в. В Ѣ́дїнѧ, Свѣтѣ́ю, Соборо́ншю ѿ Апосто́льськѣю Цѣ́рквѧ. Кїзнаю ѡдне́ хрїщеннѧ на відпїщеннѧ грѣхїв. Чекаю́ воскресеннѧ мѣртвїх. І життѧ́ бѣ́дѣ́чого ві́кс. І́мїнь.

Свѣтїй Бѣ́же. Три покло́ни. Пресвѣта́ѧ Трѡїце. О́тче наш. Потї́м свѣтї Тропарї, на гѡлог ѿ:

Іск Жени́х іде́ ѡпївно́чі, і щаслі́вий сла́га, що йогѡ заста́не Кїн пильнї́ючим, а недо́сто́йний то́й, когѡ знайде́ Кїн недба́йливим Томѡ пильнї́й же, дѣ́ше моѡ, що́в со́н тебѣ́ не зморї́в, що́в смѣртї́ не відда́но тебѣ́ ѿ ца́рства не позба́влено. І́лѣ ѡпамѣта́йсѧ і́ кліч: Свѣ́т, свѣ́т, свѣ́т ѣ́си, Бѣ́же, Богоро́дицю поми́лшї́ нас!

Сла́ва. **І**ро дѣнь страшний то́й зга́дшючи, дѣ́ше моѡ, попи́льншї́ свѣтї́альник свї́й за-

палити й олівою приоздобити, бо не відаєш ти, коли прийде тобі голос, що прокаже: **Ось Женіх...** Томъ гладь ж, дѣше моѣ, щоб не задрімала ти й щоб не лишилася ти знадворѣ, стѣкаючи, їак п'ять отих дѣв; але чѣинш заждь, щоб зустріишти Христа олівою чистою, і Він дасть тобі оудѣл в кожественній слакѣ Своій!

І тепѣр... Богородичний:

Богородице Діво, благáємо Тебѣ, стінш непереможнѣю, фортецію спасіннш: ворожі заміри пониш, смѣток людѣй Своїх на радість змни, свѣт Своій збережи, побожних зміцни, про спокій свѣтш молиса, бо Ти єси, Богородице, надѣл наша!

Потім: Господи, помилуй! м̄ раз, і молитва: Кожногш час... днв. далі, в Годині першій. Господи, помилуй! трічі. Слава... і тепер... Чеснішю Херувім'в .. днв. там же.

Оу імя́ Господне поблагеслови, Отче!

Сващенник: Бже, змилуйса над нами і поблагеслови нас, оєшй лицѣм Своім нас і помилуй нас!

І коли Великий Піст, проказе́мо молитва́ вѣрѣма Сиріанна, днв. ст. і. Потомъ молитва:

Владико, Бже, Отче Всемогшчий, Господи, Сынъ Единорідний, Ісусе Христе і Свѣтій

Дсхс, єдине Божество, єдина Єйло, змїлѣсѣ на до мнѣю, грїшним, і їак тїльки знаєш, спасї мене, недостѣйногѣ слдгс Євогѣ, бо Тї благословєнний єсї на віки вічні, амінк.

Єтї моїтѣи проказсемо з кб-гѣ кєреєнѣ до вєрєної Недїлі.

Моїтка Сватогѣ Васиїлѣ Вєлікогѣ.

Господи Всемогѣчий, Бѣже Єйл нескєснїх і всїх людєй! Тї на висотї нескєснїй живєш і на покїрливїх споглѣдѣєш, Тї сєрцѣ ѣ дсїшї випробѣвєєш і лѣдскї тѣйни цїлкѣм вїдѣєш, беспочаткѣвий і споконвєчний Євїтс, що не мѣєш ані тїни змїни аєдє перєткѣрєннѣ. Єам, нескєртєлькнїй Цѣрю, прїймї благаннѣ нашї, що їх прїносїмо Тобї в єтї часє лѣкѣвнїми оѣстѣми, на вєлїчнєє лѣєкєє Твоє сподївѣюєсїє. І прєстї нам прєкїнї нашї, що нагрїшїли мї дїлом, слѣвом чи дсѣмкѣю, свїдѣмѣ чи нескєвїдѣмѣ. І ѣчїстї нас вїд оѣєлѣкогѣ порѣкєє тїлєєногѣ ѣ дсїшєкногѣ, і пошлї нам прєжїтї цїлєє нїч жїттѣє цѣгогѣскїтнѣкогѣ з єблїм сїрєцєм і з розвѣжнїм розвѣмом, єкѣючї свїтлогѣ ѣ слѣвкногѣ днѣє прїхѣдєє Єдїнорїдногѣ Єйна Твогѣ, Гѣспѣдѣ, і Бѣга, і Єпѣсѣ нашогѣ Ієсєсѣ Хрїстѣ, колїє слѣвкнѣ прїїдєє Вїн, Єсддѣє всїх, євоє вїддѣтї кѣжнѣмєє по дїлѣх ѣгогѣ. Євоє не

сонлівими й не лінівими, але чѣлими й працю-
вїтими знайтїсѧ тоді нам, і бѣти готівими
оувїйти до радошїк і до божественногѡ храмс
слави Иогѡ, де гѡлос свѣткѣючих безнастанний,
і де незміренна насолода оу тїх, хтѡ бачить не-
вимѡвнѣ краєс лицѧ Твогѡ. Бо Тї Євїтло прав-
дївнѣ, що просвїчєє й ѡсвѣчєє всє, і Тебє хва-
лить всє створїннѧ по вїк вїкѣ, амінѣ.

Пѡтім пїднѡсїть Євѣщенник рѣки, прокѣзѡючи молїтвѣ
того ж Євѣтѡгѡ:

Благословѣємо Тебє, Бѡже Найвїшїй і Гѡсподи
милосѣрдний, що зѡвжди дїєш над нами
Євѡї рїчи велїкї, недовїдѡмї, славнї й страшнї,
їакїм немѣє числѧ. Тї сон послѣв нам на заспо-
кѡбєннѧ нїмочи нашої й на вїдпочїнок по трѣдѧх
знесїленогѡ тїла. Дѣкѡємо Тебї, що Тї не до-
пшєтїє загїнѣти нам з провїнами нашими, але
змїлѣвавсѧ над нами, їак звичѣйнѡ, і вєвдїє нѣс,
що в рѡзпачѣ лежѧли, прославѣти могѣтнїсть
Твою. Томѣ благѣємо безмірнѣ милосѣрдѧ Твоє:
просвїтї нашї ѡчі дѣхѡвнї, і рѡзвѣм наш вєвдї
вїд тѣжкѡгѡ снѣ лїношїєв. Вїдкрїй нашї оуєта,
і напѡвнї їх хвѣлою Євѡєю, щобє мѧли мї змогѣ
без перешкѡди виспїєввати й хвалїти Тебє, всюдї
й всїмѧ прославленогѡ Бѡга, споконвїчногѡ Ѳтцѧ,

з Єдинорідним Своім Єином, і Найсвятішим, Добротливим і Оживляющим Твоім Дѣхом, тепер і завжди, і на віки вічні, амінь.

Потім: Прийдіть, поклонімось, трічі, трі поклони, і Псалъам.

Псалъма рѣк.

Піdnошѣ очі свої до нѣба, звідки прийде поміч моѣ . Поміч моѣ від Господа, що створив нѣбо та зѣмлю. Він не дасть носі твої захитатисѣ, і не задрімає Той, хто стережє тебе. Не дримає й не спить сторож Ізраїла²⁹. Господь охоронить тебе, Господь покровка Твоѣ на правіцю твою. Йні сонце в дѣнь, ані місяць оу ночі не опалить тебе. Господь застѣпить тебе від оусякогѣ лиха, Господь охоронить дѣшѣ твою. Господь стерегтіме вхід твої та вихід з цьогѣ часѣ й до вікѣ.

Псалъма рѣг.

Прославляйте тепер Господа, всі слаги Господні, що стоїте в домі Господнім, оу дворі домс Бѣга нашогѣ! По нѣчах піdnосьте рѣки свої до Свѣтїні, і прославляйте Господа! Нехай благословить тебе Бѣг від Сїїнѣ, що створив нѣбо і зѣмлю!

Слава... і тепер... Свѣтїй Бѣже, трі поклони. Пресклатѣ Трѣйце. Отче наш. І Свѣті Тропарі на гѣлоє к:

Помань, Господи, їк милостівий, слабг Своїх,
і прости їм оусе, що нагрішили вони за
життѣ, бо ніхтѣ ж не безгрішний, окрім Тебѣ,
що можеш і помѣрлим спокій дати.

При глибокою мѣдрістю милостікв чиниш
оусе, і добрѣ всім подаєш, єдиний поміч-
никѣ. Дай спочіти, Госпеди, дѣшам слабг Своїх,
бо вони всю надію своєю покадали на Тебѣ, Творцѣ
и Сотворітелѣ, і Бога нашогу!

Слава, Кондак:

Зо свѣтими дай спочіть, Христе, дѣшам слабг
Своїх, де нема ні хорѣс, ні жрѣви, ні скор-
бѣт, лиш життѣ безконѣчнеє!

І тепѣр, Богородичний:

Всі народи прославляють Тебѣ, Богородице Діво,
бо невимістимий Христѣс, Бог наш в Тебѣ вмі-
стїтисѣ звѣлик. Щасливі й ми, що маємо Тебѣ за-
стѣпницю, бо Ти в дѣнь і в ночі молишсѣ за
нас, і Твоїми молитвами зміцнѣютьсѣ підпѣри
держави. Томѣ прославляючи, співаємо Тобѣ: Ра-
дїйсѣ, ласки покнаѣ, Господѣ з Тобою!

Госпеди, помилѣй! кѣ раз. І цѣ молитва:

Помань, Господи, помѣрлих з надією на вос-
крѣсеннѣ до життѣ вічногѣ Отців і братів
наших, і всіх, що побѣжнѣ і з вірою спочили.

І престї вєї провіни їхні, що нагрїшіли вони слóвом, чи ділом, чи дѣлкою, і осеаї їх в місцáх свїтлїх, в місцáх квїтѣчих, в місцáх спокїйних, де нема ні хорóб, ні жѣрвї, ні скорбóт, де свїтить Свїтло лицá Твогò і розвеселáє вєїх свáтїх Твоїх від вїкс. Пошай їм і нáм цáрство Своє та о́часть в невимóвних і вїчних Твоїх Дóбрах, і насолóдс Твогò безконїчногò й цаслївогò життá. Бо Тї єсї життá, і воскресеннá, і спóкїй помєрлїх слáг Своїх, Христє Бóже нáш, і мї Тобї слáвс принєсїмо, з споконвїчним Твоїм О́тцєм, і Найсвáтїшим, і Добротлївим, і о́жиглáючим Твоїм Дѣхом, тепєр і зáвжди, і на вїки вїчні, áмїнь.

Пайслакнїцам Кєєдїво, Мáти Христá Бóга, принєсї нáшс молїтвс Сїновї Своїómс й Бóгс нáшомс, цювї спáс вїн рáди Твє дѣшї нáшї!

Падїа моá — О́тець, пристанóвище моє — Сїн, покрóка моá — Дѣх Свáтїй; Трóйце Свáтáа, слáва Тобї!

Слáва... І тепєр... Гóсподи, помїлшї! трїчі. Пóблагословї. І Відпѣст, днк. ст. ѿг.

КІНЄЦЬ

Поксаждѣннїй Північнїй Відправі.

VI.

СЪБОТНА ШЕВІЧНЯ ВІДПРАВА.

Сквщєнник: Благословєн Бог наш...

Читєць: Слѡва Тобѣ, Бже наш, слѡва Тобѣ. Царю небєсний. Свѣтій Бже. Пресвѣтаѡ Трѡйце. Отче наш. Господи, помилѡй! Її раз. Прийдїте, покло-нїмось, трїчі, днє. кє на ст. ѡ—ѡ, чи ѡ—ѡв, ѡвѡ далї к Трєтїй Годїнї.

Пѡтїм Слѡва ѡ: Помилѡй менє, Бже... днє. на ст. рѣї. Далї Катїзма ѡ, ѡ по закїнченнї ѡ: Вїрсю... днє. на ст. рїш. Свѣтій Бже. Пресвѣтаѡ Трѡйце. Отче наш. І Сѡтєї Тронарї на гѡлог ѡ:

Несотворена їстѡто, всїх Сотворїтелю, відкрїй наші оѣста, шѡв прославлѣти Тебє, спїваючи: Свѣт, свѣт, свѣт єсї, Бже, Богородицю помилѡй нас!

Слѡва:

Наслїдвючи на землї Сїли небєснї, пїсню перемѡги принѡсимо Тобѣ, Дѡбрїй: Свѣт,

свѣт, свѣт єси, Бже, Богородицю помилши нас!

І тепер...

З постѣлі й від сна збудив Ти мене, Господи, розум мій і серце просвітй, і оцета мої відкрій, щоби славити Тебє, Свѣтѣм Тройце: Свѣт, свѣт, свѣт єси, Бже, Богородицю помилши нас!

Господи, помилши! ꙗꙗ раз. Кожногв часе... днє. далі в Годині Першій. Господи, помилши! трійчі. Слава... і тепер... Чеснішю Херскамів... **Ѣ** ім'ѣ Господне повлагословй, Отче! Владыко, Бже, Отче Всемогщчий... днє. все це далі, в Годині Третій.

І цѣмолітва свѣтотгв свѣтратіа:

Прославлѣючи, прославлѣю Тебє, Господи, бо Ти згляднѣвса на покорѣ мою, і не лишив мене в рсках корожих, але спас від недолі дшш мою. І нині, Владыко, нехай застѣпить мене рска Твоѣ, і нехай зйде на мене ласка Твоѣ, бо занепокѣилася дшша моѣ, і тѣжкв хорѣ конѣ, вихѣдючи з окарннотгв й грішнотгв цюгѣ тіла мотгв. Нехай ніколи лскаві слѣги сспостѣта не перестрѣнстѣ її, і не зашкѣдѣть їй в тѣмрѣві за невідомі й відомі цюгвсвітні гріхи мої. Бѣдь милостивим до мене, Владыко, і нехай дшша моѣ не побачить тѣмногв поглядѣ лскавих дѣмонів,

Але нехай приймуть її Янголи Твої світлі й найсвітліші. Прослав ім'я Своє святіє, і силою Своєю проведи мене на Божий сід Свій. Я колай сідитимуть мене, нехай не вхопить мене рука володаря цьогосвітнього, щоб вкинути мене, грішного, в безодню пекельню. Але ж Ти стань коло мене, і будь мені Спасом і Застѣпником. Я тілесні ці мѣки, — то радість для слуг Твоїх... Змилуйся, Господи, над оскверненою пожадли-востями цьогосвітніми дшєю моєю, і очисти мене кагттам та сповідаю, прийми її, бо Ти благословен єси повік вік, амінь.

Я даі, кінєць їк по молитві: „Благословляемо Тебє, Бже“, дн. ст. рѣв.

Кінєць Свѣтній Північній Відправі.

З другої Коліноприкалонної Молитки на Зелєні Свѣта:

„Господи Ісусе Христе, Бже наш! Ти людам подає спокій Свій і дар Найсвятішого Дха... Ти сьогодні цю ласку відкрити подає Своім Бченикам і Апостолам, і оґста їхні лзиками огненними зміцнив, а через них оґвєсь рід людський почвє богопознаннє на рідній мові своїй“.

VIII.

НЕДІЛЬНА ПІВНІЧНА ВІДПРАВА.

Починається Недільна Північна Відправа тав, як і Відправа Північна Покладінна. По Псалмі її: „Помілиши мене, Боже“ проказується Трбічний Канон, а по ньому зразу сїтї Трбічнї:

Постойнш є поправді славити Тебє, Бога-Голово; перед Тобою тремтять і дріжать Хершвами, Тебє прославляють Сїли небеснї, — Христа Життєдавца, що по трох днях із гробєв воскрес, зо страхом прославмо!

Піснями богонатхненними всі величнш прославляймо Отца, і Сїна, і Дсха Божого, триєстотнєю силє, єдинє царство і слава!

Псь, що її виспівують оґсї люде, і прославляють Сїли небеснї, що їй всі вірнш вклоняються, єдинїцю по природї триєстотнєю!

Росподоначальнсю над Херсвими і богоначальнсю без рівнаннѧ над Серафїми, неподільнсю Тройцю в ђдинїци, правдїкс владс Божсю, Тебѧ прославляемо!

Отцю предвїчномс ѧ Богс, споконвїчномс Слобс з Дсхом вклоняюса; неподільнс, в ђднѧ забченс їстѡтс, тричисельнс ђдинїцю в пїснѧх прославляймо!

Свїтлѧм Своїм промінѧм засѧй менї, Бѡже мїй триїстѡтний, всьогѡ Сотворїтелю, і вчинїй менѧ свїтлѧм, скїтонѡсним і незмінним дѡмом недосѧжної слави Своєї!

Прогѡ, перед Кїм тремтѧть і дрїжѧть Херсвими і Когѡ прославляють кѡїнства Ынголїв, Хтѡ від Дїви невимѡвнѧ тїло принѧв, Христѧ Життѡдавцѧ зо стрѧхом прославмо!

Закїнченнѧ їѧ і на Поксакдѧннїй Пївнїчнїй Відпракі, див. ст. 73г. По Внголѡшеннї: „Бѡже, змїаѡвїсѧ над нѧми“, див. ст. 73, Скащѧнник проказѡе Молїтвс до Найскатїщої Тройци:

Всемогѡча ѧ ђживляюча свѧтѧ Тройце, свїтс почѧток, Бѡже, що всѧкс зѧмнс ѧ надзѧмнс їстѡтс з ѡдїної лѧски Своєї з неѡттѧ сотворїв,

пеклѣшеш ѡ керѣш нею! Тѡ окрім Своїх ѡнших некимобвних про зѣмний рїд, пекалѣвань, дак нам ї кааттѣ перед смѣртю рѣди тїлѣсної немочи. Не лишй нас, окаянних, помѣрти в лѣкавнх нашіх вчинках, ані стати посмїховиском для зловлѣдцї, завїсника ѡ погѣбителѣ. Бо Тѡ ж бачиш, Добротайкий, їакїй ѡговѡ на нас наговїр ї ворожнѣча, їакѣ ѡ наше терпїння, ї слабїсть, ї недбалїсть... Ялѣ ж благѣемо Тебѣ: вчини невичерпанѣ лѣскѣ Свою над нами, що повсаждѣннѡ ѡ повсажчаснѡ гнївимѡ Тебѣ, порѣшѣючи Твої дорогоцїннї ѡ живлаїючі заповїти! Відпѣсти ѡ простї нам оуґсе, що нагрїшіли мѡ за цїлѣ життѣ наше аж до цьогѡ часѣ чи то вчинками, чи словами, чи дѣлками. Бчини нас достѡйними ѡстѣток життѣ нашогѡ пережити в кааттї та скрѣсї, викѡнѣючи свѣтї Твої заповїти. Я колї, на солодѡсї позавїдѣвакши, всѣкѡ нагрїшіли мѡ, абѡ жили, спокѣсїешись грїшними пожадлївостѣми, не корїсними ѡ згѣбними; абѡ колї, запалаївшись гнїком та лїютїстю нерозѣмною, ѡбразили мѡ їакѡгѡсь брата нашогѡ; чи то колї їзикѡм своїм заплѣтались в немнїчѣ, жоретѡкѣ ѡ крїпкѣ сїткѣ; абѡ колї нерозѣмнѡ нагрїшіли мѡ їакїмсь чѣсттѣм нашим абѡ ѡ всїмѣ, з вѡлі чи з невѡлі, свїдѡмѡ чи несвїдѡмѡ, примѣшенї чи пїдѣченї; абѡ колї лѣкавими

та марними думками своє сьмління занечисти́ли; а́бо коли́ і́акімсь і́ншим спосо́бом нагрі́шили ми́, з за́мірѣ чи звича́ю збо́гш, — прости́ нам і́ відпѣсти́ все́, найми́лосе́рдні́ший, найдо́вбри́ший і́ найми́лостиви́щий! І́ пошли́ нам на́далі́ ва́дкѣрести́ й си́ли, що́б чини́ти во́лю Тво́ю до́вротли́вѣ, ми́лостивѣ́ й до́сконáлѣ; що́би, зміни́вши но́чнє́ й те́мне́ зло́ на сві́тле́ ка́жттѣ́, і́ ніби́ в де́нь присто́йнш хѣ́дѣчи, зъви́тисѣ́ нам, недо́сто́йним, чи́стими́ пе́ред ми́лосе́рде́м Тво́є́, хва́ла́чи й про́славля́ючи Те́бе́ на ві́ки, а́мінь.

Кі́нець Пікні́чній Не́дільній Відпра́ві.

Стіхѣра на Вели́кій Вечѣ́рні Зелѣ́нш Свѣ́т:

„Ти́ мо́вами́ рідни́ми, Христе́, бо́гоу́че́ни́кѣ́ Сво́їх, що́би́ ні́ми́ коні́ просла́вля́ли Те́бе́, Сло́во́ Безсмер́тне́, Бо́га, що́ пода́є́ дѣ́шам на́шим ми́ло́сть вели́кѣ́ю“...

IX.

ГОДИНЯ ПЕРША.

Прийдіть, поклонімоєь Царєві нашоєь Бѣгъ!

Прийдіть, поклонімоєь і припадім до Христа,
Царѣ, нашоєь Бѣга!

Прийдіть, поклонімоєь і припадім до Самѣгъ
Христа, Царѣ і Бѣга нашоєь!

Псалма є.

Вислѣхай словѣ мої, Господи, і кліканнѣ моє
врозсмії! Оуваж на гѣлос моліннѣ моєгъ,
Царю мій і Бѣже мій, бо до Тѣбе молюєь я,
Господи! Едѣскіта вислѣхай гѣлос мій; едѣскіта
станѣ я перед Тобѣю, і Тѣ побѣчиш менѣ. Бо Тѣ
єси Бѣг, що не хѣчеш беззакѣннѣ; не замѣшкає оу
Тѣбе лѣкавий. І беззакѣнники не залишатъєь пе
ред ѳчіма Твоїми; Тѣ ненавидиш ѳсеїх, що тѣвѣ
рѣть беззакѣннѣ. Тѣ кїнишиш ѳсеїх, хтѣ говѣ
рить неправдѣ; чоловіка, жѣдноєь крѣви ѣ ѳблѣд-

ногъ, гнѣшáетьсѧ Господь. За ласки ж Твоѣї великої оубѣдѣ̄ ѡ в дѣм Твѣй, поклонюсѧ в Твоѣм храмі скѣтѣм в страхѣ̄ перед Тобою. Господи, ведѣ̄ мене справедливѣ̄стю Своєю; ворогѣ̄к моѣх радѣ̄ випростѣ̄й перед Тобою дорогѣ̄ мою, бо в оубѣ̄стах ѣ̄хних немає̄ правди; сѣ̄рце ѣ̄хне марне, грѣ̄б відкритий — горло ѣ̄х; конѣ̄ ѡзникáми своѣми лѣ̄кáвлять. Осе̄дѣ̄й ѣ̄х, Бѣ̄же, щоб оубáли вони від зáмѣ̄рѣ̄в своѣх; за превеликѣ̄ безбожнѣ̄сть ѣ̄хню відкѣ̄нѣ̄нь ѣ̄х, бо конѣ̄ прогнѣ̄вили Тебѣ̄, Господи! Ї̄ нехáй звеселáтьсѧ всѣ̄, хтѣ̄ надѣ̄ю покладає̄ на Тебѣ̄; нехáй конѣ̄ повѣ̄к радѣ̄тимсѧ, ѡ̄ Тѣ̄ осѣ̄лишсѧ мѣ̄ж нѣ̄ми; ѡ̄ хвалѣ̄тимсѧ Тобою тѣ̄, що люблять ѡ̄мá Твоѣ̄. Бо Тѣ̄ благословиш̄ праведника, Господи, ѡ̄ покривáеш нас ласкáвим щитѣ̄м!

Псалма ѡ̄д.

Господи, Тѣ̄ пристанѣ̄вище̄ наше̄ з рѣ̄дѣ̄ ѡ̄ в рѣ̄д!
Перше̄ ѡ̄ак стáлисѧ гѣ̄ри ѡ̄ вѣ̄ло створѣ̄но зѣ̄млю ѡ̄ свѣ̄т оубѣ̄сь, — від кѣ̄кс ѡ̄ до кѣ̄кс Тѣ̄ є̄си — Бѣ̄г. Тѣ̄ вѣ̄ртáеш̄ людѣ̄нс̄ оуб̄ порох, Тѣ̄ кáжеш̄: вернѣ̄тьсѧ, дѣ̄ти людськѣ̄! тѣ̄сáчá лѣ̄т перед̄ Очѣ̄ма Твоѣ̄ми, Господи, ненáче̄ дѣ̄нь оуб̄чорáшній, що мнѣ̄є̄, ненáче̄̄ частѣ̄на та но́чі... Потѣ̄ком несѣ̄ш Тѣ̄ лѣ̄тá людськѣ̄; конѣ̄, ѡ̄ак трава, що рáнѣ̄ ростѣ̄, — вранцѣ̄ цвѣ̄тѣ̄ ѡ̄ зеленѣ̄є̄, а на

вечір опадає, твердне та сохне. Бо ми зникаємо від гнівів Твоєх, і від свєборости Твоєї непокоїмося. Беззаконна наші Ти поклав перед Собєю, тайні наші — оу скітлість лиця Твоєго. Хі дні наші занепади, і через гнів Твій ми зникаємо... Літа наші минають, їак звєк... Днів вікс нашоєго — сімдєсѧт літ, а хтє в сілах — ві сімдєсѧт літ, а цє більше тоєго — то страждання та втома, бо хєтєк минають вонї, і ми оулітаємо... Хтє знає сілє гнівів Твоєх, хтє з страхє перед Тобєю мєже змїрати свєорїєть Твою? Навчї нас тєк рахєвати дні наші, цєб придєвати нам сєрцє мєдрєе! Зглєньсѧ, Гєсподи! Дєки? Змилосєрдїєсѧ над слєгѧми Своїми! Зрєньсѧ надїлї нас, Гєсподи, лєскою Своєю, і ми вєдємо радїти й веселїтисѧ по всї дні наші! Звесєлї нас за дні, колї Ти впокорїє єєк нас, за рєки, колї ми натєрпїєсѧ гєрѧ! І зглєньсѧ на слєг Своїх, і на творїння Свої, і навчї синїє їхнїх! І нехїдї єєдє свїтлїєть Гєспода Бєга нашоєго над нами, і в спрѧвах рєк нашіх цѧстї нам, і в дїлї рєк нашіх спрїдї!

Пєгѧльма р̄.

Пѧскєс ѧ правосѧдѧє єєдєс хвалїти є, спївѧтисѧ Тобї, Гєсподи! Єєдєс дєсѧти про до-

рогъ невѣннѣю: коли Ты прійдеш до мене? Жити-
мъ ѿ в невѣннѣности сѣрца могѹ в домі своім.
Передъ оци своѣ не покладѣ ѿ рѣчи беззаконнои;
тѣхъ, що кождь злочѣнство, ѿ ненавидѣжъ. Не
пристане до мене сѣрце злослѣве; аскавогъ, що
оухилѣтьсѣ вѣд мене, ѿ не знаю. Хтѣ нагово-
рюе потайки на ближнього своего, ѿ тогѹ про-
ганѣю; оу когѹ горде око та несѣте сѣрце, —
з тѣмъ ѿ не ѿм.. Очи моѣ дивлѣтьсѣ на вѣрнихъ
на землѣ, щобъ вѣдѣти конѣи зо мною; хтѣ ходитъ
дорогою непорочною, тоѣи слажитиме менѣ. Не
житиме в господѣ моѣи, хтѣ чинитъ аскавогъ;
хтѣ говоритъ неправдѣ, тоѣи не встоѣтъ передъ
оцима моѣми. З самого ранкс ѿ вѣдѣти нищити
всѣхъ грѣшникѣв на землѣ, щобъ викорѣнити з мѣста
Господнього всѣхъ, хтѣ чинитъ беззаконнѣ.

Слава Отцю, і Сѣну, і Святѣму Дѣху, і те-
пер і завжди, і на вѣки вѣчні, аминь.

Аллилуѣ, аллилуѣ, аллилуѣ, слава Тебѣ, Бѣже!
тричі. Три поклѣни. Господи, помилѣши! тричі. І коли
спѣвѣтьсѣ: Бѣгъ — Господѣ, то проказѣмо: Слава,
і Тропаръ денний, Святковѣи ѣво Святѣму. І тепер,
і Богородичный:

Ик намъ назвати Тебѣ, ласки повнаѣ? Небомъ,
— бо ѿз Тебѣ повстѣло сонце правдыѣ;

раєм, — бо нетлінний цвіт з Тебе віріє; дівою,
— бо лишілася Ти чистою; славною матір'ю,
— бо на святих рсках Своїх носіла Ти Єїна, Бґга
для всіх... Моли ж Ногѡ, щоби спас Єїн дѡші
наші!

І коли Ялидѡ, то проказѡмо Тропар Першої Го-
дини, на гґлог ѿ:

Зранкс кїсладхай гґлог мій, Царю мій і Бґже
мій!

Вірш перший: Кїсладхай слова мої, Гґсподи, і
благанна моє зрєзмій!

Вірш дрґгий: Бо Тові молѡсѡ їа, Гґсподи! Пґальма
ѿ: ѡ, к, ї.

Слаба... і тепер... Когорґдичний.

Їк назкати Тебє...

Зміцний кроки мої слґбком Своїм, і щоб ніґке
беззакґнство не ѡпанєвало менє! Борони менє
від наговѡрс людськогѡ, і їа вѡдѡ берєгтї запѡ-
віти Твої! Осаї лицєм Своїм слєгѡ Свогѡ, і
накчи менє запѡвітїв Своїх! Пґальма рїи: рґг—рґє.

Пєхай напѡвнѡтьсѡ ѡґета мої хѡали Твоєї,
Гґсподи, щоб спївати про слакс Твою, цї-
лий дєнь про велїчність Твою! Пґальма ѿ: ї.

Трїєкѡтєє. Прєєкѡтѡм Трґїцє. Сѡтче наш. І Кондѡк
скѡтѡ аґѡ Єкѡтґмѡс.

і коли йнаша, то читаємо к понеділок, квітторок і к четкёр сѣтїей Богородичний:

Найславнїш Божю Матір, від святих ѿнго-лік сватицїю, невинну хвалїмо сѣрцем і о҃стами, визнаючи її Богородицю, бо справді породїла Бона Б҃га втіленогу й безперестанну молїтьсѧ за дшї наші!

В сѣредї и пѧтницю сѣтїей:

Поспїши з допомогою, перше ніж поневолять нас вороги, що ганьвлять Тебє й погрождють нам, Христє Б҃же наш! Пониш Хрестом Своїм протївникїв наших, щоб зрозумїли конї, їак сильна віра православнога, молїтвами Богородици, єдиний Чоловіколюбче!

В сѣротї сѣтїей:

Як пєрвїсткїв природи, цілий свїт принєсєть Тобї, Насадїтелю сотворїннѧ, Г҃споди, бо гонєнїх мѣченикїв; молїтвами їх охорони Богородицю к спокїї глибокїм Цєрквє Своєю, осељу Твоєю, Наймилостивїций!

Г҃споди, помїлшї! м̄ раз.

Вожногу часє и кожної години, на нєбї и на землї Тобї вклонѧються и слѧвлять Тебє, Христє Б҃же, довготерпелївий, наймилостивїций і наймилосєрднїций! Тї правєдних любшї і грїшних мїлшєш! Тї всїх кайчєш до спасїннѧ оповї-

ценнамъ вѣдѣчогѡ добра. Тѣ Гамъ, Господи, прийми ѣ нашѣ в цю гедѣнѣ молитвѣ, і провадѣ життѣ нашѣ по заповѣтахъ Своїхъ; дѣши нашѣ освѣтѣ, тѣлѣ очѣсти, рѣзвѣ направъ, дѣмкѣ зроби чѣстими, і вѣзволи насъ вѣд оу҃сѣмкогѡ смѣткѣ, за та хорѣв! Заслонѣ насъ свѣтѣми Своїми Ангелами, — нехѣй конѣ стережѣть і провадѣть насъ, цѡби досѣгтѣ намъ ѣднѡсти вѣри ѣ зрозвѣмнѣ непристѣпної слави Твоѣї, ко Тѣ благословѣннѣи ѣси на вѣки вѣчні, аминѣ.

Господи, помѣлуй! трѣчі.

Слава.. і тепѣр...

Чеснѣшю Херсѣвѣмѣв, і Главнѣшю без рѣвнѣннѣ Герафѣмѣв, цѡ породѣла Бѡга-Слѡво чѣстою, правдѣвѣшю Богородѣцю Тѣбѣ величѣемо!

Ѥ імѣ Господне поблагословѣ, Отче!

Свѣщѣнникъ вѣголѡшѣ: Бѡже, змѣлуйсѣ надъ нами і поблагословѣ насъ, ѡсѣй лицѣмъ Своїмъ насъ і помѣлуй насъ!

Ѥ імѣ Великий Пѣст, то тѣборимо трѣ великѣхъ поклѡни, прокѡзвѣючи молитвѣ ѡфрѣма Вѣрѣмнѣна:

Господи ѣ Владѣко життѣ мойогѡ! Дѣха лѣнѣвства, безнадѣйности, владѡлюбства та пѣстомѡвности не даѣ менѣ! Покаянѣ.

Исха ж невинности, покори, терпіння та лю-
бови пошай мені, славо Твоєму! Покаян.

Пак, Господи Царю! Дай мені бачити провіни
скої, і не судити брата мого, бо Ти бла-
гословен єси на віки вічні. Амінь. Покаян.

Також і кі малих покаян, і кінцевий; разом єи по-
каян. Потім Євгений Бже. Пресвятая Тройце.
Отче наш. Господи, помилуй! кі раз. І ця молитва:

Христе, Світло правдиве, Ти навчав і оска-
лчуєш кожну людину, що приходить на світ!
Нехай означить нас світло лиця Твого і в нім
ми побачимо світло непристєпне. І провадь кроки
наші, щоб виповнювати заповіді Твої, молитвами
Пречистої Твоєї Матері і всіх святих Твоїх, амінь.

Люде: **П**овідомленій Божодин, їк від небезпєки
вратован, пісн переможн: к подяк
складаємо ми, слаги Твої, Богородице! Мачуци
силс непоборнєю від оґрєх від нас визволи, щоб
співати Тобі: Радєсє, Нєкєсто безгрішна!

Свещенник: Слава Тобі, Христе Божє, надїє наша,
слава Тобі!

Люде: Слава... і тепер... Господи, помилуй! трічі.
Повлагословй! — і всьає відлїст.

КІНЄЦЬ ПЕРШІЙ ГОДИНИ.

Стіхїра на Стіхобнах на вел. Вечірні Зелєних Свѣт:
„Господи, Дсх Свѣтїй, наповниши Апостолїе Твоїх, навчїв
їх говорити мѣями рїдними. Тїм і стѣлосѣ чѣдо, некірам нїен
п'ѣнство, а для вірних найславнїшнї спосїє спасїнна Благдємо
Твє, Чоловіколюбче, і нас вчинї достѣйними сїѣнна Ногѣ“.

X.

ГОДИНЯ ТРЕТЯ

Іїк поблагословить Євщєніник, прокázСемо:

ІМІНЬ. ЄЛАВА ТОВІ, БóЖЕ НÁШ, ЄЛАВА ТОВІ!

Прїю небєсний, Єтішітєлю, ДСХС прÁвди, цю
всїуди єсї і всеї наповнївєш, ЄкÁрбе ДобрÁ
і життÁ ДÁвче, прїйдї і вселїсє в нÁс, і очїсти
нÁс вїд всÁкої сквєрни, і спАСє, Дóврий, ДСШї
нÁші!

Євщїй БóЖе, Євщїй Крїєкий, Євщїй Без-
смєртний, помїлАшї нÁс! трїчі.

ЄЛАВА ОТЦЮ, і ЄІНС, і Євщтóмс ДСХОВІ, і те
пєр і зÁвжди, і на вїки вїчні, АМІНЬ.

ПресвщтÁм Трóйце, помїлАшї нÁс. Гóсподи, вБдє
милостївий до грїхїв нÁших; Владїко, про-
стї беззакóнєтвА нÁшї; Євщїй, зглАньсєш ї
сцїлАє нємочї нÁші Імени Твогò рÁди!

Гóсподи, помїлАшї! трїчі.

ЄЛАВА... і тепєр...

Готче наш, що єси на небі! Нехай свѣтиться імя Твоє; нехай прийде царство Твоє; нехай вѣде воля Твоє, як на небі, так і на землі. Хлѣб наш щодѣнний дай нам сьогѣдні; і прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим; і не введи нас оу спокѣс, а вивколи нас від лѣкавогѣ.

Свѣщенник: Бо Твоє єсть царство, і сила, і слава, Отца, і Сїна, і Свѣтогѣ Дѣха, тепѣр і завжди, і на віки вічні.

Читець: Яминь. Господи, помилуй! кї раз.

Прийдїть, поклонїмось Царєкї нашомѣ Бѣгѣ!

Прийдїть, поклонїмось і припадїм до Христа, Царє, нашогѣ Бѣга!

Прийдїть, поклонїмось і припадїм до Самогѣ Христа, Царє і Бѣга нашогѣ!

Псалма єї.

Почуй, Господи, правдѣ мою, оубѣж на благонам моє, прийми молитвѣ мою з оуєт неслѣкавих! Від Тебе Самогѣ нехай вїйде правда моє, ѳчї Твої нехай побачать справедливїсть! Тї вїпробѣвав сѣрце моє, вночї Тї вїдвїдав мене; вїпробѣвав Тї мене, і не знайшлоєж неправди в менї. Від дѣмок моїх не вїдстѣпають і оуєта

мої. У вчинках людських, по слóвс о́уст Твоїх, зверіг їа себе в'д дорóги гновїтеля. Укрїпї кро́ки мої на стежка́х Своїх, щоби не хита́лисѧ но́ги мої! До Тебе кличу́ їа, бо Ти висла́хавш менє, Бóже; нахили́ о́ucho Своє до мене, і висла́хай слова́ мої! Покажи́ дївнє ла́скє Свою́, Бóже, бо праві́цю Своєю́ Ти ратвєш від протївникїв тїх, хтò надїєтсѧ на Тебе! Бережи́ мене, Господи, їак о́ко; під покрóвою крил Своїх сховай́ мене від безбóжних мв́чителїк моїх! корогї мої обетвпáють дшш мою́; в жирє́ хова́ють конї сє́рце своє; о́устами своїми конї згордà промовлáють... Гонїтелї мої о́сь обетвпїли мене́, — конї навáжилисѧ пєвалїти мене́ на зє́млю... Конї чига́ють на мене́ їак лєв, готóвий до нáпадє, лєбò їак лєкчєк, що притаївсѧ в закв́ткє... Встань, Господи, попередї їх, і перешкóдь їм! Вїзволи́ мечєм Своїм дшш мою́ від безбóжника; рвкóю Своєю́, Господи, спасї від корогїв, від людєй свїтє цвогò, що щастїть їм в життї, що о́утрòбє їхню Ти напóвнив з скáрєвїк Своїх!... Синї їхнї сїтї, і лишáють óстáтки й малїм дїтáм своїм. Я їа в правдї дивїтимсѧ на лицє Твоє; прокїнєвшисѧ, бєдє сїтим слáвою Твоєю́.

Псалма 64.

До Тебе, Господи, підніш' їа д'шш Свою!
Бóже мій, на Тебе їа надіюся, — щоб не
осоромитися повік, і щоб не посміялися з ме-
не вороги мої! Бо ж всі, що надію поклада-
ють на Тебе, не осоромляться. Нехай в'дуть
засоромлені ті, що чинять беззаконства дрім-
ливи! Покажи мені, Господе, дороги Свої, і стеж-
кам Своїм навчи мене! Настає мене на правду
Свою, і навчи мене, бо Ти єси Бог, Спаси-
тель мій, і на Тебе їа надію свою покладаю
по всяк день! Згадай про ласку Свою, Господи,
і про милосердя Своє, бо коні від вікс! Гріхи
молодости моєї й нескідомости моєї не пам'ятай!
З ласки Своєї, по доброті Своїй, згадай мене,
Господи! Добрий і справедливий Господь, том'є
Бін ставить грішників на дороги спасіння, по-
кірливих веде до правди, тихих навчає доріг
Своїх. Всі дороги Господні — ласка та правда
для тих, хто шанє заповіт і свідчення Йогів!
Ради ймення Свогò, Господи, прости гріх мій,
бо він великий! Хто той чоловік, що коїться
Господа? Встановить Бін дороги йому, котр'є ві-
врати. Д'шш його оселиться в щасті, а рід його
оунаслідє з'ємлю. Господь підпора для тих, хто
боїться Йогò, і заповіт Свій Бін виявляє їм.

Очі мої завжди до Господа, бо Він визволить з сітки ноги мої. Зглянься на мене й помилуй мене, бо їя одинікий і відний... Жсрва сэрца мого збільшилася, визволи мене з віді моєї! Поглянь на горе моє, і на мькс мою, і простй всі провіни мої! Глянь на корогік моїх, їк їх повільшало, і їк вені лютою ненавистю ненавидять мене... Охороні дшш мою, і визволи мене, нехай не осоромася, що їя впокаю на Тебе! Невинність та правдивість нехай стануть коло мене, бо їя надіюся на Тебе, Господи!

Визволи ж, Ёже, Ізраїла¹⁵ від всі жсрви його!

Псалма її: Помилуй мене, Ёже... лив. ст. рсі.

Слава Отцю, і Сїну, і Свато́му Дху, і тепер і завжди, і на віки кічні, амінь.

Алила, алила, алила, слава Тобі, Ёже! трічі. Господи, помилуй! трічі.

Їк що співається „Гог—Господь“, то проказує: Слава... і Тропар дїшний. Потом: і тепер... Богородичний: „Богородице, Ти виноградина правдиба“... А коли „Алила“, то проказує сїтїї Тропар, на голог с:

Господи, Ти найсвятїшогу Дху Свого в третю годину звелав на Апостолик Своїх; не відверй Ного, Добрий, від нас, а онови нам, що молимося Тобі!

Вірш а: Є́рце чисте створи́ к мені́, Бо́же, і́ Д́сха́ пра́ведногв́ віднові́ к н́стрі́ мої́м! Пса́льма́ і́: 31.

Вірш б: Не відки́нь мене́ від лиця́ Свогò, і́ Д́сха́ Свогò́ Євѣто́гв не відвері́ від мене́! Пса́льма́ і́: 71.

До кіршк цїх додається: „Господи, Ти найсвятішого Д́сха́ Свогò“ аж до кінця і вклоняємось по разѢ. Потім Слава... І тепер... і Богородичний:

Богородице, Ти виноградина правдива, що зростила нам паїд життѣ! Благавемо Тебе: молиса, Владичице, з Апостолами і з оуґсіма Євѣтїми, щоб помилувано д́шї наші!

Господь Бог благословінний, благословінний Господь дѣнь - оу дѣнь, допоможе нам Бог спасїна нашоґв! Бог наш, Бог Спасїтель! Пса́льма 33: б, ка.

Потім: „Євѣтїй Бо́же“... По „Сѣтче наші“ Кондак дѣнногв Євѣто́гв анò Євѣта. Я коли Піст, то проказуємо сѣтці Тропарі, на гóлог ії:

Благословѣний Ти, Христї Бо́же наш, що премудрими рибакїк показав, пославши їм Д́сха́ Євѣто́гв, і нїми свїт оуґвѣсь Ти половїв. Чоловіколюбче, слава Тобї!

Слава Отцю, і Є́їнс, і Євѣто́мс Д́сховї.

Го́ро́с ѿ пѣрнѣ оутѣхъ подай, Ісѣсе, сла́гамъ Сво-
їмъ, коли́ съсѣвѣтиме́ дѣхъ на́ш! Не розвѣча́й-
сѣ від дѣшъ на́шихъ в жрѣбі, не віддалѣ́йсѣ від
ро́звѣсѣ на́шого в біді, а́лѣ за́вжди поперѣдъ на́с!
Навлі́жсѣ до на́с, навлі́жсѣ, що всю́ди є́си; Тѣ ж
з Апосто́лами Свої́ми за́вжди провѣвѣ́аеш, то́ж
зѣднѣ́й Се́бѣ з бажа́ючими́ Тебе́, Ласка́вий, щоб,
зѣднѣ́ні з Тобо́ю, співа́ли ми ѿ просла́влѣ́ли най-
свѣта́тішого́ дѣха́ Твогѣ!

І тепѣ́р і за́вжди, і на ві́ки ві́чні, а́мінь.

Вогоро́дице́ Пречі́стаѣ, Тѣ наді́а, застѣ́пництво
ѿ приста́нвице́ дла́ хри́стиа́н, Тѣ сті́на
непово́рнаѣ, Тѣ дла́ знемо́женихъ тѣхъ пристано́к!
Тѣ свѣ́т ці́лий спаса́еш Сво́єю мо́літкою невпѣ́н-
ною, згада́й же про на́с, Ді́во найсла́внѣ́ша!

Госпо́ди, помѣ́лѣй! мѣ раз.

Во́жногѣ ча́сѣ ѿ ко́жно́ї го́дини, на не́бі ѿ на
землі́ Тобі́ вкло́наютьсѣ ѿ сла́влять Те́бе,
Хри́стѣ́ Бо́же, довго́терпѣ́ливий, найми́лостиві́ший
і найми́лосѣ́рднѣ́ший! Тѣ пра́веднихъ лю́биш і грѣ́ш-
нихъ ми́лѣєш! Тѣ всѣ́хъ клі́чеш до спа́сіннѣ́ о́пові-
щеннѣ́мъ вѣдѣ́чого́ добра́. Тѣ Є́а́м, Госпо́ди, при-
ймѣ́й ѿ на́шихъ в цю́ го́динѣ́ мо́літвѣ́, і прова́дь
життѣ́ на́ше по запові́тахъ Свої́х; дѣ́ші на́ші о́свѣ-
тѣ́, ті́ла о́чисти, ро́звѣмъ на́правъ, дѣ́мкѣ́ зроби́ чѣ-

стими, і вїзволи нас від оусякого смѣткѣ, за та хоробѣ! Заслони нас свѣтїми Своїми Янголами, — нехай вони стережѣть і провѣдѣють нас, щоби досягти нам ѣдности вїри й зрозумїння непристѣпної слави Твоєї, бо Тї благословѣнний єси на віки вічні, амінь.

Господи, помилуй! трїчі.

Слава Отцю, і Сїну, і Свѣтому Духові, і тепер і завжди, і на віки вічні, амінь.

Чеснішю Херувїмів, і славнішю без рївнаннѣ Серафїмів, що породїла Бога-Слово чистою, правдивю Богородицю Тебѣ величаємо!

У імя Господне поблагослови, Отче!

Скащєнник: Молїтвами Свѣтїх Отцїк наших, Господи Ісусе Христе, Боже наш, змилуйся над нами!

ї коли великий Піст, то творимо покабни, їк приписано. По покабнах проказуємо сїтею молїтвѣ Свѣтого Мардарїа:

Владїко, Боже, Отче Всемогщїй, Господи, Сїн єдинорїдний, Ісусе Христе і Свѣтїй Дух, єдине Божество, єдина Сїла, змилуйся

надо мною грѣшним, і їак тільки Є́ам зна́еш, спаси мене́, недостойно́го сла́гъ Сво́го, бо Ти благословѣ́нный єси́ на віки вічні, а́мінь!

КІНЄЦЬ ГОДИ́НИ ТРЄ́ТИ.

Віда́льний на Ра́ниці в понеділок Свато́го Д́ха:

„Д́х Найсвяти́ший, огне́м зійшо́вши съгво́дні на І́посто́ли, жа́хом напо́внив збо́ри люде́й: ко́ли бо І́посто́ли загово́рили а́зи-ками́ огне́нними, ко́жний почу́в мо́гъ сво́ю рідню́. Тим і ста́лося че́до, некі́рам ніби п'я́нство, а́ для вірних попра́вді спа-се́нств. То́мъ просла́вля́емо си́ла Тво́ю, Христе́ Бо́же, благода́ючи посла́ти милости́въ сла́гам Сво́ім проще́ннн про́кни“.

XI.

ГОДИНЯ ШОЄТЯ.

Прийдіть, поклонімоєь Царєві нашоєь Бóгє!

Прийдіть, поклонімоєь і припадім до Христа,
Царя, нашоєь Бóга!

Прийдіть, поклонімоєь і припадім до Самóгє
Христа, Царя і Бóга нашоєь!

Псалма ііг.

Бóже, оу і́м'я Твоє спаси мене, і силєю Твоєю
суди мене! Кисляхай моли́твє мою, Бóже,
почуй слова о́ут моїх! Чєжінці підня́лєсь протї
мене, і мо́гєтні шєкають дшї моєї, — конї не
мають Бóга в сєрці своїм... Алє Бóг помагáє менї,
Господь застєпник дшї моєї; Він відвєрне ли́хо
на корогік моїх... По правді Твоїй вїгєсьн їх! щї-
рє принєсь їя жєртвє Тобї; прослáвлю і́м'я Твоє,
Господи, бо конє дóбре, бо від о́рєшкої жєрєнї

Тї менє вїзволнє, і на ворогїв моїх смїлику гла-
нєло Ѡко моє!

Псалма ѿд.

Почѣй, Бѣже, молитвє мою, і не нєхтєй бла-
гання моє! Прихлїсє й вїслєхай менє!
Засмѣтєсє ѿ жєрвою своєю, і затривѣживсє від
гѣлосє корога та докєчаннє нечестївца, бо конї
вєдєть на мєнє лїхо, і в гнївї ворогѣють прѣти
мєнє. Сєрцє моє занепокѣлосє в менї, і жєх смєр-
тєльний напєв на мєнє. Стрєх і трїпет найшлї
на мєнє, і Ѡгорнєв менє жєх. І ѿ сказєв: хтѣ
дєстє менї крїла голєбїнї? Полєтїв би ѿ й спо-
чїв... Полїнєв би ѿ далєкє, і Ѡселївсє в в пє-
стїнї... Чєкєв би ѿ Бѣга, що Ѡвєрѣнїть менє від
вїхрє та вєрї. Потопї, Гѣсподї, і подїлї мѣвє
їхнє, бо беззакѣнєство та скєркї бєчє ѿ в мїстї.
Вдєнї і вночї хѣдєть конї по мєрєх ѿгѣ; без-
закѣнєство та крївдє посєрєд нєгѣ, та неспрєвдє..
І не змєншєтєсє в ѡчїлицє ѿгѣ здїрєство та
Ѡбмєнє... Як би корѣв гєлєзєкє в мєнє, то цє пє-
рєтєрпїв би ѿ; і колї в нєнєкєснїк мїй наговѣ-
рєвєв на мєнє, ѿ счѣкєсє в від нєгѣ. Алє тї,
чѣлѣкє, рїкнїй менї, прїятєлю мїй і дрѣжє мїй,
що кєдї во мнѣю насѣлѣдєжєвєсє стрєвєми,
в Дѣмї Бѣжїм хѣдїли мї рєзєм... Пєхєй жє при-

Йде смёрть на нѣх, і нехай вони зійдуть до пікла живцем, бо лѣкавство в мешканнѣх їхнѣх, посеред нѣх. Кличь їа до Бѣга, і Господь вислухає мене. Ввечері, і вранці, і вполдне їа розповім і звичь, і Бін вислухає гѣлос мій. Бін виволить в спокѣї дѣшѣ мою від напасників моїх, бо багатѣв їх коло мене. Почує Бог, і Живчий від вѣкс ѡпкорить їх, бо немає в нѣх зміни, і вони не боатьсѣ Бѣга. Бін підніє рѣкс Своєю на відплатѣ, — вони порѣшили запокѣт Ногѣ. Поділілись вони від гнівѣ лицѣ Ногѣ, і наблизились серцѣм їхнѣм; змѣкли слова їх вѣльше, їак ѡліка, але то стрѣли... Здай на Господа жрѣвѣ своєю, і Бін піддѣржить тебе; повѣк не дасть Бін захитатисѣ праведникові! Ти ж, Бѣже, зведѣш їх ѡ їамѣ погѣбелі; люде крокождні та зрадликі не доживѣть і половіни вѣкс свогѣв .. Я їа, Господи, надію покладаю на Тебе!

Пс'яма 7.

Утѣ живѣ під ѡпікою Вишнього, той під покрѣвою Бѣга небѣсногѣ ѡселитьсѣ. Кажє бін Господѣкі: Ти застѣпник мій єсї й пристанѣвище моє, Ти мій Бѣг, і їа надіюсѣ на Ньогѣв. Бін ѡратѣє тебе від сѣтки ловѣцької й від слова напасногѣв. Бін Своїми плечїма закріє тебе, і під

крильми ногѡ вѣдеш мѣти надію; ѡрѣжжам ѡ-
тѡчить тебе правда ногѡ. Ти не змѣкнешем
страхѣмь ноцногѡ, ни стрѣлѣ, летѣчої в дѣнь, ѡни
рѣчи, що хѡдить ѡт тѣмрѣки, ѡни напѣсти ѡ вѣса
пѣвдѣнногѡ. Впадѣ з вѡкс тебе тѣсѣча, ѡ правѡ-
рѣч дѣсѣть тѣсѣч, прѡтѣ до тебе не навѣжжѣть-
сѣм. Тѣльки ѡчѣма своїми вѣдеш ти позирѣти та
заплѣтѣ грѣшникам вѣчити. „Бо Ти, Гѡспѡди,
надѣмь моѡ“... Ти вѣшнѡгѡ вѣвѣракь своїм при-
станѡвищем. Не прийдѣ до тебе зло, і зарѣза не
навѣжжѣтьсѣм до тѣла твогѡ. Бо Янголѡм Своїм
Вѣн накарѣже про тебе, — вѣрегѣти тебе на всѣх до-
рѡгах твоїх. Конѣ на рѣсѣках понесѣть тебе, щоб
ти ѡ ногѡю своєю не спѣткнѣсѣм часѡм ѡб кѡ-
мѣнь. Ти на ѡспѣда ѡ васѣлѣсѣка настѣпиш, і по-
тѡпчѣш лѣва та змѣмь... „Вѣн на мѣне надѣвсѣм,
зѣтѣ ѡ вѣзволѡю ѡгѡ; ѡвѡронѡю ѡгѡ, бо вѣн по-
знѣв ѡмѡ Моѡ. Кѣкатимѣ до Мѣне вѣн, і ѡ вѣ-
слѣхѡю ѡгѡ; з ним ѡ вѣдѣс в жѣрѣвѣ; ѡ вѣзволѡю
ѡгѡ ѡ просѣлавѡю ѡгѡ... Дѡвготѡю вѣкс надѣлѡю
ѡгѡ, і дѣм ѡмѣ повѣчити спасѣнна Моѡ“.

Слѡва ѡтцѡ, і Сѣнс, і Сѡтѡмс Дѣховѣ, і те-
пѣр і зѡвжѣди, і на вѣки вѣчні, ѡмѣнь.

Янѡлѡм, ѡлиѡлѡм, ѡлиѡлѡм, слѡва Тѡбѣ, Бѡже! трѣчи.
Гѡспѡди, помѣлѡй! трѣчи.

І коли співаєтьсѧ „Бог—Господь“, то проказѧемо: Слаба... і Тропар денний. І ѡк цю „Анаѡа“, то проказѧемо ѡтрьогъ Тропара, на гбогъ к:

Ти в шостий дѣнь і годѣнь грѣхъ Ядѡмъ в раю привѣв на хрестѣ; порвѣ ж рѣкописѡннаѣ ѡ нашіхъ провѣнъ, Христѣ Бже, і спасѣ нас!

Вірш ѡ: Почѣй, Бже, молитвѣ мою, і не нѣхтѣй благѡннаѣ моѣм! Псалма ѡд: к.

Вірш к: Кличѣ ѡ до Бога, і Господь вислѣхае менѣ! Псалма ѡд: зѣ.

Слаба... і тепѣр... Богородичний:

Богородице Дѣво, черезъ великі провѣни своѣ мѣ не маѣмо смѣливости, томѣ Ти молай Рожѣнногъ відъ Тебѣ, бо сильна молитва матернаѣ до милосѣрдногъ Владѣки! Не понѣхтѣй благѡннаѣми грѣшнихъ, Найчистѣщаѣ, бо Сѣнъ Твѣй милостѣвий, і спасатѣ зможе Тѣй, що ѡ страждатѣ за насъ звѣлик!

Господь пошлай намъ лѣксъ Своѣю, Господи, бо звѣбжѣли зовеѣмъ мѣ! Допоможи намъ, Бже, Спасителю нашъ, ради славногъ ѡмѣннаѣ Своѣогъ! Господи, визволи насъ, і змѣлѣсѣ надъ грѣхаѣми нашими ради ѡмѣннаѣ Своѣогъ! Псалма ѡи: ѡ. ѡ.

Свѣтій Бѣже... Превѣтѣа Трѣйце... По „Сѣтче наш“,
Конѣа Свѣтѣгѣ денногѣ. ꙗ̑ коли Пѣст, то прокѣзвемо
Сѣтѣ Тропарѣ, на гѣлог ѣ:

При спасѣннѣ вчинѣв ѣсѣ посередъ землѣ, Христѣ
Бѣже, Тѣ розѣлѣв на Христѣ пречѣстѣи рѣки
Свѣѣ, звѣраючи всѣ народѣ, що кличѣтъ: Гѣспѣди,
слѣва Тѣбѣ!

Слѣва...

Найсвѣтѣшомѣ Образѣ Твѣѣмѣ поклонѣемѣсь,
Дѣбрий, прѣсвѣчи прѣщѣннѣ провѣн нашѣх,
Христѣ Бѣже; бо Тѣ довровѣльнѣ звѣлив ѣсѣ тѣ-
лом на Христѣ зѣйтѣ, щобѣ ствѣрених Тѣѣѣю вѣ-
зволити з невѣлі корѣжѣ. Затѣ вдѣчнѣ кличемо
до Тѣѣ: Тѣ всѣ радѣстю наповѣнив, Спѣсе наш,
ѣк пришоѣв свѣт спасѣнѣ!

ꙗ̑ тепѣр...

Вогорѣднице, Тѣ милосѣрѣдѣ джерелѣ ѣсѣ, —
спѣдовѣ ж нас милѣсти! Зглѣньсѣ на лю-
дѣй грѣшних! Покажѣ, ѣк звѣжди, силѣ Свѣѣ,
бо на Тѣѣ вповѣючи, кличемо до Тѣѣ: „Радѣйсѣ“,
ѣк колисѣ Гаврил, ковѣда ꙗ̑нголѣв!

Тропарѣ цѣѣ прокѣзвемо в понедѣлок, оу вѣкторѣк ꙗ̑ че-
твѣр. ꙗ̑ в сѣредѣ та п'ѣтницѣ замѣсть: „Тѣ милосѣрѣдѣ
джерелѣ“ Сѣтѣѣ Христѣвогорѣдичнѣ, на гѣлог ѣ:

Ри найславнища єси, Богородице Діво! Ми прославляємо Тебе, бо Хрест Єїна Твогѡ пєкло зрѣишєвєк і смєрть переміг, а ми, мєртвиї, вєстали й життє сподобїлисє, досягли ми рєю, насолоди давнєї. Тѡмє дєкєючи, прославляємо Христа Бѡга нашогѡ. їак могєчогѡ й єдиногѡ наймилостивїцогѡ!

Гѡсподи, помїлєй! л̄ раз. По цѡмє Молїтка: „Кѡжногѡ часє й кѡжнѡї годїни“ див. ст. рѣи вѡ рїи. Гѡсподи, помїлєй! трїчі. Слава... і тепєр... Чєснїшєю Хєрєкїмїє... див. ст. рѣд.

Оу їмє Госпѡдне поблагословї, Отче!

Свєщєнник: Молїтками свєтїх Отцїв нєших, Гѡсподи, їсєє Христє, Бѡжє нєш, змїлєйсє нєд нєми.

Колї Пєт, то ї покљѡни, їак полѡжено. Пѡтїм Молїтка свєтѡгѡ Васїліє велїкѡгѡ:

Бѡжє й Гѡсподи сїл, і всєгѡгѡ творїннє Создєтелю! Ти з милосєрдє безмєжнѡї лєкн Євѡєї послєк на спасїннє рѡдє нашогѡ Єдинорїдногѡ Єїна Євѡгѡ, Гѡспѡдє нашогѡ їсєєа Христа, і дорогоцїннїм Хрєстѡм Ногѡ рєкописєннє проєїн нєших порєк і тїм переміг старшїнє та влєдє тємрєви. Єам, Владїкѡ Чѡловїколєбнїй, приймї й вїд нєс грїшнїх цї вєдєчнї та влє-

гальні молитви, і вівзоли нас від оґрєаких згѣбних і темних провин, і від оґрєіх видимих і невидимих ворогів, що намагаються вчинити нам зло. Пригорни до страху Своєго тіла наші, а серця наші охорони від слів та думок лєкєавих. Лєскою Своєю пройми дїши наші, щоби на Тебе завжди поглядючи, і світлом Твоїм просвічені, бачили Тебе, Світло недосажне й споконвїчне, ми безнастанно славили Тебе й дякували Тобі, споконвїчному Отцеві з Єдинорідним Твоїм Єїном, і найсвятїшим, і милосєрдним, і оживляющим Твоїм Дїхом, тепєр і завжди, і на віки вічні, амінь.

КІНЄЦЬ ГОДИНИ ШОСТОЇ.

Ступїра на Ступокнах на Великій Вечірї Зелєних Свєт:

„Господи, народи, не роздїючи сил Найсвятїшого Дїха, що зійшов на Апєстолик Твоїх, оґважали перемїну мєв за п'янство. Ялє ми, мєвою рїдною зміцнївшєса, непїяним говоримо так: Благдємо Тебє, Чоловіколюбче: Дїха Своєго Свєтєго не відверї від нас!“

ГОДИНЯ ДЕСЯТА.

Святиише: Благословен Бог наш повсѣкчасно,
тепер і завжди, і на віки вічні.

Читієць: Амінь. І читає:

Слава Тобі, Боже наш, слава Тобі!

Гарю некісний, Оутішителью, Дъхъ правди, що
всюди-еси і все наповняеш, Скарбе Добра
й життя Давче, прийди і вселіся в нас, і очисти
нас від всѣкої скверни, і спаси, Добрий, дъші
наші!

Святий Боже, Святий Кріпкий, Святий Без-
смертний, помилуй нас! трічі.

Слава Отцю, і Сину, і Свѣтому Дъхові, і тепер
і завжди, і на віки вічні, амінь.

Пресвятѣя Тройце, помилуй нас. Господи, вѣдь
милостивий до гріхів наших; Владыко про-

стѣ беззаконства наші; Свѣтій, згланься ѣ сцілѣ
нѣмочі наші, їмени Твогѡ рѣди!

Господи, помилѣй! трѣчі.

Слава... І тепѣр...

Ўтче наш, що єси на нѣбі! Не хѣй свѣтиться
їмѡ Твоє; не хѣй прійде царство Твоє; не
хѣй бѣде вола Твоѡ, їак на нѣбі, так і на землѣ.
Хлѣб наш щодѣнный дѣй намь сьогѡдни; і простѣ
намь провини наші, їак і ми прощѣемо винѣватцѣм
нашим, і не введѣ нас ѡу спокѣс, ѡ вѣзволи нас
від лѣкавогѡ.

Свѣщенник: Бо Твоє єсть царство, і сила, і
слава, Ѳтцѡ, і Сїна і Свѣтогѡ Дѣха, тепѣр і
зѡвжди, і на вѣки вѣчні.

Читѣць: Яминь.

Господи, помилѣй! ѣі раз.

Слава .. І тепѣр...

Прійдѣть, поклонѣмься Царѣві нашоѡ Бѡгѡ!

Прійдѣть, поклонѣмься і припадѣм до Христа,
Царѡ, нашогѡ Бѡга!

Прійдѣть, поклонѣмься і припадѣм до самогѡ
Христа, Царѡ і Бѡга нашогѡ!

Псалма п'г.

Нк любі місця пребвання Твогò, Господи
сїл! Оумліває душа моє з бажання до
палат Господніх! Серце моє й тіло моє радіють
в Бозі живім. Бо й пташка знаходить собі меш-
кання, і ластівка кбєльце собі, де сховає пта-
шенята свої; а ї коло овтарів Твоїх, Господи
сїл, Царю мій і Бóже мій! Щасливі, що живуть
в Домі Твоім, повік вікс вони хвалитимуть Тебе.
Щасливий чоловік, іакòм Ть охорòна; він кааде
в серці своїм дорòгò до Тебе. Идши долиною
плачò, вони знаходять там джерелà, і дощ вкри-
ває її благословінням. Идуть вони з сили в сїлò;
Бог над Богáми ївитель на Сїїні¹³. Господи,
Бóже сїл, вислужи моїтєс мою, почди, Бóже,
Йковік³¹, Бóже, заступник наш, прихились й
згляньсь на Помáзанника Свогò! Бо краще за
тїсачò одєн дєнь оу дворах Твоїх.. Ї бажав би
òхотніше стоати при порòзі Домòс Бòга могò, аніж
мешкати в палатах нечестивих. Бо милосердє та
правдò любить Господь, Бòг подаєть ласкò та
слакò. Господь не позбавить добра, хтò хòдить
в невинности. Господи, Бóже сїл, щасливий чо-
ловік, що надїю покладає на Тебе!

Псалма пд.

Господи, Ти змилосердився над землею своєю і вернеш з неволі синів Ізраїля³¹. Ти простив беззаконна народа свого і покрив оубо грехи його. Здержав Ти оубо гнів свій, відхилив Ти гнів свборости своєї. Верни нас, Боже, Спасителю наш, і спини обрешенна своє на нас. Чи ж на вік Ти будеш гнікатися на нас? Чи ж смгати́ме гнів Твій із ро́да в рід? Боже, вернися й оживи нас, і нарі́д Твій звеселиться в Тебі! Пошли нам, Господи, ласка своєю, і спасінна своє подай нам! Послабшаю, що скаже мені Господь Бог: Кін оглобенть спокій на людий своїх, і на святих своих, і на тих, що серця свої звертають до Нього. Особливш близькі спасінна Него тим, хто боїться Него, щоб оселілася слава в землі нашій. Ласка та правда стринуться, справедливість та спокій поцілбуться. Засме істина з землі, а правда прихилиться з неба. Бо пошле Господь докротайвість, а земля наша дасть пожиток свій. Правда ходятиме перед Ним, і поставить кроки свої на дорогах.

Псалма пє.

Пахили, Господи, оубо своє і вислабхай мене, бо я бідний і вбогий! Охорони дшш мою,

бо їя невинний! Спаси, Боже мій, слагò Свогò, що надію покладає на Тебе! Зми́лсья на до мною, Господи, бо їя молюсь Тобі цілий дѣнь! Звесели дшш слагò Свогòгw, бо до Тебе піднош їя дшш мою! Ти ж, Господи, добрий і тихий, і милостивий до всіх, що Тебе кличуть. Вісасхай, Господи, молитв мою, і оукаж на гóлос влгання мого! В дѣнь смѣткв мого́ голóшш їя до Тебе, бо Ти вісасхавш мене. — Шїж когáми немáє подїбногw Тобі, Господи, і немáє дїл, їак Твої. Всї нарóди, цо їх сотворїв Ти, прийдуть і поклонатьсья Тобі, Господи, і преславлать їмá Твоє. Бо Ти великий єси і твориш річі дївнї, Ти єси Бóg єдиний. Настáв мене, Господи, на дорóгв Свою, і їя ходїтимв к правді Твоїй; нехай звеселїтьсья сѣрце моє, шок ко́жтєсья їмѣнна Твогòгw. Преславлáтимв Тебѣ, Господи, Боже мій, цілим сѣрцем своїм і хвалїтимв їмá Твоє повїк. Бо велика лáска Твоá до мене, і Ти вїзволїв дшш мою з пѣкла глєбокогw. Боже, злѣсники повстáли на мене, і звїр мѣжних шкáє дшш мою, і не мають конї Тебѣ перед собою. Ялѣ ж, Господи Боже мій, Ти ласкáвий і милосѣрдний, довготерпѣливий і наймилостивїщий, і справедливий: зглáньсья на мене й помїлшї мене. Подáй

си́лс Свою́ сла́вѣ Твои́о́мс, і вратѣ́й си́на сла́ж-
ни́ці Своє́ї.

Зроби́ на мені́ о́знакс на ко́ристь: неха́й ба-
чать нена́висники мої́, і неха́й засоро́млятьсѧ,
бо Ти, Го́споди, допомага́еш мені́ й посла́еш
мені́ втѣ́хс! дві́чі.

Сла́ва О́тцю, і Си́нс, і Свѧто́мс Дѣ́хові, і те-
пе́р і за́вжди, і на ві́ки ві́чні. а́мінь.

Іліа́лѧ, а́ліла́лѧ, а́лрлѧ. сла́ва Тобі́, Бо́же! трі́чі.
Го́споди, поми́лѧй! трі́чі.

Сла́ва О́тцю, і Си́нс, і Свѧто́мс Дѣ́хові. І Тро-
па́р де́нний а́гѡ свѧто́вий. І ко́ли Пі́ст, чо:

Тропа́р де́ято́ї годи́ни, на го́лог ѿ:

Пи́ в де́я́тс годи́нс ра́ди на́с сме́рть ті́лом
позна́в, о́умертві́ ж ті́лесн: жада́ннѧ на́ші,
Хри́стѣ́ Бо́же, і спасі́ на́с!

Ві́рш пе́рший: Неха́й набли́житьсѧ мо́літва мо́ѧ
до Те́бе, Го́споди; сло́вом Сво́їм навчи́ мене́! Пса́ль-
ма рпї: рѧд.

Ві́рш дрѡгий: Неха́й ді́йде блага́ннѧ моє́ до
Те́бе, Го́споди; сло́вом Сво́їм ви́зволи мене́! Пса́ль-
ма рпї: рѡ.

Сла́ва... І тепе́р... Богоро́дичний:

Пи́ ра́ди на́с від Ді́ви наро́дівсѧ й розви́ттѧ
ві́терпів, Довро́тливий; Ти сме́ртью сме́рть

подолав і воскресінням показав, їако Бог; не погордши же творінням рвкн Своєї; покажи чоловікоство Своє, милостивий; вислухай Богородицю, що Тебе породила й молиться за нас, і спаси, Спасе наш, людєй безпорядних!

Не прожени нас на завжди ради йменн Твогъ і не пордши заповіс Твогъ, і не віднімай ласки Своєї від нас ради Йєрѣма, оублаченика Твогъ, і ради Ісака, савгн Твогъ, і Ізраїла, свѣтогъ Твогъ! Прор. Дан. 7: гд — гѣ.

Трикатѣе. Отче наш. Коли Свѣто — проказується Кондак Скатковий, а коли Пет, то проказується Стї Тропарі, на голог и-й:

Коли розвѣйник побачив на Хресті крѣпчогъ Життѣдавца, то промовив він: їаки не бѣв Богом втіленим з нами розвѣйний, сонце в проміннм свогъ не сховаало, хитаючи, земля в не тремлѣсь! Ти все витерпѣв, Господи, згадай же мене оуб царстві Своім!

Слѣва Отцю, і Сїнѣ, і свѣтомѣ Дѣху.

Песерѣд двох розвѣйників їавѣсв Христ Твій мірою справедливости: бо одногъ в пѣкло звѣдено за тяжкѣ ганьбѣ, а дрѣгий від провин визволивсв для познанн хвѣли Божої!

І тепер і завжди, і на віки вічні, амінь.

Пікцію й Провідника, і Єпаса свѣтс на Христѣ
бачючи, Мати Твоє прмовила в сказѣх:
„Євѣт веселѣтьсѣ собѣ, приймаючи визволення,
а душа моє горѣть, бачючи росѣяттѣ Твоє, що
йогѣ терпѣш Тѣ за всѣх, Єиис і Бѣже мій“!

Гѣсподи, помѣлѣш! мѣ раз, і дає, як в Годинѣ Пѣр-
шѣй на ст. рѣш.: Кѣжногѣ часѣ. Чеснѣшю Херс-
вѣмѣв. Вѣгобошенна: Бѣже, змѣлѣшсѣ. Колѣ Пѣт,
то як на ст. рѣд.: в Пѣлѣпѣкѣс і в Пѣтѣрѣкѣс єи
поклоѣнѣ, а в Вѣлѣкѣй Пѣт єи поклоѣнѣ. І як Пѣтѣс
немѣє, то по Вѣгобошеннѣ проказѣтьсѣѣ Єтѣлѣ Молѣтѣвѣ
свѣтогѣв Вѣлѣлѣ Вѣлѣкогѣв:

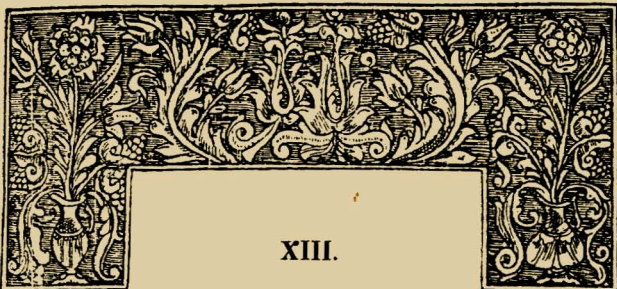
Пладоко, Гѣсподи Ісѣсе Христѣ, Бѣже наш, Тѣ
довготерпѣлѣвий до наших провин! Тѣ при-
вѣв нас до тепѣрѣшньѣй годѣни, колѣ на ѣживѣлѣ-
ючѣм Христѣ Тѣ всѣк і розвѣйникѣс розвѣмнош
вхѣд до рѣю вѣдкрѣв, і смѣртю смѣртѣ перемѣг,
— бѣдѣ молодѣтивѣй і до нас, грѣшних і недо-
стоѣнних слѣг Євоѣх! Провинѣли мѣ й беззакѣнна
вчинѣли, і недостѣйні мѣ й ѣчѣй своѣх пѣдвѣсти
й споглѣнѣшти на висѣтѣс небѣснѣю, бо мѣ покѣ-
нѣли дорѣгѣс правдѣвѣс Твоѣй й ходѣли в свѣболѣ
своѣй... Ілѣ вѣлагѣємо безмѣрнѣс добротѣлѣвѣсть
Твоѣю: змѣлѣшсѣ над нами, Гѣсподи, зза вѣлѣкоѣ

ласки Своєї, і спаси нас ради йменна Свого святи-
того, бо марну промайняли дні наші! Визволи
нас із рёк сепротивника, і прести нам провіни
наші, і оумертви тілесне наше важання, щоби,
скінвши з себе старогу чоловіка, в новогу ми
переродилися, і жили для Тебе, нашого Владіки
й Доброчинца, і так чиначи волю Твою, щоб
досагли ми вічногу спокій, де Ти для всіх
радісне пристановище. Бо Ти єси справді прав-
дыва оутіха й радість для тих, хто любить
Тебе, Христе Боже наш, і ми Тобі славу прино-
симо з споконвічним Твоім Отцем, і Найсвяти-
шим, і Милосердним, і Оживляючим Твоім Дс-
хом, тепер і завжди, і на віки вічні, аминь.

Слава... І тепер... Господи, помилуй: трічі. Повлагоді.
І Відпест.

КІНЕЦЬ ГОДИНИ ДЕВ'ЯТИ.

XIII.

ВЕЛИКЕ ПОВЕЧІРА.

Священник починає: Благословен Бог наш...
Читєць читає: Слава Тобі, Боже наш, слава Тобі.
Царю небесний. Святий Боже. Пресвятая Троице.
Отче наш. Господи, помилуй! ^{кї} раз. Прийдіть,
поклонімося, трічі, днв. Ст. рїк—рїг.

І по цьому к першій тиждень Великого Посту про-
кїзємо Псалмъ 55д:

Боже, оубаж на поміч мені; Господи, поспіши
на допомогс мені! Нехай застидаються й
осоромляться всі, хтò важитьс на життє моє!
Нехай вєрнєтьс назад і осоромлятьс ті, що
бажають мені злогв! Нехай зараз же з соромом вєр-
нєтьс назад, хтò каже про мене: „Так йомс, добре“!
Нехай Тобою радіють і веселятьс всі, хтò шє-
кає Тебє, Боже, а ті, що люблять спасіннє Твоє,
нехай невпіннєв говорять: щоб звеличєвс Го-

сподь! Я їа собі бідний та вбогий... Бóже, допоможи ж мені! Ти поміч мої й Спаситель мій!... Господи, не забарієш!

По закінченні Псалми їд співаєтьсѧ Великий Канѡн. Ї коли Великого Пóгтѧ нема, то зачиняємо так:

Псалма ї.

Релі клічє їа, вислѡхѧє мене Бóг мій справедливий. Б смѣтєш Ти виводиш мене на прѡсторінь. Помілиши мене й вислѡхай молитвєш мою! Діти людські, доки ви бѣдете тѧжкосердими? Чогѡ любите ви мѧрности й шєкаєте неправди? Знайте ж, що Господь дивним вчинив Свогѡ праведника. Господь вислѡхѧє мене, коли їа клікатимєш до Нього. Гнѧякчисѧ, не грѣшть; про що дѣмаєте в серцѧх вѧших, тогѡ кѧйтесѧ на постѣлѧх вѧших. Принесіть жѣртвєш справедливости, ї надійтєсѧ на Господа. Багатѡ говорить: хтѡ покаже нѧм добрѡ? Подѧй нѧм свѣтло лицѧ Свогѡ, Господи! Ти дав весѣлїєть серцю мойѡмєш; від врожѧю звѣжжа, вина тѧ ѡліви своѡї кони намножилисѧ. Б спокої заснѡ їа, й спочїнєш, бѡ Ти, Господи, ѡдѧн даєш мені жити безпѣчнѡ!

Псалма є.

Господи, не карѧй мене в свѣрости Своїй, ї не накѧзши мене в гнѧї Своїм! Змілишєш

надо мною, Господи, во нѣмичний їа! Оуздорѡк менѣ, Господи, во стревѡжились кѡсти мої! І дѡша моѡ занепокѡбена дѡже, а Тї, Господи, дѡки? Зглѡньсѡ, Господи, вїзколи дѡшѡ мою, спасї менѣ рѡди лѡски Свої! Бо в смѣртї нѣмѡ пѡмѡти про Тебѣ, а в пѣклї хтѡ ж бѣде Тебѣ визнавѡти? Її змѡчений тѣгою своєю, кожнѡ нїч ѡмикѡю лѡже своѡ, змѡчѡю пѡстїль свою слїзми своїми. Засмѡтілѡсѡ в гнѣвѡ ѡко моѡ: постѡрїв їа мїж всїмѡ корѡгѡми своїми. Вїдстѡпїть вїд мѣне всї, що чїните беззакѡннѡ, во почѡв Госпѡдѡ голѡс плачѡ могѡ. Вїслѡхѡв Госпѡдѡ молїннѡ моѡ, — Госпѡдѡ прїйме молїтѡвѡ мою. Нѣхѡї засорѡмлѡтьсѡ й затревѡжатѡсѡ всї корѡгї мої: нѣхѡї вѣрнѡтьсѡ, ї бѣдѡть зѡраз засорѡмленї.

Псѡльма ѳї.

Дѡки Тї, Господи, без кїнцѡ забѡкатимеш вїд мѣне? Дѡки бѣдеш вїдвертѡти лицѣ Своѡ вїд мѣне? Дѡки носїти менї дѣннѡ й нѡчнѡ дѡми в дѡшї моїй, жѡрѡв в сѣрцї своїм? Дѡки кѡрог мїй бѣде тїшитисѡ надо мною? Зглѡньсѡ ж, Господи, вїслѡхѡї менѣ, Бѡже мїй! Проскїтї ѡчі мої, щоб нѣ заснѡти менї колї на смѣрть, щоб нѣ сказѡв колї кѡрог мїй: їа подѡжѡк йогѡ; щоб нѣ зрадїли гнѡвїтелї мої, колї їа захїтѡюсѡ... Ілѣ їа

надіюєѧ на ласкѧ Твою; моє сѣрце радїтиме про спасїння Твоє... Прославлѧтимѧ Гѣспода, що добрѣ вчинїл менї, і спїватимѧ про їмѧ Гѣспода Найвїщогѧ!

Зглѧньєѧ ж, Гѣсподи, вислѧхай менє, Бѣже мїй! Проскїтї ѿчї мої, щоб не заснѣти менї колї на смѣрть, щоб не сказѧв колї вѣрог мїй: їѧ по-дѣжав їогѧ!

Слѧва Ѽтцѧ, і Сїна, і Свѧтѧмос Дѣховї, і тепѣр і звѧжди, і на вїки вїчні, ѧмїнь.

Ялилѧ, ѧлилѧ, ѧлилѧ, слѧва Токї, Бѣже! трїчї, і трї поклѧнї.

Гѣсподи, помїлѧй! трїчї. Слѧза... І тепѣр...

Псѧльмѧ їѧ.

До Тѣбе, Гѣсподи, пїднѧшѧ... днѧ. Ст. рїє.

Псѧльмѧ їѧ.

На Тѣбе, Гѣсподи, вповѧю, — не дѧй же ѡсо-ромїтїє менї повїк! Прѧвдою Свѧоєю вїзволи менє, і спасї менє! Нахїлї до мѣне ѡўхо Свѧоє, і поспїшї спастї менє! Стѧнь менї Бѣгом-Застѣпником, дѧмом пристѧнѧвїща, щоб застѣпїти менє, бо Тї моѧ силѧ, Тї мїй пристѧнок... Рѧди їмѣннѧ Свѧогѧ поведї менє, і навчї менє! Вївѣди менє з тѣї сїтки, що її схѧванѧ на мѣне, бо Тї ж мїй застѣпник, Гѣсподи! До рѣк Твоїх

вїддаю їа дшх свїй; Тї спасїеш менї, Господи, Божє правди! Тї ненавидиш тїх, хтò шансє їдолив мїрних, а їа лишє на Господа покладаю надїю! Бїдс радїти й веселїтисѣ про ласкс Твою, бо Тї зглїнѣсѣ на покїранїєть мою, Тї вїзволив з гóра дшш мою; Тї не вїддав менї в рьки корогів, нóги мої Тї поставив на мїсті простóрим. Змїлшїсѣ ж надо мною, Господи, бо сьмшю їа; з жьрєй запало óко моє, дшдї моїа й оутрòба моїа... Промайншло в жьрєї життї моє, оутрòбї лїтї мої; занепала з вїдї сила моїа, ї кóстї мої óславили... Бєїм корогам своїм, навїть сьсїдам моїм, стїв їа посмїхóвниском, а длїв законїх своїх страхóвищем... Хтò бачить менї, втїкає вїд мене далї... Забшто менї в сєрці, немóк мїртвогв; стїв їа їак розвїта поссїдина... Кршгвм чбє їа наговóри багатьóх людїй; їак звїрїлисѣ конї вкшпї на мене, конї радїлисѣ вкоротїти життї менї... Я їа на Тєбе, Господи, надїю покладаю, й кажш: Тї єсї Бог мїй! Дóлїв моїа в ршці Твоїй: вїзволи менї з рьки корогів моїх ї вїд гонїтелїв моїх! Óсїй лицєм Своїм слшгш Свогò, ї спасї менї ласкою Своєю! Господи, не пошєтї ж óсоромїтисѣ менї, що клїчш до Тєбе! Я безбóжники нехїй óсоромлїтсѣ, ї нехїй зїйдшть до пєкла! Нехїй занїмїють ошста

лѣкаві, що з пїхою та зневагою наговорюють беззаконство на праведника. Як багатѣ ласки оу Тебе, Господи, такъ бережѣш Тѣ дла тїх, хтѣ боїтьсѣ Тебѣ, такъ приготѣвив Тѣ перед синѣми людськими тїм, хтѣ вповѣ на Тебѣ! Тѣ сховѣш їх під покрѣвою лицѣ Свогѣ від нападѣ людскогѣ; Тѣ сховѣш їх під захистѣм Своїм від людських докорѣв. Благословѣнный Господѣ, що дївнѣ вїдвик менї ласкѣ Свої в мїстї оборѣннїм! Я їа дѣлав, лѣкаючись: відкїнѣсто менї від очѣй Твоїх, але почѣв Тѣ гѣлѣс молїтви моѣї, коли клікак їа до Тебѣ... Любїте ж Господѣ, всї праведники Иогѣ, бо правдѣ бережѣ Господѣ, ї подстѣткѣ відплѣчѣ тїм, хтѣ повѣдїтьсѣ чванлївѣ. Я хтѣ надїю покладѣ на Бѣга, вѣдѣте відважнї, ї нехѣй змїцнїтьсѣ сѣрце Вашї!

Псалма ѣ.

Нтѣ живѣ під ѣпїкою Вїшньогѣ... дик. ст. рѣг.

Слава Отцѣ, ї Сїнѣ, ї Свѣтѣм Дѣховї, ї тепѣр ї зѣвжди, ї на вїки вїчні, ѣмїнь.

Алиѣѣ, ѣлиѣѣ, ѣлиѣѣ, слава Тѣвї, Бѣже! трїчі.

Господи, помїлѣшї! трїчі.

Слава... Ї тепѣр...

Коли Піст, то три поклони. По томъ зачинаємо виголосвати кірші милозвучно, не хѣткю, і голосно.

Першій читець: **В** нами Бѣг, розвмійте, народи,
і впокорітесѧ, во з нами Бѣг!

Дрѣгий читець: тѣ ж саме.

Першій: Почѣйте аж до краю землі, во з нами Бѣг!

Дрѣгий: Сильниі, впокорітесѧ, во з нами Бѣг!

Першій: Бо коли знѣс змицнієте, знѣс переможені вѣдете, во з нами Бѣг!

Дрѣгий: І такъ радъ вѣ придѣмаєте, — зрѣйне її Господъ, во з нами Бѣг!

Першій: І такѣ слово не проголосите, — не вѣдетьсѧ конѣ, во з нами Бѣг!

Дрѣгий: Я страхъ Бѣшого не злжкѣємось, і не затрѣвѣжимось, во з нами Бѣг!

Першій: Господа ж Бѣга нашогъ — Тогъ пошанѣймо, і той вѣде нам на ѡстрах, во з нами Бѣг!

Дрѣгий: І коли я надію на Нѣогъ покладатимъ;
Він стане мені на спасіннѧ, во з нами Бѣг!

Першій: І я впокатимъ на Нѣогъ, і спасѣ мене
Він, во з нами Бѣг!

Дрѣгий: Ось я і дѣти, що дав мені Бѣг, во
з нами Бѣг!

Пѣршии: Люде, що бласкали оу темрѣви, побачили
Свѣтло велике, бо з нами Бѣг!

Дрѣгий: Бѣ, що живѣте в країні смертѣльній, —
Свѣтло засѣе на вас, бо з нами Бѣг!

Пѣршии: Бо нам народѣлось Дитѣ, Сѣн, і данѣ
Ногѣ нам, бо з нами Бѣг!

Дрѣгий: Влада ж Ногѣ на раменѣх Ногѣ, бо
з нами Бѣг!

Пѣршии: Я свѣтѣ Ногѣ немаѣ кінцѣ, бо з нами
Бѣг!

Дрѣгий: І дадѣть імѣ Номѣ: Кѣсник Бѣ-
лѣкоі Рѣди, бо з нами Бѣг!

Пѣршии: Дѣвний Порѣдник, бо з нами Бѣг!

Дрѣгий: Бѣг крѣпкий, владѣка, кнѣзь свѣтѣ, бо
з нами Бѣг!

Пѣршии: Отѣць всѣдѣчогѣ кѣс, бо з нами Бѣг!

По закѣнченнѣ крѣшѣк Спѣвѣють:

З нами Бѣг, розвѣмѣйте, народи, і впокорѣтѣсѣ,
бо з нами Бѣг!

І знѣкѣ Сѣдѣн рѣз двома хѣрами. Слѣва... Пѣршии
хѣр: З нами Бѣг... І тепѣр... Дрѣгий хѣр тѣ ж Сѣме.
Потѣмѣ два хѣри рѣзѣли: Бо з нами Бѣг!

І зѣраз Сѣх цѣ Тропарѣ. Пѣршии читѣць:

День переживши, дякую Тобі, Господи, і прош: пошли мені, Спасе, вечір з ніччє без гріхє, і спаси мене!

Дрґгий читець: Слава... День переживши, прославлѣю Тебє, Владыко, и прош: пошли мені, Спасе, вечір з ніччє без спокєси, і спаси мене!

Свѣдѣа хорі: І тепєр... День переживши, в піснѣх славлѣю Тебє, Свѣтій, і прош: подай мені, Спасе, вечір з ніччє без лєкѣвнх підєтєпів, і спаси мене!

Свѣдѣа хорі рѣзвѣл: **Р**езтілі Херсвѣими невпінними піснѣми Тебє прославлѣють. Шестокрілі Серафѣими безнастѣнними голосѣми Тебє підносѣть. Зсє коїнство Їнголѣв трїчі свѣтїми піснѣми Тебє вихвалѣє. Бо Ти предвѣчний Отець, і мѣєш споконвѣчногѣ Сїна Свогѣ, і носѣчи рѣвнєславногѣ Дѣха життѣ, Ти виавлѣєш Трѣйцю неподѣльнѣю. Найсвѣтїца Дїво, Мѣти Бѣжѣ, і вѣ, Слѣка самовѣдци и слѣги; всє хорі Прорѣкѣв та Мѣчнїкѣв, що мѣєте життѣ несмертѣльнє, — за всїх молїтєсѣ пїльнѣ, бо всє мѣє вѣдї, щоб вїзволитисѣ нам з ѡблѣди лѣкѣвогѣ и спїкѣти піснѣю Їнголєсѣкѣю: свѣтїй, свѣтїй, свѣтїй, трїсвѣтїй Господи, змїлѣйсѣ и спаси нас, ѡмїнѣ.

По цѣомѣ зѣраз же прокѣзѣємо:
Кїрѣю в єдїногѣ Бѣга... лїк. ст. рїи.

І з́араз: Найсв'я́тіша Владі́чице Богоро́дице...
 днк. ст. ҃н. Ві́ прох'ання виголо́ш'ються двічі, крім
 „Найсв'я́тіша Владі́чице“, і́акє прок'а́з'ється трі́чі.

П'о́тім Св'я́тій Бо́же... Пресв'я́та́а Тройце...
 Отче на́ш... днк. ст. ҃. І прок'а́з'ються ҃тці Тро-
 парі. В понедіа́ок і в се́ред'ї ввече́рі, на го́лог ҃з; а і́ак ви
 а́сло Св'я́то, то спіка́ється Тропа́р св'я́тко́кній.

Просві́ти́й о́чі мої́, Христе́ Бо́же, що́б не за-
 сн'їсти мені́ кола́ на см'є́рть, що́б не сказа́в
 кола́ в'орог мій: і́а под'ї́жак йог'і́! П'а́льма ҃ї: ҃, ҃.

Гла́ва... **П**і́сьд' заст'ї́пником д'їши́ моє́ї, Бо́же, во
 ход'ї́ і́а се́ред мно́гих сі́то́к! Бі́зколи
 мене́ з ні́х, і́ спасі́ мене́, Д'обрий, во́ Ти́ Чолові́-
 колю́бець!

І теп'є́р... Богоро́дичний:

Богоро́дице́ Ді́во, через вели́кі пров'їни сво́ї
 ми́ не ма́ємо смі́ливости, том'є́ Ти́ моли́
 Рожде́нног'о́ від Те́бе, во́ сильна́ моли́тва ма́-
 терна́а до мило́се́рдног'о́ Владі́ки! Не пон'ї́хт'ї́
 благ'а́нн'ями грі́шних, Найчисті́шаа, во́ Є́йн Тв'ї́
 мило́сті́вий, і́ спасти́ змо́же Т'о́й, що́ й стра-
 жа́дати за на́с з'о́лив!

Во́ вікто́рок і в четве́р ввече́рі ҃тці Тропарі́, на го́лог ҃ї:

Росподи́, Ти́ зна́єш ч'ї́йність воро́гів мої́х не-
 виді́мих; Тв'о́рче мій, Ти́ віда́єш немі́чність

Окаліногo тіла мого! Томь до рёк Твоїх передаю їа дёх свій: покрій мене крильми ласки Божої, щоб коли не заснати мені на смёрть, і розсморві очі мої проскіти для насолоди з божественних слів Твоїх, і підійми мене в потрібний час, щоб прославити Тебе, бо Ти оден Добротливий і Чоловіколюбний!

Вірш: Споглянь і вислухай мене, Господи Бже мій!

Ик страшний сёд Твій, Господи, коли йноги стоїтимуть, людеї оубодитимуть, книжкй розкриватимуть, кчинки вёдуть вивідувати, дёмкй випитувати! Йкий сёд вёде мені, оу грїхэх зачатомь? Хтò потёшить мені полэмь? Хтò мені тёмрявё освітить, коли Тй, Господи, не змілвешь надо мною, їак Чоловіколюбний?

Блака... **И**одай сліз мені, Бже, їак колїсь жонї грїшницї! І вчинй мене достойним зросїти нóги Твої, що з дороги овладної мені вїзволили, і приносити Тобї мїро пахёче-чїсте життє, капттєм моїм створене, щоб почёти й мені бажаний Твій гóлос: віра твоєм спасла тебе, їдй собі в спокóї!

І тепер... Богородичний:

Богородице, маючи Твою надію бездоганною,
я спасся! Найсвятіша, здобвши Твоє
заступництво, не злякаюся! Зодягнувшись, як
в броню, в самі тільки покрови Твої та оу все-
могучи поміч Твою, пожені я ворогів своїх і пе-
реможу їх. Благючи, голошю Тебі: Владичице, спа-
си мене молитвами своїми, і силою Єїна Бо-
жого, що з Тібе тіло приїав, підійми мене
з темного сну, щоб прославити Тебе!

Господи, помилуй! я раз. Слава... І тепер... Че-
стїшю Херувїмів...

Оу їмъ Господне поблагослови, Отче!

Блаженник: Молитвами святих Отців наших,
Господи Ісусе Христе, Боже наш, змілуйся над
нами, аминь!

І читається світа молитва сватого Василиа Великого:

Господи, Господи, Ти заступаш нас від оу-
сакої стріли, що літає оу день, виволь
же й від оуського, що підстерігає нас оу темрві!
Прийми жертву вечірню, рбк наших підношення!
Вчини нас достойними й порв ночнє без грїхє
перебїти, без спокєси від злог, і виволь нас
від оуського неспокою й воїзни, що приходять
до нас від дівола! Подій дшам нашим зане-

покоєннѣ, а нашим дѣмкѣм тѣрпѣвѣннѣ про вѣд-
повѣд на страшнім і правдѣвѣм сѣдї Твоїм! Не-
хѣй тремтѣть тѣло наше вѣд страхѣм перед Тобѣю;
оу смертвѣй зѣмні члѣни нашї, цов і підчас сѣнногв
спокѣю навчѣлисѣ мѣ, вѣчсчи сѣд Твѣй! Позвѣк
нас оу жѣк непристѣйних і пожадлѣвости згѣсної!
Провѣдї нас на час молѣтвѣи змѣцненими в вѣрї
й оуспѣшними в заповѣтах Твоїх, з лѣски й до-
вротлѣвости Ёдинорѣдногв Ёїна Твогѣ, з Ко-
трїм благословѣнний Тї, з найсвѣтїшим, добро-
тлѣвѣм і оживлѣючим Твоїм Дѣхом, тепѣр і
зѣвжди, і на вѣки вѣчні, ѣмїнь.

І зѣраз же: Прийдїть, поклонїмось, трїчі дѣк.
Ст. рѣг., і трї покѣбни. Потїм Пѣальма ї: Помїлѣй
менѣ, Бѣже... дѣк. Ст. рѣї. Потїм:

Пѣальма їа.

Господи, почѣй молѣтвѣс мою, і благѣннѣ моѣ
нехѣй дїйде до Тѣбе! Не вѣдвернї лицѣм
Свогѣм вѣд мѣне; в дѣнь, колї сѣмбю їа, нахїлї
до мѣне оухо Своѣ; в час, колї клікатимс до
Тѣбе, скѣрв почѣй менѣ! Промѣйнѣли, їак дїм, днї
мої, і кѣсти мої вїсехли, їак хворѣст. Зїѣв їа,
мов травѣ, і занїдїло сѣрце моѣ, зѣвѣ їа й хлї-
ва свогѣм їсти... Вѣд голоснѣгв стогнѣннѣ могѣм
присѣхло тѣло моѣ до кїстѣк.. Її стѣв, їак совѣ

та в пштелі, ніби той п'їгач на р'їнах... Не спаю їа, і став їа немов самітна та пташка на дах'ї... Цілий д'їнь ганьбл'ять мене корог'ї мої, а ті, що похвал'яються на мене, проклинають мене... Від гн'їс Твог'ї й св'єрости Твоєї їа їм попеа, їак хл'їб, а нап'їток св'їй м'їшаю з сл'їзми, бо Т'ї звел'ичив та й к'їн'єв мене... Промайн'їли, їак т'їнь, мої дн'ї, і їа к'їсох, м'їв трава... Я Т'ї, Г'їсподи, прок'їсаеш пов'їк, і п'ам'ят'ь Тво'я з р'їд'є в р'їд. Т'ї воскреснеш і зм'їл'єш'є над С'ї'їном¹³, бо час пом'їл'євати йог'ї, бо наст'їла сл'їшна год'їна, бо сл'їги Твої полюбили й кам'їнна йог'ї, і м'їлий їм н'ав'їть порох йог'ї... І поко'їть'є народи їм'їнна Господньог'ї, а вс'ї цар'ї з'їмні — слави Твоєї... Бо Г'їспод'ь в'їд'єд'є С'ї'їн¹³, і з'їв'їть'є в славі Своїй. К'їн згл'їнет'є на мол'їтв'є приг'їбл'єних, і бл'їг'їнам їх'їм не погорд'є. Нех'їй в'їд'є ц'ї написан'є дл'я р'їд'є в'їд'єчог'ї, і нар'їд в'їдр'їджен'їй хвал'їтим'є Г'їспода. Бо нах'їл'єс'є К'їн з висот'ї св'ят'ї Своїї, Г'їспод'ь з н'їба на з'їмлю погл'їн'є, щоб поч'їти ст'їг'їн закованих, роск'ївати зас'їджен'їх на см'їрть, — щоб зв'їст'їли кон'ї в С'ї'їні¹³ про ї'ї'ї Г'їсподне і про хвал'є Ног'ї в Єр'єсал'їмі, коли зверт'єс'є р'їзвм народи й цар'ї дл'я сл'їжби Господ'єві. К'їн в'їснажив в дор'їзі с'їли мої, вкорот'їв мої дн'ї.

И́ сказавъ: Бѣже мій, не візьми мене в половині вікс, літа Твої з рѣдс в рід! На початкс заснс-
 вавъ Ті, Господи, небо та зѣмлю — це діло рѣк
 Твоїх. Воні зникнѣть, а Ті перебѣдеш... Оуґсе,
 як одѣжа, постаріє. і мѣв одѣжс, Ті згорнеш
 їх, і воні перемінатъсѣ... А Ті все той самий,
 і літам Твоїм не бѣде кінцѣ... Єиний слѣг Твоїх
 житимѣть, і Ті бѣдѣш прокѣдити потѣмство
 їхне повік.

Моли́тка Манасі́, царѣ Юдейського
 (Друга кни́га Паралипо́менон, в кінці).

Господи Всемогучий, Бѣже О́тцік на́шихъ Авра-
 ма, Іса́ка та І́акова й рѣдс їх праведног³²!
 Ті небо й зѣмлю створи́к зо всею красѣю їхньою,
 Ті море звѣзѣв слѣвомъ при́казс Свогѣв, Ті бе-
 зѣдню замкнѣк і запечѣтав її страши́м і сла́к-
 ним Своімъ І́мѣм! Тебѣ все воітѣсѣ й тремті́ть
 перед сілою Твоею, — во ніхтѣ не встоі́ть перед
 величностію сла́ки Твоеї, і гнік кѣри Твоеї на
 грішник в нестерпѣчий.

Але́ безме́жна й недові́дома ла́ска ђвїтніці
 Твоеї: бо Ті Господь найви́щий, мнѣосѣрдний,
 довготерпѣливий і наймнѣостиві́щий, і Ті жалѣеш
 люде́й ђв нещѣсті. Ті, Господи, в вели́кої ла́ски
 Своєї, ђвїца́в ка́ттѣ й прощѣннѣ тїм, хтѣ

провинився Тобі, і з безмежної милости Своєї подав грішним кааттѧ на спасіння.

Господи, Боже сіл, Ті ж не встановив кааттѧ праведним — Яврамъ, Ісаакъ та Йїкокс³², що не провинили Тобі, але встановив покѣтѧ мені, грішномъ, бо грїхїв моїх більше, як піскъ морського... Повіляшало провин моїх, Господи, повіляшало провин моїх, — і ї недостойний погляднѧти й бачити висотѧ небеснѧ через безліч грїхїв своїх... Гнїтѧть мене тяжкі кайдани залїзні, і не можѧ ї й голоей своєї звісти, і немає відпочинкѧ мені, бо прогнївїв ї свѣрїсть Твою, і лєкає перед Тобю зробїв, — не вчинїв ї волї Твоєї, і не додѣржав прїказїв Твоїх.

І ось тепер покїрликѧ склонѧю ї колїна свої, і благѧю ласки Твоєї: нагрїшїв ї, Господи, провинїв ї, і беззакѧнетка свої ї знаю. Ілє прохѧю ї, благѧючи: прости мені, Господи, прости мені, і не погѧбї менє з провинами моїми... І не памѧтай повїк грїхїв моїх, і не засѣдї менє до безоднї підземної... Бо Ті єси, Боже, Бог тих, хтѧ каєтьсѧ, і Ті кїжвїш на мені всю добротлївїсть Свою, і з великої ласки Своєї спасїш менє, недостойного, — і ї хвалїтимъ Тебє поєстїйнѧ по всї днї життѧ могѧ, бо Тебє просла-

вляють всі сили небесні, і слава Твоє на віки вічні, амінь.

СВЯТИЙ БОЖЕ. Три поклони. Пресвятая Троице. Отче наш. І Тропарі на гогол ѿ: Помилуй нас, Господи... Господи, помилуй нас... Двери милосердя .. днб. Ст. ѿа.

Господи, помилуй! лі раз. Слава... І тепер... Чеснішю Херувимъ...

Оу іма Господне полагослови, Отче!

Скащенник: Молитвами святіх Отців наших, Господи Ісусе Христе, Бже наш, помилуй нас, амінь.

І молитв:

Владико, Бже, Отче Всемогчий, Господи, Единородний, Ісусе Христе і Святій Дхс, єдине Божество, єдина Сило, змилься надо мною, грешним, і їак тільки знаеш, спаси мене, недостойного слагь Ского, во Ти благословенний єси на віки вічні, амінь.

Прийдіть, поклонімось .. тричі, днб. Ст. ѿ. І зараз Псалм ѿд: Бже, оуваж на поміч мою... днб. Ст. їи. Потім Псалма рѣв: Господи, печй мо літв мою...

Слава Богъ в висоті... днб. Ст. рѣд. Замість „Покладеннх благославити Тебѣ“ читаємо: „Що-ночі

благоговлятимъ Тебѣ“; замість „Ѡу дѣнь цѣй“ читаємо: „Ѡу ніч цю“.

Потім прокászемо Канѡн черговий Святѡмъ авѡ Богорѡдици. Ѡ по Канѡні Ѡ по Тропарѡхъ:

Свѡтій Бѡже... Пресвѡтѡмъ Трѡйце... Отче наш...
По цьѡмъ Співáємо на гѡлог ѣ:

Гѡсподи сѡл, вѣдь з нами, бо їншого, крім
Тѣбе помічника в вїдї не маємо! Гѡсподи
сѡл, помїлѡй нас!

Тѣ самѣ співає Ѡ дрѡгий хѡр. Ѡ перший хѡр співає
Вірш ѡ, Псалма рн:

**Хвалїть Бѡга в Свѡтїні Ногѡ, хвалїть Йогѡ
в твердїні сѡл Ногѡ!**

Гѡсподи сѡл, вѣдь з нами, бо їншого, крім
Тѣбе, помічника в вїдї не маємо! Гѡсподи сѡл,
помїлѡй нас!

Дрѡгий хѡр, вірш ѣ: **Хвалїть Йогѡ по мѡжності
Ногѡ, хвалїть Ногѡ по безмѣжній величності
Ногѡ!**

Вірш ґ: **Хвалїть Ногѡ гѡлосом трѡбним, хвалїть
Ногѡ на лірі Ѡ бандѡрі!**

Вірш ґ: **Хвалїть Ногѡ на вѡбнах Ѡ хѡром, хвалїть
Ногѡ на стрѡбах Ѡ на ѡргáні!**

Вірш є: Хваліть Йогґ на цимбалах миловзвч-
них, хваліть Йогґ на цимбалах голосніх! Оуґсе,
що дійше, нехай хвалить Господа!

Потім свідка хори вксі:

Хваліть Бога в Святині Йогґ, хваліть Йогґ
в твердіні сили Йогґ!

Господи сил, вѣд з нами, во їншоґ, крім
Тѣбе, помічникà в біді не маємо! Господи сил,
помілуй нас!

Слѡва... **Г**осподи, колиб не мали ми святих Тво-
їх молитовників та добротливости
Твоєї, що мілає нас, — як би ми насмілились,
Спасе, співати Тобі, Коґґ Йоголи неспійнш
прославляють? Верцезнавче, змілуйсь над дшшами
нашими!

І тепер... **Г**іла сильна гріхів оу мене, Богородице!
До Тѣбе приліньє ї, Чістаж, спасінна
благіючи... Згляньсь над немічною дшшею мо-
єю, і моли Єїна Своґґ й Бога нашоґ, щоб про-
стив Єін мені, що накїв ї лютоґ, єдина ласки
півнаж!

Найсвятиша Богородице, не лишй мене підчас
життà моґґ! Людськомѡ застѣпництѡ не по-
псетй мене, але Сама застѣпись й помілуй мене!

Ксию надію свою на Тібе покладію, Мати Божя!
Заховай мене під покрівою Своєю.

Господи, помилуй! 7 раз.

Кожногв часѧ й кожної години... днв. ст. рїи.

Господи, помилуй! трїчі. Слава... І тепір... Чеснішю Херувїмів...

Оу їмъ Господне поблагослови, Отче!

Скащенник: Бже, змилуйся над нами і поблагослови нас, осяй лицем Своїм нас і помилуй нас!

І чїнимо трї поклони великих, з моліткою сватогв вфрема, і 7иших бї:

Господи й Владїко життѧ мого... днв. ст. ѿ.

Потїм Святий Бже..., і трї поклони. Пресвятѧ Тройце... Отче наш... Господи, помилуй! бї раз. І читаеться сѣгѧ Благѧльна Молїтка до Пресватої Богородїци, манѧха Пѧвла:

Непорѣчна, безгрішна, нетлінна, найсвятїша, чїста Дїво, Богонекїсто Владїчице, Тї славним породїннѧм Своїм, зєднѧла Бга-Слово з людьмї, і відпѧле єствѧ рѣдѧ нашогв приєднѧла до небєсних! Тї зневірєним єдїна надїѧ і знесїлєним помїч; Тї скѣре застѣпництво для тїх, хтѧ до Тєбе влѣтєся, і для всїх

христиїн Ти пристановище! Не цсраїсѣ ж менє, грїшного, проклятого, що лскавими дсмаками, словами та вчинками всьогѡ себе занечїстив і через лїноцї рѡзсѣ став сасгѡю цьогосвїтнїх роскѡшїв.

Алє їак мати чоловіколюбного Бѡга, змилосердїсѣ ласкавѣ надо мною, грїшним та блѣдним, і прийми моє благання, що приносѣ Тобї грїшними оґстами!... І з матерньою Своєю смїливїстю молї Сїна Свогѡ, нашого Владїкѣ та Господа, щоб вїдкрїв Вїн і менї ласкѣ Твогѡ чоловіколюбного Серца, і, не зкажїючи на бєзалїч провїн моїх, наставив менє на каґттѣ, і щоб зробив менє рєвним виконавцем заповїтїв Твоїх.

Завжди бѣдь коло мене, їак милостївал, милосерднаѣ та ласкавал, в цьѡмѣ життї тєпла застѣпницє й помїчницє, нападї корогїв вїдганїючи і на спасїння менє наставляючи. Я пїдчас смєрти моєї охоронї окаїннєю дѣшѣ мою і далєкѣ вїд нїї вїдженї тємнї примари лскавїх вїсїв. У страшний дєнь сѣдѣ вїзволи менє з вїчної мѣки, і зроби менє оґчасником невимѡвної слави Сїна Свогѡ і Бѡга нашогѡ...

Нехїй же й їѣ досжнє її, Владїчницє моє, Прєсвѣтѣ Богородицє, за Твоїм клопотанням і

застѣпництвом, ласкою й чоловіколюбством Єдинорідногоу Єйна Твогò, Господа, Бòга й Єпаса нашогò Ісуса Христа, іакòмъ належить всь слава, честь і поклін, з споконвічним Йогò Отцєм, і найсвятішим, і Милосєрдним, і Òживляющим Йогò Дсьхом, тепєр і завжди, і на віки вічні, амінь.

Молїтва йша до Господа нашогò Ісуса Христа,
манаха інтїоха.

І подай, Владїко, нам, що до снє йдемò, спокую тїлє та дшї, і Òхоронї нас від тажкогò снє грїховногò, і від вської тємної ночної пожадливости! Бтихомїр нам силє прїстрасти, потєши гарачї стрїли лєкакогò, що їх підстєпнє на нас пєщено. Бгамєй боротьбє тїла нашогò, і приєпї вськє зїмнє й життєвє зарозсмїлїєть! І пошлї нам, Господи, рòзм бадьòрнї, дємкє мєдрєю, сєрце розвєжнєє, сòн тїхий, без вських дїавольських мрїй! Зєвдї нас на часє молїтви непохїтними в заповїтах Твоїх, щобє крїпкє памєтати нам про правдє Твою! Кчїни нас достòйними цїлє нїч Твє прославлєти, — хвалїти, благословлєти й славити найчеснїше й велїчне їмє Твоє, Отцє, і Єйна, і Євєтòгò Дсьха, тепєр і завжди, і на віки вічні, амінь.

Пайславнішам Бседіко, Мати Христа Бóга! При-
неси нашш молітвєс Бїновї Бвоїомь й Бóгс
нашомь, щоби спасє Бїн рáди Тєкє Дшї нашї!

Їнша молітвa, св. Іванїкіа:

Падїа моа — О́тець, пристанóкциє моє —
Бїн, покрòва моа — Дшх Бвãтїй. Трòйце
Бвãтãа, слãва Тобї!

Слãва... і тепєр... Гóсподи, помїлшї! трїчї. По-
благословї!

Лїде стають на колїна, а Бвãщєнник вїголòшдє:

Бладїко Найлостивїшїй... днв. стр. ҃҃҃. й такòж:
Поблагословїть, О́тцї Бвãтїї .. днв. стр. ҃҃҃. Накї-
нєць вїголòшдє:

Молїтвaми Бвãтїх О́тцїв нашїх, Гóсподи
Їсхє Христє, Бóже наш, помїлшї нас!

І рохòдимòгь, прокãзшючи с̄тїгò Молїтвд:

Утò ненãвидить і хтò крївдить нас, прстї
тòмь, Гóсподи! Хтò рòбить добрò нам, вїд-
платї йомь добрòм! Брãттãм і рòднчãм нашїм
пошлї, щò конї прòсãть длã спасїннã, і жит-
тã вїчне! Провãдь тїх, хтò на мòрї! З подоро-
жбючїми подорожбї! Бладїцї допоможї! Хтò
запомагає й жãлє нас, прстї тїм грїхї! Тїх,
щò припоршчили нам, недостòйним, молїтнєа за

ніх, помі́луй з вели́кої ла́ски Своє́ї! Спогада́й, Го́споди, ра́ніше поме́раних О́тців та бра́тів на́ших, і та́м о́сели їх, де вони́ ба́читимуть Сві́тло лиця́ Твогò! Згада́й, Го́споди, бра́тів на́ших полоне́них, і ви́зволи їх від о́уся́кої небезпе́ки! Згада́й, Го́споди й за ти́х, що да́ри прино́сать і до́бре працю́ють по святи́х церкв́ах Твої́х, і пошлі́ їм, що вони́ про́сать для́ спасіння́, і житт́а ві́чне! Спогада́й, Го́споди, й нас, покі́ранних, грі́шних і негідних сла́г Свої́х, і про́скіті на́ш ро́зсн сві́тлом ро́зснн Свогò, і на́стак нас на сте́жку за́пові́т Свої́х мо́літвами найсвяті́шої Бла́дичиці на́шої Богоро́диці і Все́ди́ви Марї́, і всі́х Святи́х Твої́х, бо Ти́ благосло́вє́нний є́си на ві́ки ві́чні, а́мінь.

КІНЄЦЬ

Вели́комє Повече́р'ю Го́сє на сла́вє, а́ Народо́ві
Оу́краї́нськомє на щаст́а.

XIV.

ВІДПУЄТИ.

I. ВІДПУЄТИ ДЄННИ

НА БЄСЬ ТІЖДЕНЬ, ПО ЗВИЧАЮ СВАТОЇ СХІДНОЇ ЦЄРКВИ.

В СВѢТОСЬ ВЄЧЕРІ І В НЕДІАЮ НА РЀННІЙ.

Христос, що воскрес із мѣртвих, правдївний Бѡг
наш, молитвами Пречїстої Своєї Матері,
Святих Главних і всехвалньних Апостолїк (і Свато-
тогш, що його храм і дѣнь), святих і праведних
Богоотцїк Івкіма й Івни, преподѡвних і богонѡбе-
них Отцїв наших Івнтѡнїм й Феодѡсїм, і ынших
чсдотвѡрцїк Печѣрських, і всїх Святих, змїлшеть-
сш й спасї нас, во Віи Милосїрдний і Чоловїколѡв-
ний!

В НЕДІАЮ ВЄЧЕРІ І В ПОНЕДІАЛОК НА РЀННІЙ:

Христос, правдївний Бѡг наш, молитвами Пре-
чїстої Своєї Матері, застѡпництвом чїсних

небѣснихъ Сѣлъ везтіаихъ, Свѣтѣхъ сла́внихъ і всехвѣальнихъ Апѣстоли́в...

Въ понедѣлокъ ввѣчері і в кѣвѣторокъ на Рѣнній:

Уриетѣс, правдѣвий Бѣгъ нѣш, молѣтвами Пречѣстої Свѣої Мѣтері, чѣсногѣ сла́внѣгѣ Прѣрѣка, Прѣдѣчі й Хрѣстѣтелемъ Іѣѣнна, свѣтѣхъ сла́внихъ і всехвѣальнихъ Апѣстоли́в...

Въ кѣвѣторокъ і в четвѣр ввѣчері, в сѣредѣ і в пѣтницю на Рѣнній:

Уриетѣс, правдѣвий Бѣгъ нѣш, молѣтвами Пречѣстої Свѣої Мѣтері, сѣлою дорогѣцѣннѣгѣ й ѣживлѣющѣгѣ Хрѣста, свѣтѣхъ сла́внихъ і всехвѣальнихъ Апѣстоли́в...

Въ сѣредѣ ввѣчері і в четвѣр на Рѣнній:

Уриетѣс, правдѣвий Бѣгъ нѣш, молѣтвами Пречѣстої Свѣої Мѣтері, свѣтѣхъ сла́внихъ і всехвѣальнихъ Апѣстоли́в, свѣтогѣ Отцѣ нѣшогѣ Ми́колаѣ, Архѣепѣскопа Ширликійськѣгѣ чсдѣотвѣрцѣ...

Въ пѣтницю ввѣчері і в свѣѣтѣ на Рѣнній:

Уриетѣс, правдѣвий Бѣгъ нѣш, молѣтвами Пречѣстої Свѣої Мѣтері, свѣтѣхъ сла́внихъ і всехвѣальнихъ Апѣстоли́в, свѣтѣхъ сла́внихъ і добѣрихъ пе-

реможців мѣченикїв, преподѣбних і богоносних Отцїв наших, і всїх святїх, змїлаеться й спасє нас, бо Бїн милосєрдний і чоловіколюбний.

На Свѧтїй Литургїї оубєсь тїждень вЗзѧют Відпрати, ѡк на Вечїрній чї на Рѧнній Відпрѧкі відпокидногw дня, тѧльки додаєтьсѧ ѡд тогw свѧтогw, чїлѧ Литургїѧ прѧвилаєь, ѡсь тѧк:

Свѧтогw Отцѧ нашого Івѧна, Архїєпископа Царгородьскогw Золотоустогw, ѡвд: Васїлїѧ Великогw, ѡвд: Григорїѧ Двоєслова.

На Повечїрї, Пїкнїчній Відпрѧкі і на Пєршїй Годїні цїлий тїждень вЗзѧє малий Відпрат, тѧк:

Христос, правдївий Бог наш, молитвами Пречистої Своєї Мѧтерї, Преподѣбних і Богоносних Отцїв наших, і всїх святїх, змїлаетьсѧ й спасє нас, бо Бїн Милосєрдний і Чоловіколюбний.

Тѧльки в недѧлю на Пїкнїчній Відпрѧкі і по Годїні додаєтьсѧ:

Христос, що воскрес із мєртвих...

II. ВІДПѢСТИ ВЛАДИЧИНИХ СВѢТ,

що прокázзуютьсѣ на Вечірній і Рáнній Відпрáбах і на
Слáжбі Бóжій.

РІЗДВО ХРИСТÓВЕ:

На Цілонічній Відпрáкі:

Христóс, правдікый Бóг наш, що для нашогw
спасіннѣ в вѣртіні народівсѣ і в їслах ле-
жѣв, молітвами Пречістої Свoєї Мáтері, Препод-
бóбних і богонóсних Óтців наших, і всіх свѣтїх,
змїлѣтьсѣ й спасє нас, бо Бін Милосєрдний і Чо-
ловіколюбний!

На Слáжбі Бóжій:

Христóс, правдікый Бóг наш, що для нашогw
спасіннѣ в вѣртіні народівсѣ і в їслах ле-
жѣв, молітвами Пречістої Свoєї Мáтері, свѣтїх
слáвних і всехвáльних іпóстолів, свѣтóгw Óтцѣ
нашогw (члѣ в Слá Слáжбѣ Бóжѣ), Преподбóбних і бо-
гонóсних Óтців наших і всіх Свѣтїх, змїлѣть-
сѣ й спасє нас, бо Бін Милосєрдний і Чоловіко-
любний!

ЇВРІЗЯННѢ:

Христóс, правдікый Бóг наш, що для нашогw
спасіннѣ на вóсьмий дєнь тїломъ ѓврїзати-
сѣ звóлив, молітвами...

ВОДОХРЕЩІ:

Христосъ, правдѣвый Бѣгъ нашъ, що для нашогу
спасіння в Іордані від Івана хреститисѣ
звѣлик, молитвами...

СТРІЧАННЯ:

Христосъ, правдѣвый Бѣгъ нашъ, що для нашогу
спасіння на рѣкѣхъ праведногу Симѣона бѣ-
ти звѣлик, молитвами...

НЕДІЛА ВЕРЕННЯ:

Христосъ, правдѣвый Бѣгъ нашъ, що для нашогу
спасіння на бѣсѣхъ сісти звѣлик, молитвами...

Тоді жъ ввѣчері:

Росповідь, що для нашогу спасіння йде на мѣ-
кѣхъ зъ колі Своеї, Христосъ, правдѣвый Бѣгъ
нашъ...

ЧИСТИЙ ЧЕТВЕР:

Христосъ, правдѣвый Бѣгъ нашъ, що за безмірної
доброті показавъ намъ найкращий шляхъ по-
кѣри, оумивши ноги оучениківъ, і ажъ до Хреста й по-
гревѣхъ дійшовъ, молитвами...

На Відповіст Свѣтихъ Стратігівъ:

Христосъ, правдѣвый Бѣгъ нашъ, що для спасіння
свѣтѣхъ звѣщання, і побѣди, і Хреста, і смѣрть
перетерпѣвъ, молитвами...

СТРАШНІ П'ЯТНИЦА:

Христос, правдивий Бог наш, що для нас, лю-
дей, і для нашого спасіння страшні мѣки,
і оживляючий Христ, і з волі Своєї погрів ті-
лом приняти зболив, молитвами. .

ВЕЛИКДЕНЬ І ЦІЛИЙ ВЕЛИКОДНІЙ ТИЖДЕНЬ:

Христос, правдивий Бог наш, що воскрес із мѣр-
твих, і що смертю смерть здолав і тїм,
що в гробѣх, життя дарував, молитвами...

ЗЛАЇНІ СВѢТА:

Христос, правдивий Бог наш, що в подобі огнен-
них ѡзників з неба послав Найсвѣтішого Дѣ-
ха на свѣтих Своїх Оучеників і Апостолів, молит-
вами...

ТѢ Ж НЕДІЛІ ВВѢЧЕРІ:

Христос, правдивий Бог наш, що з Отчого й
Божественного лона взяв Себе і з неба на
зѣмлю зійшов, і всю нашу істотѣ прийняв і обо-
жествив її; що по цюмѣ на небо зновѣ вознісся
й сів по правіці Бога й Отця, а божественного і
свѣтлого, і одностотного, і рівноцїльного, і
рївнєславного, і споконвїчного Дѣха послав на
своїх свѣтих Оучеників і Апостолів, і цїм просві-
тив їх, а через них свѣт оувѣсь, — молитвами

Пречистої й найнепорочнішої святої Своєї Матері, святих славіних і всехвальних богопроповідників і духовних апостолів, і всіх святих, змілюється й спасе нас, бо Кін Милосердний і Чоловіколюбний!

спієся:

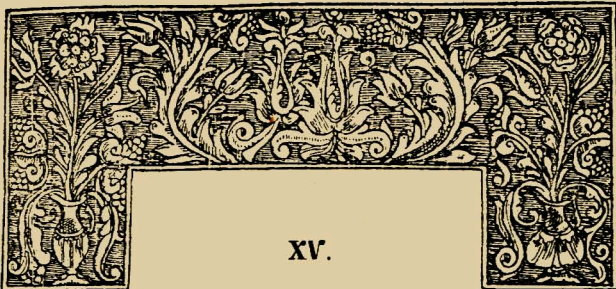
Христос, правдивий Бог наш, що на горі Фаворській преобразився в славі перед святими Своїми Оучениками й Апостолами, молитвами...

ня свято Богородици:

Христос, правдивий Бог наш, молитвами Пречистої Своєї Матері і всіх святих, змілюється й спасе нас, бо Кін Милосердний і Чоловіколюбний.

КІНЕЦЬ ВІДПОВІСТЯМ.

ТРОΠΑРІ І КОНДАКІ СВАТ РОКОВІХ.

Ѧ. Різко̀ Найсвѣтїщої Владїчици нашої Богородици
й Вседїки Марїї.

Тропар, на гóлог ѧ:

Проє народженнѧ, Богородице Дїво, звїстїло
радїсть ціло̀мѧ свїтовї, бо з Тѣбе засѧло
сонце справедливости, Христос Бог наш, що зни-
щивши проклѧттѧ, дав благословѣннѧ, і о̀гне-
ва̀жнивши смѣрть, Вїн подав нам життѧ вїчнеє.

Кондак, на гóлог ѧ:

Свѣтє народженнѧ Твоє, Пречїстѧ, вїзво-
лило Йкїма й Йннѧ з догѧни бездїтности,
ѧ Ядѧма й Ёвѧ від погїбелї смѣртної. Тѣ ж
свѣткѧе й Нарїд Твїй, з о̀свѧдѧ за провїни вї-
зволившиє, голосѧчи Тобї: неплїдна народжѧє
Богородицю і Мѧтр життѧ нашо̀гѧ!

Б. Введенна до храмѣ Найсвѣтїцої Владїчици нашої
й Введїки Марїї.

Тропар, на гóлог ѿ:

Сьогóдні почáток Бóжогв змїлзваннѣ й звї-
щеннѣ про спасїннѣ людськїе: оу храмї Бó-
жїм Дїва їснѣ ївляетьсѣ і про Христа всїм
òповїще. До Нїї гóлоснѣ промòкнѣ і мї: рá-
дшїсѣ, кипòвненнѣ Творчогв признáченнѣ!

Кондак, на гóлог ѿ:

Пречїстий храм Спасїв, дорогоцїнна свїтлицѣ
й Дїва, свѣтѣ скаренїцѣ слáвки Бóжої ввò-
дїтьсѣ сьогóдні до дòмѣ Господнòгв, принò-
сачи з собòю лáскѣ, що в в Дѣсї Божєствєннїм.
Її пїснѣми прославляють Їнголи Бóжїї, вона
òсїлѣ невєснаѣ!

Г. Благовїщенна Пресвѣтої Владїчици нашої Бого-
рòдици.

Тропар, на гóлог ѿ:

Сьогóдні почáток нашогв спасїннѣ й кїл-
вленнѣ предвїчної таємнїци: Єїн Бóжий стає
Єїном Дїви, і Гавриїл про жїлòсть благовїстїть.
Томѣ й мї з нїм кїчмо до Богорòдици: Рá-
дшїсѣ, лáски пòвнѣм, Гòсподь з Тобòю!

Кондак, на гóлог ѿ:

Повідомóсній Ковє́одині... дик. ст. рїї.

Ѓ. Рїздкò Гòспода Нòга ѿ Спáса нáшогоу Їсуса Христа.

Тропар, на гóлог у:

Рїздкò Твоє, Христє Бóже наш, принєсло Свѣ-
тло познáння цїлòмє свѣтовї, ко нїм тї,
що звїздáм вклоня́лисѣ, від звїздї навчїлисѣ
поклоня́тисѣ Тобї, Сòнцю прáведномє, і вїзнати
Тебє, ѿк Схїд із нєба. Гòсподи, слáва Тобї!

Кондак, на гóлог ѿ:

Сьогòдні Дїва Предвїчногу народжє, а землá
недосáжномє вертєп піднòсєть, ѿнголи з
пастєхáми прославля́ють, а мѣдрєцї з звїздòю
подорожб́ють, ко рáди нáс народїлось Дитя́
малє, Вїковїчний Бòг!

Ѣ. Стрїтєнна Гòспода нáшогоу Їсуса Христа.

Тропар, на гóлог ѿ:

Рáдшєсѣ, лáски пòвнаѣ Богорòдице Дїво, ко
з Тєбє зася́ло сòнце справедлївостє, Хри-
стòс Бòг наш, що просвїчє тїх, хтò оу тѣмрáвї.
Веселїсѣ ѿ тї, Стáрче прáведний, що на рьки при-
нáв Спáситєлѣ дш́ш нáших, ѿкий подає нáм во-
скресєннѣ.

Кондак, на гóлог ѿ:

Христѣ Бóже, Тѣ лóно дівиче народженнам
А Своїм ѓсвѣтѣм і рѣки Симеѡнові поблаго-
 словів, ѿк подобѣе попередівши, а сьогóдни Тѣ
 спѣс нас. Замири ж від війни ѿ ѓсѣлю Свою, і
 зміцни Нарід Наш, щò Йогó полюбів Тѣ, єдиний
 Чоловіколюбний!

Ѣ. Владóхреці а́во Хрецієнна Гóспода Нóга ѿ Спѣса
 нáшогоу Ісуса Христа.

Тропар, на гóлог ѿ:

Нк в Іврдáні хрестівсѣ Тѣ, Гóсподи, тоді
Обѣвѣлѣсѣ пошана Трѡйці; во гóлог От-
 цівський свідчив про Тѣбе, ѡглюбленим Сїном
 Тѣбе називаючи, а Дѣх ѡу пóстаті голубиній
 ствердів Слóво обѣвѣлене. Слѡва Тобі, Христѣ
 Бóже, щò ївівсѣ і мїр просвітїв!

Кондак, на гóлог ѿ:

Пї ївівсѣ сьогóдни цілómѣ свїтові, і Свїтло
Твоє, Гóсподи, ѡзначїлось на нас, щò ро-
 зѣмнѣм слѣвимо Тѣбе. Тѣ прийшов і ївівсѣ,
 Свїтло недосѣжне!

З. Спась а̀вò Прес̀вращєнна́ Гос̀пода на̀шого̀ Іс̀уса
Христа̀.

Тропа̀р, на̀ го̀лог̃ З̃:

Преоб̀разі́всѧ Ти́ на̀ горі́, Христе́ Бо́же, пока́-
завши́ о̀ученикам̃ Свої́м сла́вс̃ Свою́ в ми́рs̃
мо́жности. Не́хай̃ заса́вє̃ й̃ на́м, грі́шним, Свѣ́тло
Твоє́ споконвѣ́чнеє, моли́твами́ Богоро́дици. Свѣ́тла
Да́вче, сла́ва Тобі́!

Конда́к, на̀ го̀лог̃ З̃:

На̀ горі́ преоб̀разі́всѧ Ти́, Христе́ Бо́же, і́ в ми́рs̃
мо́жности о̀ученики́ Твої́ побачи́ли сла́вс̃ Твою́,
щоб̃ врозсмі́ли коні́, коли́ ба́чнтимсѧ́ Тебе́ рс̀-
п̃лтим, що́ Ти́ те́рпиш̃ з̃ во́лі Своє́ї, а́ ми́рові́
роспові́ли, що́ спра́вді́ Ти́ Свѣ́тло Ві́тці́вськеє.

й̃. Вх́їд̃ Гос̀подній̃ до́ Є́русали́м̃.

Тропа̀р, на̀ го̀лог̃ А̃:

Воскрі́сенна́ всі́х̃ перед̃ Свої́м̃ страждáннѧм̃
запекн̃а́ючи, Ти́ підня́в, Христе́ Бо́же, і́з
ме́ртвих̃ Ла́заря. То́мs̃ й̃ ми́, ї́ак̃ і́ ді́ти, знаме́на
перемо́ги нес̀чи, виголòш̀вемо́ Тобі́, перемо́жцеві́
сме́рти: Спаси́ на́с, Ви́шній̃! Благосло́він, х́тò̃ й̃де́
о̀҃҃ і́м̃à̃ Гос̀подне!

Кондак, на гóлог ѿ:

В нѣбі—на престóлі, на землѣ—на ослѣті сидів Тѣ, Христѣ Бóже, Тѣ принѣв хвѣлѣ ѿнголѣв і прослѣвленнѣ дѣтѣй, що клѣчѣть до Тебѣ: Благословѣн Тѣ, що йдѣш ѿдѣма кѣзволити.

Ѧ. Вознѣсеннѣ на нѣво Гóспода нѣшогоу Ісѣа Христѣ.

Тропар, на гóлог ѧ:

Трѣ в слѣві зійшóв на нѣво, Христѣ Бóже нѣш, радѣсть вчинѣвши о҃ченикам о́бѣцѣннѣм Свѣтóгѣу Дѣхѣ, колѣ конѣ впѣвнѣлисѣ благослóвеннѣм, що Тѣ єси Сѣн Бóжий, Спѣсѣтель Свѣтѣ.

Кондак, на гóлог ѿ:

Вѣконакши всѣ дѣло нѣшогоу спѣсѣннѣ й зѣмнѣх з некѣснѣми зѣднѣвши, Тѣ зійшóв на нѣво в слѣві, Христѣ Бóже нѣш, нѣ з кѣм не роздѣчѣючись, ѧлѣ постѣйнѣ з нѣми прокѣвѣючи, впѣвнѣючи лóблѣвчѣх Тебѣ: ѿ з вѣми, і нѣхтò не вѣдѣ прóти вѣс!

Ѧ. Зелѣні Свѣта ѧвò Свѣта П'ѣтьдѣсѣтнѣца.

Тропар, на гóлог ѿ:

Благословѣннѣй Тѣ,... днѣ. Ст. рѣз.

Кондак, на гóлог ѿ:

Колѣ Найвѣщѣй, зійшóвши, мóви змѣшѣв, то подѣлѣв нарѣдѣ Вѣн. Колѣ ж о҃гнѣннѣ ѧзѣки

роздѣв, то покликав оусіх до єдности, і ми
однодѣшнѣ славімо Найсвѣтішогу Дѣху!

аї. Пѣрша Пречїста ѡбѣ Оуспїнна Прек. Богородици.

Тропар, на гѣлог ѡ:

Породивши, Тѣ дївѣцтво звергла єси, ѡ впо-
кѣвшисѣ, свїтѣ не лишїла Тѣ, Богородице.
Перейшла Тѣ до життѣ, ѣк Мати Життѣ, і
Своїми молитвами Тѣ визволаєш дѣшї наші.

Кондак, на гѣлог ѡ:

В молитвах невсипѣчої Богородици і в застѣп-
ництві надїї пѣвної не перемогла ѣ могла
та смѣртк. Бо ѣк Матїр Життѣ, до життѣ
привїк Ії Тѣй, Хтѣ вселївсѣ до лѣнѣ вїчнѣдїв-
ствѣнногу.

ѡї. Здѣїженна Чѣсногу ѣ Оживлаючогу Хрестѣ.

Тропар, на гѣлог ѡ:

Спасї, Гѣсподи, людїй Своїх і поблагослови
наслїддѣ Своєѣ! Перемогѣ побѣжному Нарѣ-
довї нашому на корогїк подѣї, і коронї Хрестѣм
Своїм зѣмлю Свою.

Кондак, на гѣлог ѡ:

Христѣ Бѣже, що на Хрїст з вѣлі Своєї зїй-
шов, пошай ласкѣ Своєї Боголюбївїї і Бѣгом
береженїї Землї нашїї! Звеселї сїлою Своєю

побѣжний Нарід¹⁰ наш, — пошай Номѣ перемогѣ
на сспротивників, бо Він в поміч має Твоє
Орѣжжа спокію, знак перемогї неповѣрний!

Покрѣва Превѣтої Богородици.

Тропар, на гѣлогъ І:

Ід Покрѣвою Твогѣ приходѣ, Мати Бѣжам,
ми, люде побѣжні, сьогѣдни радіснѣ свѣт-
кѣмо. Споглядѣючи ж на Твѣй Пречистий Образ,
ми ширѣ благѣємо: Покрий нас свѣтою Своєю
Покрѣвою, й вѣзвали нас вѣд оусѣкогѣ злѣ, мо-
лѣчи Сїна Сьогѣ, Христа Бѣга нашогѣ, спасти
дѣши нашї!

Кондак, на гѣлогъ І:

Сьогѣдни в цѣрквѣ Дѣва стоїть попѣред нас і
з хѣрами свѣтїхъ невидїмѣ за нас моли-
тьсѣ Бѣгѣ. Ангѣли з Свѣтїтелѣми вклонѣютьсѣ,
а Апѣстоли з Прорѣками радѣютьсѣ, бо за нас
Богородицѣ моли-ть Предвѣчногѣ Бѣга.

Свѣтогѣ Стцѣ нашогѣ Микѣлаѣ, Архїєпископа
Мирликийськогѣ, чѣдоткѣрцѣ.

Тропар, на гѣлогъ І:

Правдїве життѣ вѣжвило тебе передъ пѣствою
своєю зразкѣмъ вѣри, прикладомъ лагїдности,
оучїтелемъ терпѣливѣсти. Томѣ навѣкъ Ти совѣ ве-

личности — покорою, багатства — оубогістю.
Отче свѣтителю Миколѣ, моли Христа Бѣга,
щоб спас Бін дѣші наші!

Кондак, на голог ҃:

Пи в Мірах, свѣтій, показався свѣтителем.
Бо ти, преподобний, Христовъ Євангелію
виповнивши, дѣшъ свою пеклак за людій своїх
і неповінних спас від смѣрти. Через те став Ти
свѣтїм, ѿк великий тайнознавецъ Бѣжої ласки.
Оу҃сікновѣнна свѣтї гологї Пророка, Предтечі й
Христїтелеа Господнього Івана.

Тропар, на голог ҃:

Памѣть праведника свѣткѣємо з похвалою,
тебѣ ж задовольняе свѣдченнѣ Господне,
Предтече. Ти поправді вѣживъ себѣ й від проро-
ків свѣтїшим, бо сподобився охристїти в воді
тобою Проповіданогъ. Томъ за правдѣ вѣтерпівши,
радіючи, благочестїк ти й тїм, хтѣ в ѣді, Бѣга,
щѣ в тілі ѿвѣкѣм й грїх свѣтѣ принѣв, і щѣ по-
дав нам ласкѣ великѣю.

Кондак, на голог ҃:

Славне оу҃сікновѣннѣ Предтечі сталося ѿк Бѣже
призначеннѣ, щѣ і тїм, хтѣ в ѣді, оповѣс
він про прѣвсттѣ спаса. Нехай же ридѣе Іродї-

Ада, що беззаконне вкїкетво вїпросила, бо конѧ
полюбїла не божий закон, не живе Життѧ, але
лскаве й скороминсче.

В четвѣр на Оутренї пѧтогоу тїжна Великогоу Пѣстѧ.

Кондак, на гѣлог ѿ:

Ишѣ моѧ, дшнѣ моѧ, схаменїсѧ, чегѧ спїш?
Кїнець наближѧетьсѧ, — занепокїйсѧ ж
тї... Прокїньсѧ ж, щоб змїлсваксѧ над тобою
Христѣс Бѣг, що скрїзь пробсѧвѣ й всѣ наповнїюс!

В Свѣтїй і Великий Понедїлок.

Тропар, на гѣлог и:

Ось Женїх... днк. ст. рїд.

В Свѣтїй і Великий Четвѣр.

Тропар, на гѣлог ѿ:

Колї славної оученики оумиваннѧм нїг за Ве-
чѣрою повчѧлисѧ, тодї Юда нечестївий, на
жѧднїсть хорсѣючи, затсманїксѧ, і ссѧдѧм без-
законним Тебѣ, ссѧдїю праведногоу, передѧк. Глѧнь,
грошей прихїльниксѧ, на тогѧ, хтѣ нїми повсї-
шеннѧ придѧвѣ, й вїжї від ненасїтної дшнї, що
на Вчїтелѧ такѣ відвѧжилаксѧ. До всїх Милостї-
вий, Господи, слава Тебї!

Кондак, на гѣлог ѣ:

Зрадник, хлїб до рѣк принѣвши, тайкомѣ їх
простагѣе ѡ берѣ плѣтѣ за Тѣгѣ, Хтѣ Сво-
їми рѣкѣми створїв чоловїка. І непокажним
зостаєсѣ Юда, зрадливиий рѣк.

В Свѣтѣ ѡ Великѣ Пѣѣтницю на Утрени.

Скѣпостилѣрїй:

Розвїйника благорозвѣмногѣ ѡу той же сѣмїи
дѣнь Тѣ рѣю вчинїк достѣйним, Гѣсподи;
ї менѣ Хрѣстѣм Своїм просвїтї, ї спасї менѣ!

В Свѣтѣ ї Великѣ Свѣтѣ на Утрени.

Ірѣлог ѣ:

Не ридѣй, Мѣти, по менї, бѣчѣши в грѣбї Сїна,
що Ногѣ в ѡутрѣбї зачалѣ ѣей! Бо воскреснѣ
ї ѡ прослѣвлюєсѣ, ї прославлѣтимѣ безперѣстѣннѣ,
їак Бѣг, тїх, хтѣ з вїрою ѡ любовїю Тѣбѣ величѣе.

КІНЄЦЬ

Тропарѣм ї Кондакѣм.

XVI.

СВЯТКОВІ ПРОКІМНИ НА РАЙННІЙ ВІДПРАВЕ.

На го́лоє четве́ртий.

Ї. Різако́ Богоро́диці. Покро́ка. Стріте́нна. Успі́нна:

І́ма ѿ Твоє́ вѣ́дє зга́дєвать їа́ з ро́дє і в ріді!
Пс. 44¹⁸.

Вірш: Тóчитьсѧ з сѣрца́ могò сло́во дóбре,
Царє́ві роспові́м їа́ про діла́ своі! Пс. 44².

Ї. Здві́женна Свѧто́го Хрест̀а:

Оу́сі краї́ пов́ачили спасѣ́нна Бóга на́шого!
Пс. 97³.

Вірш: Заспѣ́вайте́ Господе́кі новѣ́ пісню́, бо рі́чі
дѣ́внї створѣ́в Кін! Пс. 97¹.

Ѓ. Ввѣ́денна до хра́мє:

Почѣ́й, Дóчка, ѿ пов́ач, і нахилѣ́ оу́хо́ Своє́!
Пс. 44¹¹.

Вірш: Тóчитьсѧ з сѣрца́ могò сло́во дóбре,
Царє́ві роспові́м їа́ про діла́ своі! Пс. 44².

Д. Свѣтѣмъ Сѣтцѣмъ нашогу Миколѣа:

Дорога ѡу Господа смѣрть преподѣбнихъ Ногѣмъ!
Пс. 115⁶.

Вірш: Чїмъ ѣя віддѣчс Господѣві за все, що Ёнъ
послѣв мені? Пс. 115³.

Е. Рїзѣмъ Христѣе:

Перше зорї ранньої з лѣнѣмъ породїв ѣя Тебѣ...
Клѣвсѣмъ Господѣ, і не пожалѣе тогѣмъ! Пс. 109³⁻⁴.

Вірш: Сказѣв Господѣ Господѣві мойѣмъ: судї
по правїці Моїй, ажъ доки положѣ корогївъ твоїхъ
піднїжкомъ длѣмъ нїгъ твоїхъ! Пс. 109¹.

Въ тойже дѣнь оубѣчєрї, Прокїменъ велїкїй на гологъ З:

Котрїй Бѣгъ велїкїй, ѣакъ Бѣгъ нашъ? Тї ѡсеї
Бѣгъ, що чѣдѣ твоїриш! Пс. 76¹⁴⁻¹⁵.

Вірш а: Тї могѣчїсть своєю вїжвїв мїжъ нарѣ-
дами, Тї рѣкою своєю ѡборонївъ Нарїдъ свїїй!
Пс. 76¹⁵⁻¹⁶.

Вірш б: І сказѣв ѣя: тепѣр ѣя почѣв розсмїти, —
цѣмъ перемїна з правїці Найвїшогу! Пс. 76¹¹.

Вірш г: Спогадав ѣя про дїлѣ Господнї, ко памѣ-
татїмъ дївнї рїчї твої відъ почѣткѣ! Пс. 76¹².

ѕ. Сѣбрїзаннѣ Ісѣса Христа:

жста мої говорїтимъ мѣдрїсть, ѣ дѣмкї
сїрцѣмъ могѣмъ — розсмї! Пс. 48⁴.

Почуйте це, всі народи; слухайте всі, хто живе на світі! Пс. 48².

З. Хрещенна Господне а́вò водо́хрещі:

Повачило море, — й розтшпілосѧ, Іврдан повернѧвсѧ назад! Пс. 113³.

Вірш: Чогó ж тѧ, море, розтшпілосѧ? І що з тобо́к, Іврдане, що тѧ повернѧвсѧ назад! Пс. 113⁵.

В тóй же дѣнь о́вечері, Прокімен великий, на гологѧ:

Бог наш на не́кі й на землі; Він створив о́ґсе, що захотів! Пс. 113¹¹

Вірш а́: Як виходив Ізраїль з Єґіпту, дім Ішковів з під народѧ чужогѧ, — тоді стала Юде́ѧ Свѧтинею Йогѧ! Пс. 113¹².

Вірш б́: Повачило море... днѧ. вгорі.

Вірш ѓ: Чогò ж тѧ, море... днѧ. вгорі.

й. Благовіщенна Пресвѧтій Дікі:

Розповідайте про спасінна́ Бóга нашогѧ зо днѧ на дѣнь! Пс. 95².

Вірш: Співайте Господіві новѧ пісню, співа́й Господіві, о́ґсѧ землє! Пс. 95¹.

д. Свѧ́та пѧцѧльногѧ тижнѧ:

Дѧші їхні провѧкатимствѧ о́ґ довр! Пс. 24¹³.

До Те́бе, Го́споди, підно́шш їа́ дѣшш сво́ю, Бо́же мій! Пс. 24¹.

ї. Н Неді́лю ма́сницї:

У́вече́рі, Про́кї́мен Ве́лікий на го́лос ѿ:

Не ві́дхилáй Ли́цá Свогò від сла́ги Свогò, ко сѣмѣю їа́... Скóрш почѣй мене́, ві́слухáй дѣшш мою́ й застѣпй її! Пс. 68¹⁸⁻¹⁹.

Вірш а́: Спа́сїнна́ Твоє́, Бо́же, нехáй вратѣ́ мене́! Пс. 68³⁰.

Вірш б́: Нехáй повáчать це́ пригні́чені, — ї́ зве́сла́тьсѣ! Пс. 68³³.

Вірш ѓ: Шкáйте́ Бо́га, — ї́ дѣшá вáша вѣ́де живóю! Пс. 68³³.

аї. Неді́ла а́ Пóстѣ:

У́ вѣ́че́рі, Про́кї́мен Ве́лікий, на го́лос ѿ:

Тї́ дав наслáддѣ́ Своє́ тї́м, хтò воїтьсѣ́ Те́бе́, Го́споди! Пс. 60⁶.

Вірш а́: Від кра́ю земл́ до Те́бе́ голошѣ́ їа́! Пс. 60³.

Вірш б́: Покрї́юсь їа́ покóвою крїл́ Твої́х! Пс. 60⁵.

Вірш ѓ: Ї́ тák прославлáтимѣ́ їмá́ Твоє́ пові́к! Пс. 60³.

кї. Неді́ла Вѣ́рна:

Ї́з о́уст дїтѣ́й ї́ немовлáт Тї́ вчинї́в є́си хвáлш! Пс. 8³.

Вірш: Господи, Бѣже наш, ѣк величне імѣ Твоє по цїлій землї! 8¹.

҃і. Страшний Четвер:

Прокїмен на Вечірні, на гѣлог ҃з:

Піднімаються царі зємні, і князі ккѣпі радятьсѣ на Господа й на Христа Йогѡ! Пс. 2².

Вірш: Чогѡ колѣтаться народи, чогѡ люде річі мѣрні замишляють! Пс. 2¹.

҃ї. Страсна П'ятницѣ:

Прокїмен на Вечірні, на гѣлог ҃з:

Покладено Менє в могїлѣ глибокѣ, в темнѣтѣ, і в тїнь смертєльнѣшю! Пс. 87¹.

Вірш: Господи, Бѣже, Спасїтелю мїй, вдєнь і вночі голошѣ ѣ перед Тобѣю! Пс. 87².

҃ї. Страсна Свѣта:

На Ранній, по Слѣвослѣвію, Прокїмен Апѣстола, на гѣлог ҃з:

Воскрєсни, Господи, Бѣже мїй... днѣ. Ст. р҃ї.

҃ї. Великденѣ:

На Вечірні, Прокїмен Великий, на гѣлог ҃з, ѣк і на Рїздѣвѣ: Котрій Бѣг величнїй... днѣ. вгорї Ст. Сїд.

҃ї. Великоднїй понедѣлок:

На Вечірні, Прокїмен Великий, на гѣлог ҃з, ѣк і на Водѡхрещі: Бѣг наш на нєбї... днѣ. вгорї Ст. Сїк.

її. Неділа Фоминна:

Прославлїй, Їр҃салиме³³, Господа; хвали Б҃га
Свог҃о, Сї҃оне³⁴! Пс. 147¹.

Вірш: Бо Кїн зміцнїає засѣки ворїт твоїх, бла-
гословає дїтєй твоїх серед тебе! Пс. 147².

На Вечірні Прокїмен Великий: Котрий Б҃г ве-
личний... днк. вгорі ст. сїа.

дї. Вознесєнна Господнє:

Вознесє Б҃г серед ѓкликїв, Господь при звѣці
трѣвї! Пс. 46⁶.

Вірш: Хєї народи, плєскайте в долонї, просла-
вляйте Йог҃о голосом радїєним! Пс. 46¹.

к. Зелєні Скѣта:

Дѣх Твій добротайвий нехай веде мене на зєм-
лю правди! Пс. 142¹⁰.

Вірш: Господи, вислѣхї молитвє мою, почѣй
благаннѣ моє! Пс. 142¹.

ка. На Спаса:

Фавѡр і Їр҃мѡн радїють за їмѣ Твоє! Пс. 88¹³.

Вірш: Твої неведї і твоѣ землѣ! Пс. 88¹².

На Вечірні Прокїмен Великий, їак на водѡхрещї: Б҃г
наш на небї... днк. вгорі ст. сїб.

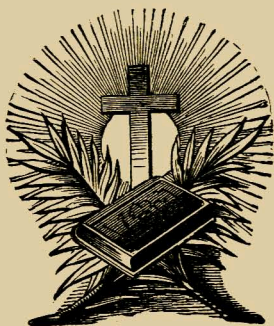
Прокілли денні на Вечірні днв. Ст. ѿи—ѿа; Не-
дѣльні Прокілли на Ранній Відпράві козьмь гологьк
днв. Ст. рѿи—рѿї.

Кінець Святковим Прокіллам.

З Євангелїї від Марка, ѿ: ѿ—ѿ:

„І промовив їм Ісус: Ідіть по цілому світові й проповідайте
Євангелїю всім людам... І з тіми, що оувіршють, знаки єс-
дять такі: говоритимуть новими мовами“.

XVII.

РЯННИ ЄВАНГЕЛІІ.

I. РЯННИ ЄВАНГЕЛІІ НЕДІЛЬНІ.

Перша Євангелія

від Матвіа, ки: си—к, зачало рси.

У той час, одинадцять учеників пішло в Галилею, на горах, куди звазив їм Ісус. І побачивши Його, вони вклонилися Йому; де-хто ж вагався. І Ісус наблизився й промовив до них, говорячи: „Дано Мені всю владу на небі й на землі. Отже ідіть і навчайте всі народи, хрестачи їх оу імя Отца, і Сина, і Святого Духа, і навчаючи їх берігти все, що Я заповів вам. І отже Я з вами по всі дні аж до кінца світа“. Аминь.

Дрґга Євангеліа

від Марка, 5: а—п, зачало 5.

У той час, як миншла свѣта, Маріа Магда-
 Ѡ ліна, і Маріа, мати Йікова, і Саломіа
 накшпїян пѣхощів, цовн пїтї й намастити Ісѣса.
 І в неділю раню в ранці, як схѣдило сонце,
 прийшли конї до грѣс. І говорѣть конї між
 собою: „Хтѣ ж відкѣтить нам каміна від двѣ-
 реї грѣвѣх?“

І коли глашлї, бачать, що каміна вже від-
 вѣлено, хоч бѣв він дѣже великий. Зкїшли конї
 до грѣс й побачили юнака, що сидїв правѣрѣч
 і бѣв зодѣгнений в білѣ ѡдїж; і вжахнѣли
 конї. Він же промѣвив до нїх: „Не жахѣйтеся!
 Бї шкѣете росѣѣтогѣ Ісѣса з Назарѣтѣ? Воскрѣс
 Він, нема Йогѣ тѣт! Оцѣ місце, де бѣли поло-
 жїли Йогѣ. Але йдїть, звістїть ѡченикїв Йогѣ
 й Петра, що Ісѣс поперѣдїть вас в Галїлїї. Там
 побачите Йогѣ, як Він заповїв вам“.

А конї, вїйшовши, побїгли від грѣс, бо ѡхо-
 пїв їх трѣпет і жах; і нікѣмс нічѣгѣ не сказѣли
 конї, бо боѣлися.

ТРЕТЯ ЄВАНГЕЛІА

від Марка, сї: ̅—̅, зачало ̅а.

У той час, воскрес Ісус в неділю над ранок, і з'явився найперше Марії Магдаліні, з якої вигнав був сім бісів. Вона ж, пішовши, звістила тих, що були з ним, а тепер сумували й плакали. А вони, почувши, що живий Він, і що вона Його бачила, не повірили.

Після цього з'явився Він в іншій постаті двом з них в дорозі, так ішли вони на село. І вони, вернувшись, звістали останніх. Але не повірено й їм.

На останок, коли одинадцять їх сиділо при столі, з'явився Ісус, і докоряв їм за недовірство й твердосердя, що вони не йняли віри тим, хто бачив Його по воскресінні.

І промовив Він їм: „Ідіть по цілому світові й проповідуйте Євангелію всім людям. Хто охреститься, той спасінний буде, а хто не повірить, — буде засуджений. А з тими, що охрестять, знаки будуть такі: їм'янам моїм бісів виганятимуть; будуть говорити новими мовами; братимуть змії; а колиб випили навіть щось смертоносного, не зашкодить їм; класитимуть рьки на хори, — і ті здоровими будуть“

І Господь, по розмові Своєї з ними, вознісся на небо, і сів по правіці Божій.

А коні пішли й проповідували скрізь. І Господь сприяв їм, і зміцнював слово їхнє чдами, що йшли слідом за ними.

ЧЕТВЕРТА ЄВАНГЕЛІА

від АВКІ, КД: А—КІ, ЗАЧАЛО РЄІ.

У той час, в неділю раню вранці прийшли до гробу, несучи наготовлені пахоші, жони й інші з ними. Застали ж коні, що камінь був відвалений від гробу, а ввійшовши, не знайшли тіла Господа Ісуса.

І сталося, як коні занепокілились цим, ось два мжі в одіжах блискучих стали перед ними. Коли ж коні настрашилися, і схилили обличчя свої до землі, ті промовили до них: „Чого ви шкідете живого між мертвими? Немі Його тст, Він оустав із мертвих. Пригадайте собі, що вам говорив Він, коли був ще в Галилії? Він казав: „Повинно, щоб Єина Людського було відано до рк людей грішних, і було росіжто, і щоб по трох днях воскрес Він“.

І пригадали собі коні слова Його. А вернувшись від гробу, розповіли всі те одинадцятьом

та всім іншим. Були ці Маріа Магдаліна, й Івάνна, і Маріа, мати Йіковова, й інші з ними, і коні розказали Апостолам про це. Але слова їхні здалися їм недорічними, і не повірено їм.

Й Петро встав, і побіг до гробу, і нахилившись, бачить — лежать самі тільки покривала. І вернувся він до себе, дивлячись тому, що сталося.

П'ята Євангелія

від МСкн, їд: їк—їе, зачало рїї.

У той час, встав Петро й побіг до гробу; і нахилившись, бачить — лежать самі тільки покривала. І вернувся він до себе, дивлячись тому, що сталося.

І ото двоє з них ішли того ж дня на село, що звалося Еммаус. І коні бесідували між собою про все те, що сталося. І ото їак коні розмовляли й випитували оден одного, наближися до них Сам Ісус і пішов разом з ними. Але очі їхні не признавали Його.

Тоді він промовив до них: „Що то за розмова, їак вї провадите між собою к дорозі, і чого вї смні?“ Озвався оден з них, на ім'я Клеопа, і відповів йому: „Тї, певне, єдиний захожий в Єрусалимі, їакій не знає, що сталося тїт цїми днями!“

И БѢН запитавъ ихъ: „И цюжъ такюгю?“ КонѢ вѢдповѢли ЙомѢ: „Про Исуса НазарянѢна, цю бѢвъ прорюкомъ, мюгѢтнѢмъ въ дѢлѢ і въ слюбѢ перѢдъ Бюгомъ і цѢлѢмъ народомъ; іакъ вѢдали ЙюгѢ архѢерѢі та старшѢна нѢша на смертѢльнѢй прѢсѢдѢ, і рюсѢлѢмъ ЙюгѢ. И мѢ бѢлѢ сподѢвалѢсмѢ, цю БѢн стѢне Спацителемъ ИзрѢїлѢ... І оцѢ сѢюгѢднѢ трѢтѢй вѢже дѢнѢ, іакъ всѢ цѢ стѢлосѢ... И цю дѢлѢкі жюни зъ нѢшихъ, цю на свѢтанѢсъ бѢлѢ коло грюбѢсъ, здѢвѢвали нѢс: конѢ не знаѢшли тѢла ЙюгѢ, і вернѢшѢсмѢ, оповѢдали, цю бѢчили іаклѢннѢмъ ЙнголѢв, іакѢ казѢли, цю БѢн живѢй... І пѢшли дѢхто зъ нѢшихъ до грюбѢсъ, і знаѢшли такъ, іакъ жюни оповѢдали. ИлѢ ЙюгѢ СѢмюгю не бѢчили“...

ТодѢ БѢн промювилъ до нихъ: „О нерозѢмнѢй иѢ запѢклѢ сѢрцѢмъ, цювѢ повѢрити късѢмѢ, про цю заповѢлѢй Прорюки! ЧѢ жъ не цѢналѢжалю ХристювѢ перетѢрѢпѢти иѢ оѢвѢйтѢи въ слѢвѢсъ СѢюю?“ І почѢвѢши вѢдъ МюйсѢмъ, і вѢдъ оѢсѢхъ ПрорюкѢв, БѢн вижѢнѢвѢ імъ зъ цѢлюгю ПисѢннѢмъ, цю бѢло про НѢюгю.

І навѢлѢжились конѢ до сѢлѢ, къдѢй иѢшли. И БѢн оѢудавѢвъ, нѢби иѢде далѢ. ИлѢ конѢ затрѢмѢсвали ЙюгѢ, прюсѢжчи: „ЗюстѢнѢсмѢ зъ нѢми, во вѢже вѢчюрѢе иѢ минѢе дѢнѢ“... І БѢн оѢвѢйшювъ, цювъ повѢсти зъ нѢми.

І Отò їак сів Кін з ними за стіл, то оузявъ хлїб, поблагословїв і, ламаяючи, подавав їм. Тоді відкрїлисѧ їм очі, і конї познали Йогѡ. Але Кін став їм невидимим.

І говорили конї оден до одногѡ: „Чи ж не падало в нас сѣрце наше, коли промовлявъ Кін до нас по дорозі, і коли вижснѧв нам Писання?“

І конї тїж хвїлі встали, вернѡлисѧ до Єрусалимѧ, і знайшли вкѣпі одинадцятьох Апостолів і тїх, що вшли з ними, їакі розказували, що справді воскрес Господь і звѣвсѧ Симонові. Тоді й конї розповіли, цò сталосѧ в дорозі, і їак конї познали Йогѡ при ламанні хлїба.

Шоста Євангелїа

від Лѡки ѡд, ѡс—пг, зачало рї

У той час, воскрес Ісѡс із мѣртвих, став по-
 ѡ серед оучеників Своїх і промовив до них:
 „Мир вам!“ Я конї, стѣрѡвані й настрашені, дѣмали, що бачать Дѣха. Кін же сказав їм:
 „Чогѡ ви стревѡжились? І чомѡ недовірѧ вхѡ-
 дить до сѣрцѧ вашогѡ? Глѧньте на рѣки мої
 й на нѡги мої, — цѣ ж **И** Єам. Доторкнїтсѧ
 до Мене й пересвідчтсѧ, — бо дѣх же тїла й
 костей не має, а **И**, їак бачите, маю їх“... І по
 цїх словах показав їм рѣки і нѡги.

І коли вони з радости ще не вірили та дивувалися, Він запитав їх: „Чи не маєте ви чогось до їжи?“ Вони дали Йомѣ троху печіної риби й сотового мѣдс. І взявши, Він їв перед ними.

І сказав Він їм: „Оце слова, що Ії промовляв їх до вас, коли ще був з вами: „Мѣсцить сповнітисѣ все, що написано про Мене в законі Мойсѣєвім, і в Пророків, і в Псалмах“. Тоді відкрив Він їм розум, щоб зрозуміли вони Писання. І сказав їм: „Так написано, і так повинно було статисѣ, щоб Христос терпів, і воскрес із мертвих по трох днях, і щоб оу іма Йогѣ було проповідвано покаїння та відпущення гріхів серед всіх народів, почавши з Єрусалима. Я ви свідки того. І отсе пошлю Ії обітницю Отцѣмоу на вас, а ви проповідайте в місті Єрусалимі, аж доки не наберетеся сили віщої“.

І вивів Він їх за місто до Вифанії. І знавши рѣки Євої, поблагословив їх. І сталося, коли Він благословляв їх, то віддалався від них і вознісся на небо. А вони поклонилися Йомѣ і з радістю великою вернулись до Єрусалима. І постійно проповідували вони в церкві, прославляючи й хвалячи Бога. Амінь.

Сьóма Євѧнгеліа

від Івѧна ѳ, а—ї, зачало ҃҃҃҃.

У той час, в неділю вранці, їак вєло ще тѣм-
Ѡ нѡ, приходить до грóвєє Маріѡ Магдаліна,
і бачить, що каміна відкálєно від грóвєє. Бонѡ
тоді побігла, і пришла до Сімѡна Петра, і до
дрѡгогѡ о҃ченика, що Йогѡ любів Ісєє, та й
каже до нїх: „Взѡто Гóспòда з грóвєє, і мнє не
знѡємо, де полóжено Йогѡ“!

Бийшов тоді Петро з тїм дрѡгим о҃чеником,
і поспїшѡли до грóвєє. Побігли конї вдвох рѡзѡм,
але той дрѡгий о҃ченик бїг скорїще від Петра й
томѡ поспїв до грóвєє пѣршим. І нахилївшисѡ,
повбачив вїн — лежѡть покрївала. Протѣ до грóвєє
вїн не о҃вїйшов.

Слїдѡм за нїм прийшов і Сімѡн Петро, о҃вїй-
шов до грóвєє й бачить — лежѡть самї покрї-
вала; а плѡт, що бєв на головї Йогѡ, лежѡв не
з покрївалами, але окрѣмѡ, згòрнений на їншомѡ
мїсці. Потóм о҃вїйшов і той дрѡгий о҃ченик,
що прийшов бєв до грóвєє ранїше; повбачив і вїн
— і о҃вїрєвав. Бо конї ще не розсмїли Писѡнна,
що Ісєєє налєжало вєло воскреснєсти з мѣртѡвїх.
І óбїдва о҃ченики знóвєє вернєлисѡ до сѣбе.

Восьма Євангелія

від Івана 8, 11—11, зачало 31.

У той час, стояла Марія при гробі та й пла-
 чала. Плачючи, нахилилась вона до гробів.
 І побачила вона двох Ангелів в білих одіжах,
 — один сидів в головях, а другий оу ніг, де
 лежало влад тіло Ісуса. І промовили вони до
 неї: „Жно, чогò ти плачеш?“ Відповіла вона їм:
 „Взато Господа мого, і я не знаю, де положено
 Його!“

І по словах цих обернулась вона назад, і по-
 бачила стоячого Ісуса; але вона не познала, що
 то Ісус. Тоді Він промовив до неї: „Жно, чогò
 ти плачеш? когò шукаєш?“ Вона ж, думавши,
 що то садівник, сказала йому: „Пане, коли ти
 взав Його, скажи мені, де положив, і я візьму
 Його!“ Озвався до неї Ісус: „Маріє!“ Вона ж
 обернувшись, скрикнула: „Раввєні!“ а по нашом:
 „Учителю!“ Каже їй тоді Ісус: „Не приторкайся
 до Мене, бо Я ще не відійшов до Отця Свого.
 Іди до братів Моїх та й скажи їм: відходь
 Я до Отця Свого й Отця вашого, до Бога
 Мого й Бога вашого!“

Вернулась тоді Марія Магдаліна й розповіла
 оученикам, що бачила Господа, і що Він це го-
 ворив їй.

Де́кѣта Євангеліа

від Івана к, д—ла, зачало 36.

Колі настѣв вѣчїр оу дѣнь тѣй, - що бѣк недї-
лею, і двѣрі, де зїбрѣлїса оученики, бѣло
зѣмкнено зѣа страхѣ перед Юдѣями, зѣвївса
Ісѣс і стѣв серед нїх та й промовїв: „Мїр вам“!
И по словѣх цїх показѣв їм свої рѣки та бїк.
Ученики ж зрадїли, побѣчивши Гѣспода.

І промовїв Ісѣс до нїх знѣвс: „Мїр вам! Иїк
послѣв Менѣ Отѣць, тѣк і Иїк послѣю вас!“ І по
словѣх цїх дїхнѣв на нїх і сказѣв їм: „Прий-
мїть Дѣхѣ Свѣтѣгѣ! Комѣ прѣстїте грїхї, бѣде
їм прѣщѣно, ѡ комѣ задѣржїте, бѣде задѣржѣно!“

Фѣма ж, ѡдѣн їз двѣнадцѣтѣвѣх, що прози-
вѣвса Блїзнѣць, не бѣк з нїми, колї прихѣдїв
Ісѣс. І казѣли йѣмѣ їнші оученики: „Мї бѣчили
Гѣспода!“ И вїн вїдповѣв їм: „Колї не побѣчѣс
знѣкѣ цѣвѣхїв на рѣкѣх Йѣгѣ і не вклатѣв в рѣни
пѣльцѣв свогѣ, і колї не вложѣв рѣкї свої оу бїк
Йѣгѣ, то не нѣтїмѣ вїри!“

И по вѣсьмѣх днѣх знѣвс бѣлї вѣдѣма оуче-
ники Йѣгѣ, і Фѣма разѣм з нїми. І хѣч двѣрі
бѣло зѣмкнено, зѣвївса Ісѣс і стѣв серед нїх
та й промовїв: „Мїр вам“! Пѣтїм сказѣв до
Фѣмї: „Вклатї сюдї пѣльцѣв свогѣ й ѡглѣнь

рѣки Мої, подай свою рѣку й вложи її оу кік Мій, та не бѣдь невїрою, але вїрѣющим"... І відповів Йомѣ Фвма, кажучи: „Тї Господь мій і Бог мій!“... Ісѣс сказав Йомѣ: „Тї повірив, бо повѣчив Мене. Щасливї, що не вѣчивши вїрять“...

Багато й інших дївних рїчей оучинив Ісѣс перед оучениками Своїми, іакїх не записано в книзі отсій. Я це написано, щобї вї повірили, що Ісѣс єсть Помазанник, Сїн Божий, і щобї вїрѣючи, мали вї життѣ оу імѣ Йогѡ.

Десятá Євáнгелїа

від Івана ка, а—дї, зачало ѿс.

У той час зновѣ іавївсѣ Ісѣс оученикам Сво-
 ѡ їм, встáвши із мѣртвих, при морї Тивері-
 ѣдськїм. Іївївсѣ ж Кїч тák.

Зобралисѣ разѡм Сїмѡн Петро, та Фвма, на
 прїзвище Близнїць, і Нафанаїл з Кáни Галилїй-
 ської і синї Зеведїевї, та інших двѡе з оучени-
 ків Йогѡ. Сказав їм Сїмѡн Петро: „Підѣ вло-
 вїти рїби“. Конї відповіли Йомѣ: „Підемо з
 тобою й мї“.

І пішли конї, і зараз сіли в чѡвна; але тѣї
 нѡчи конї нїчѡгѡ не зловїли.

Я над рáнок став Ісѣс на березї, але оученики
 не познали, що тѡ Ісѣс. Тодї промѡвив до нїх

Ісус: „Діти, чи не маєте чогось з їжи?“ Вони відповіли Йомс: „Ні!“ Я Кін сказав їм: „Закінште невода з правогw бокс човна, то й вѣдете мѣти!“ Вони закіншли, — і не могли вже витягти йогw через силс рѣви.

Тоді той о҃ченик, що Йогw любив Ісус, сказав Петрові: „Цѣ ж Господь!“ Я Сѣмун Петро, почувши, що то Господь, накинш на себе одѣжинш, бо вѣв роздѣгнений, та й кинувся в море. Я інші о҃ченики припливали човном, бо вѣли далѣкw від берега, іакіхусь ліктів із двѣсті, і тжгшли невода з рѣвою.

І коли вони вийшли на зѣмлю, то побачили розложений о҃гонь і рѣв на нім, та хлѣв. І сказав їм Ісус: „Принесіть рѣви, що тепѣр ви зловіли!“ Сѣмун Петро пішов та й витяг на зѣмлю невода, повногw великої рѣви, — стò пѣть-десѣть і трѣ; і хоч стільки вѣло її, протѣ невід не порвавсь.

Сказав їм Ісус: „Ідіть, поспідайте!“ І ні одѣн з о҃чеників не наваживсь поспитати Йогw: „Хтò Ти такий?“, бо знали, що тò Господь. Тоді Ісус підійшов, взяв хлѣба та й подав їм, так само й рѣв.

Цѣ вже потрѣтій раз іавивсь Ісус о҃ченикам Своім, відколи воскрес.

ЄДИНАДЦАТА ЄВАНГЕЛІА

від Івана 11, 1—16, зачало 13.

У той час, іавівсѣ Ісѣс оученикам Своім,
 Ѡвстѣвши з мѣртвих, і спитѣв Єймвнѣ Петра:
 „Єймвнѣ Іўнин, чи тѣ любиш Менѣ зѣльше, ѣк
 цѣ?“ Тѣй вѣдповѣв Йомѣ: „Так, Господи, Тѣ знѣ-
 еш, що ѣ кохѣю Тебѣ!“ Промѣвив до Нього Ісѣс:
 „Пасѣ агнці мої!“ І питѣв його вдрѣге Бїн: „Єйм-
 внѣ Іўнин, чи тѣ любиш Менѣ?“ Тѣй вѣдповѣв
 Йомѣ: „Так, Господи... Тѣ знѣеш, що ѣ кохѣю
 Тебѣ!“ Промѣвив Йомѣ Ісѣс: „Пасѣ вѣвці мої!“
 Питѣв його втрѣге: „Єймвнѣ Іўнин, чи тѣ ко-
 хѣеш менѣ?“ Тодѣ засмѣтивсѣ Петрѣ, що спї-
 тано його втрѣге: „Чи тѣ кохѣеш Менѣ“ і вѣд-
 повѣв Йомѣ: Господи, Тѣ знѣеш оусѣ... Тѣ ж вѣ-
 даеш, що кохѣю ѣ Тебѣ“... Сказѣв йому Ісѣс:
 „Насѣ вѣвці мої. — Правдѣ, правдѣ кажѣ И тобѣ:
 ѣк бѣв тѣ молѣдшим, то пѣдперѣзвѣвсѣ сам,
 і ходѣв, ксдѣ хотѣв; ѣ коли тѣ постѣрѣшсѣ, то
 простѣгнеш рѣски свої, — і дрѣгнѣи тебѣ Ѡперѣже
 ѣ повѣдѣ, ксдѣ тѣ ѣ не сѣбѣчеш“... И цѣ Бїн ска-
 зѣв, Ѡзнѣчѣючи, ѣкѣю смѣртю прослѣвѣть тѣй
 Бѣга. І по цѣх словѣх сказѣв йому Ісѣс: „Идѣ
 за мною!“

Обернѣвшисѧ Петро, побачив, що йде слідом за ним той о҃ченик, якого́в любив Ісѣс, і який на вечері схиливсѧ євѣ на грѣди Йомѣ й пита́в: „Господи, хтѣ той, що зра́дить Тебѣ?“ Побачивши його́в Петро, запита́в Ісѣса: „Господи, а він що?“ Відпові́в його́в Ісѣс: „Коли́ в захоті́в Йї, щоб він жив, аж до́ки не прийде́ Йї, що тобі до то́гв? Ти йди́ за мною!“

І розні́слосѧ сло́во це́ помі́ж брата́ми, що о҃ченик той не вмерѣ. Але́-ж не сказа́в його́в, Ісѣс, що не вмерѣ він, тільки: „Коли́в захоті́в Йї, щоб він жив, аж до́ки не прийде́ Йї, що тобі до то́гв?“

Це́ той о҃ченик, що сві́дчить про це́, що й написа́в о́тсе, — і ми зна́ємо, що сві́дчення́ його́в правди́ке.

І ба́гатов це́ й іншого́в вчині́в Ісѣс... Дѣ́маю, що коли́в о҃҃се́ те списа́ти одне́ по одні́м, то й са́м сві́т ці́лий не вмі́стив би написа́них кни́г. Я́мінь.

II. РЯ́ННИ ЄВА́НґЕЛІ́І НА РОКОВІ ЄВА́ТЯ.

а. Єва́то Прева́тої Богоро́диці.

Дѣ́ка̄ а, лѣ—мѣ, нс; за́чало а.

У́ той час, ви́бралась Ма́рія́ ті́ми днѣ́ми, і
 ѿ поспі́шила в го́ристе́ око́лицю до́ міста́ Ю́ди-

ногѡ. Звѣйшла вона до дѡмс Захарїїногѡ й привѣтала Лисакѣтс. Ї сталося, їак вчѣла Лисакѣта привѣтаннѡ Марїїне, кїнслось дитѣтко в лѡні її. Ї напѡкнїлалась Лисакѣта Дѣхом Євѣтїм, і скрїкншла вона гѡлоснѡ, кѡжѣчи: „Благословѣнна Тї між жонѡми, і благословѣнне породїннѡ оутрѣби Твоєї. Ї звїдки цѣ менї, що прийшла до мене Мѡти Гѡспѡда могѡ? Бо їак тїльки вчѣла ї гѡлос привѣтаннѡ Твогѡ, радїснѡ кїнслось дитѣтко в лѡні моїм. Ї щаслїва тѡ, що повѣрила, бо збѣдеться скѡзане Її Гѡспѡдом“.

Ї вїдповїлѡ Марїѡ: „Величѡе дѣша моѡм Гѡспѡда, і радїе дѣх мїй в Рѡзї, Єпѡсї моїм, що Кїн зглѡнївсѡ на покѡрѣ Євѡєї сѡсгї, бо з цѡгѡ чѡсѣ прослѡвлѡтїмствѣ менѣ всї народї, що звеличїв менѣ, Єнѡкнїй, і свѣтї їмѡ Йогѡ!“ Прѡвѣлѡж Марїѡ в нѣї зо три мїсѡцї, і вѣрнѣлѡся до дѡмс Євѡгѡ.

Є. Здѡвїженнѡ Хрѣстѡ Гѡспѡднѡгѡ.

Їѡѡн, кї, кї—ѡс; зачѡло ѡк.

Рѡказѡв Гѡспѡдѣ: „Отче, прослѡв їмѡ Євѡє!“
 У Тѡдї вчѣвсѡ гѡлос з нѣба: „Кїжѣ прослѡвнїк і знѡрѣ прослѡвлѡю!“ Я нарїд, що стоѡв та чѣв цѣ, говорїв: „Цѣ грїм вѣвї!“ Я їнші казѡли: „То Їнѡел прѡмовѡлѡв до Нѡгѡгѡ“. Їсѣс вїдповїв, кѡ-

жсчи: „Не ради Мене бѣв той гѳлос, але ради вас. Тепѣр сѣд скітові цѳомс, тепѣр князь цѳогоскрітний бѣде вигнаний звідсі. І коли піднімать Мене над землею, й всіх покличс до Сѣбе“... Й цѣ сказав Бін, зазначючи, іакю смѣртю мав помѣрти. Відповік Йомс нарід: „Чѣли мѣ з Писання Свѣтогѳ, що Христѳс провѣвае повѣки; іак же говориш цѣ Тѣ, що Бінс людськомс повиннѳв бѣти піднесеним? Хтѳ той Бін людський?“ Промѳвкв до нїх Ісѣс: „Щѣ корѳткий час бѣде Свѣтло між вами. Ходіть, дѳки маєте Свѣтло, щоб темрѳва не ѳгорнѣла вас; а хтѳ ходить в темнѳті, не відає, кѣдѣ вѣн ідѣ.. Дѳки маєте Свѣтло, вірѣйте в Свѣтло, щоб стѣти вам синѣми Свѣтла“.

Г. РІЗДКО Ісѣса Христа.

Матвїй, а, и—їє; зачало б.

Парѳдження Ісѣса Христа стѣлоєєм тѣк: Коли Мѣти Йогѳ Марїѳ зарѣчена бѣла з Йѳсифом, то перше, ніж зійшайсѣм конї, вїзвїлоєєм, що мѣє Конѣ в лѳні від Дѣха Свѣтогѳ. Й Йѳсиф, мѣж її, людіна праведна, не бажаючи ѳславити її, хотів тайкомѣ відпѣстїти її. І коли вѣн задѣмає цѣ, іавїєєєм ѳвї снї Йомс йнгол Госпѳ-

дній і промѳвик: „Йосифе, сїнє Давїдїв, не вїсєя привѣти до дѳмє скѳгѳ Марїє, жѳнє скѳю, во тє, що зачала Кѳна, стѳлоєя з Дѳха Свѳтѳгѳ. Порѳдить жє конѳ Єїна, ѳ тї дѳй їмѳ Йѳмѳ Ієсє, во вїн спѳсє лѳд Євїї вїд грїхїк їхнїх“. Я цє вєє стѳлоєя, щоб вєдлѳєя скѳзанє вїд Гѳспѳда прѳрѳкѳм, що гѳвѳрїть: „Оєк Дїка к лѳнї значнє ї порѳдить Єїна, ї назвѳть Йѳгѳ Ємманїїл, що знѳчїть: „З нѳмї Бѳг“. Прокїнєвшїєя, Йѳсїф зрѳвїє так їак накѳзѳв їѳмѳ Ынѳѳ Гѳспѳднїй, — ї привѳє вїн до дѳмє скѳгѳ жѳнє скѳю. Ї вїн не знѳєк Ы; ї порѳдїла Кѳна Єїна Єскѳгѳ шрѳкєнцѳ, ї вїн дѳє їмѳ Йѳмѳ Ієсє.

Х. Вѳдѳхрєцї.

Мѳрко, ѳ, ѳ – ѳн; зачѳло ѳ.

У тѳй чѳє, привѳєк Ієсє з Назарєтє Гѳлїлєї-
ѳ єскѳгѳ, ѳ Івѳн ѳхрєстїє Йѳгѳ к Іврдѳнї.
Ї зѳрѳз жє, їак вїхѳдїєк вїн з водї, повѳчїєк
Івѳн, що нєкѳ рѳскрїлѳєя, ѳ Дѳх, немѳв гѳлѳє,
єхѳдїєк на Нєкѳгѳ. Ї стѳєєя гѳлѳє з нєбѳ: „Тї
Єїн Мїй ѳлѳблєнїй, Кѳтрѳгѳ Ы Єѳвї ѳупѳдѳєк!“

Є. Стрітенна Господне.

Авкà, ѱ, ѱє — ав; зачало ѱ.

У той час, жык в Єрусалимі чоловік, на ім'я
Θ Симеών Бѣк кін мѣж праведний і побожный,
 що чекав оутіхи для Ізраїла, і Дсх Святий
 провскак з ним. І всло Йомс обіцано Дсхом
 Святим, що не кмрє кін, аж доки не побачить
 Христа Господнього. І Дсх привік йогw до цер-
 кви. І коли родітелі принєсли дитятко Ісєса,
 щобн вчиніти з Ним по звичаю законномс, кін
 взав Йогw на рѣки свої, просланик Бoga й ска-
 зав: „Нині відпскаєш слугѣ Свогw, Владыко,
 по словѣ Свояомс заспокоєним, бо вачили очі
 мої Спасінна Твоє, котрє приготвики Ти оусім
 людам, Світло на просвітє невірних, і Слава
 народѣ Твогw Ізраїльскогw²⁰¹“

Є. Спата.

Авкà, ѱ, кн — ав; зачало ав.

У той час, взав Ісєс Петра, Івана та Ійквза
Θ й пішов на горає помолітисє. І коли Кін
 молівсє, змінілосє обличча Йогw, а одєжа Йогw
 стала блискѣче білою. І два мѣжі розмовляли
 з Ним, — вслй тò Мвйсей та Ілаа, що гавілисє

к славі, і говоріли про смѣрть Йогѡ, ѡакѡ Кін мѡв принѡти к Єрусалимі. А Петрѡ й ті, що бѣли з ним, поснѣли; прокінсшисѡ ж, коні побѣчили славѡ Йогѡ і тих ѡбох мѣжив, що стояли при Ним. А коли коні розвѣчилисѡ з Ним, сказѡв Петрѡ до Ісѣса: „Настѡвникѡ, добре нам тѣт провѣрати! постѡвмо три шатрѡ: ѡдне Тобѡ, ѡдне Мѡйсѣєвѡ й ѡдне длѡ Ілїї“... Єѡм не розвѣмѡв він, що говорить... І коли кін говорѡв цѣ, настѡгла хмѡра й покрѡла їх. І коні полжѡкалисѡ, коли тѡ оукрѡйшѡли к хмѡрѡ. І стѡвсѡ гѡлѡс з хмѡри, кѡжсчи: „Цѣ Єѡн Мїй оулюбленний: Йогѡ слѡхайте!“ І коли лѣнѡв цѣй гѡлѡс, Ісѣс зостѡвсѡ Єѡм. А оученики промѡвчѡли, і в тѡ днѡ нікѡмс нічѡгѡ не росповѡли про тѣ, що бѣчили.

З. Вѣрвна Недѡла.

Матѡїї, кѡ, а—ѡї, єї—зї; зачѡло пѡг.

У тѡй чѡс, коли наближѡвсѡ Ісѣс до Єрусалимѡ, і прийшѡли вони до Витѡфанїї, до горѡ Олівної. Тѡдѡ послѡв Ісѣс двѡх оученикѡв, накарѡзючи їм: „Підѡть на сѣлѡ, що прѡстѡв перед вѡми; тѡм зѡраз же знайдѣте вѡ прикѡзѡнѡс ѡслицю й ѡслѡ з нею. Відвѡжіте й привѡдѡть їх до мѣне. А колиб хтѡ перѣчив вѡм що-нѣвсѡдѡ, ска-

жить, що Господь потребує їх, і той зараз їх кіднєтетитк“. Я це всі сталося, щоб вєдлося сказанє пророком, що говорить: Скажіть дочці Єіўнєській: Ось Цар твоїй іде до тебе; Він тихий, і всіє Він на осла, сїна ослаці“. І оґченики пішли й зробили так, їак наказав їм Ієсе. І привели конї ослацю й осла, і вкрили їх одєжею своєю, а Він сїв поєрх нїї. Велика ж сила народє одєжею своєю встїлали дорогє, а їнші рїзали галєззє в дєрєк і стїляли по дорєзі. Я люде, що йшли спєредї й оґслїд за Нїм, виголєшєвали: „Слава Єїнс Давїдовомє! Благословїний, хто їде оґ їмає Господнє! Спасї нас, Вїшній!“ Я коли вхєдик Він до Єрусалимє, здвїгнєлося цїлє мїсто, питаючи: „Хто це такїй?“ Я нарїд вїдповїдає: „Цє пророк Ієсе, з Назарєтє Галилїєського.“ Ярхїєрїї ж та книжники, баччї тї чєда, що вчинїк Він їх, і дїтїй, що кликали к цєрккї й виголєшєвали: „Слава Єїнс Давїдовомє! вєльми загниєалися. І сказали конї Йомє, „Чи Ти чєеш, що конї говорєть?“ Я Ієсе вїдповїк їм: „Чєю. Чи ж ви нїколи не читали, що „їз оґєт дїтїй і немовлат Тї вчинїк єсї хвалє?“

ї. Вознєсєнє Господнє.

Чїтаєтьєся трєтє недїльна Євангелїа, днє. Ст. Ст.д.

Д. Зелѣні Скѣтѣ.

Іван, ѿ, дї - кѣ; зачало ѿе.

Родѣ настѣв вѣчѣр оу дѣнь тоѣ, що бѣв недѣ-
 лею, і двѣрї, де зібралїсѣ Ѹченики, вѣло
 замкнено за страхѣ перед Юдѣями, іакїкѣм Ісѣс
 і стѣв сѣред нїх та й промовив, „Мїр кѣм! Іак
 послѣв Менѣ Отѣць, так і Іак послѣлю вѣс!“ І по
 словѣх цїх дїхнѣк на нїх і сказѣв їм: „Прїй-
 мїть Дѣха Свѣтогѣ! Кѣмѣ прѣстите грїхї, вѣде
 їм прѣщено, а кѣмѣ задѣржите, вѣде задѣржано!“

КІНЕЦЬ РАНИИМ ЄВАНГЕЛІАМ.

ВДАЧНА МОЛІТВА

СВЯТОГЪ АМВРОСІА, ЄПІСКОПА МЕДИОЛАНСЬКОГЪ.

ТЕБЕ, БОГА, ХВАЛЮ, ТЕБЕ, ГОСПОДА, ПРО-
СЛАВЛЯЮ! ТЕБЕ, ПРЕВІСНОГЪ ОЦА,
КЕДЪ ЗЕМЛЪ ВЕЛИЧАЄ. ТОВІ КІ АНГОЛИ, ТОВІ
НЕБЕСА І КІ СИЛИ, ТОВІ ХЕРСЬКІМН І СЕРА-
ФІМН НЕПЕРСТАЮЩО СИНЬАЮТЬ: СВЪТЪ, СВЪТЪ,
СВЪТЪ ГОСПОДЪ, БОГЪ НЕКЕСНИХЪ СИЛЪ, НЕБО І
ЗЕМЛЪ ПОВНИ КЕЛИЧНОЇ СЛАВИ ТВОЄЇ!

ТЕБЕ ПРЕСЛАВНИЙ АПОСТОЛІКЪ ХОРЪ, ТЕБЕ ХВАЛ-
НИЙ ПРОРОКІКЪ СОБОРЪ, ТЕБЕ ХВАЛІТЬ ПРЕСВІТАЕ
КОІНЕТКО МУЧЕНИКІВЪ. ТЕБЕ ПО ЦІЛОМУ СВІТОВІ

прославляє Свѣтѣм Церквѣ, ѣк Сѣтцѣм без-
мѣрної величності, і Слѣ ногѣм Твогѣм прав-
дивогѣм ѣ Единорѣдногѣм Сѣна, і Свѣтѣм
Утѣшитѣлѣм Дѣхѣм.

Тѣ Цѣр Слѣбний, Христѣ, Тѣ Сѣтцѣм
Спокѣнвѣчний Сѣн ѣсѣ! Тѣ длѣм Спѣсѣннѣм
Стѣбши людѣною, не погѣрдѣвав лѣном дѣвѣ-
чим. Тѣ жалѣ Смертѣм подѣлав і вѣрѣвчим
вѣдкрѣв царѣтѣво небѣснѣе!

Тѣ оѣ Слѣвѣм вѣтѣцѣвскѣм по правѣцѣм Бѣжѣм
Сидѣш. ѣк Сѣдлѣм, вѣрѣмо, прѣйдѣш Тѣ.
Тѣмѣм влѣгѣемо Тѣбѣм : допомѣжѣм Слѣвѣм
ѣм, ѣкѣх Тѣ Свѣтѣм Крѣбѣм вѣкѣвнѣм! і
Спѣдовѣм ѣх царѣтѣвѣвати з Свѣтѣм Твоѣм
оѣ вѣчнѣм Слѣвѣм Твоѣм! Спѣсѣм Нарѣд Сѣвѣм,
Гѣспѣди, і повлѣгѣсловѣм наслѣдлѣм Сѣвоѣм,⁹ про-
вѣдѣм ѣх і прослѣвѣм ѣх на вѣкѣм!

Повлѣгѣдѣннѣм мѣм влѣгѣсловѣм Тѣбѣм і про-
славлѣем ѣмѣм Твоѣм повѣкѣм і на вѣкѣм вѣчнѣм.

Допоможи, Господи, оу дѣнь цѣй вїд грїхѣ
встерегтїся нам! Змиаьїся над нами, Го-
споди, змиаьїся над нами! Нехай бѣде ласка
Твоа над нами, Господи, бо ми на Тебе
кповаємо! На Тебе, Господи, оуповаємо,
щоб не посоромїтнєх нам покїки! Амінь.

КІНЄЦЬ
Богѣ на славу,
а Народоки Українєкомѣ на щастя
покїк кїхѣ.

НАЦІОНАЛІЗАЦІЯ БОГОСЛУЖБОВОГО ТЭКСТУ

В Богослужбовім нашім тэксці багату ё та-
кіх місць, такі варта ввадзіць і замяніць выра-
замі большэ нацiональнымі.

Тэст подаю прыведзены хач некальчкэй такэй замяні:
жабуючы мюжэць дэ-жкі выразы в тэксці замяні-
ты на нацiональны, такі ніжчэ падано.

1. Мюжна в дадаты „Украінескы“.
2. Замісты „Отчiзны наш“ мюжна в „Украіны“.
3. На Украіні замісты „Кюінецтво“ выголосыць: „Славны Козацтво“.
4. Мюжна в „нашоу“.
5. Мюжна в „Нарід наш“ дэв „Нарід Украінескы“.
6. Псалымс ё-тэ мюжна чытаты ёк патрыотычны Псалымс Народэ Украінескоу.
7. Цюбоу слова нема в тэксці.
8. Мюжна в замісты „Наслiдда Твое“ выголосыць „Украіны Твое“ дэв „Нарід Твій“.
9. Мюжна в „побожны Нарід наш“; в орыгiналі „Благочырноу Імператора“.
10. Мюжна в „Украінескоу“.
11. Сынэм Ізраілескым; замісты „нашомс“ — оукраінескомс“.
12. Украіны, Край Рідны.
13. Краю Рідноу.
14. Нарід Наш.
15. Сынэм Землі Нашой, Сынэм Украінескым
16. Украіна; Нарід Наш.

18. Українські; Краю нашого, 19 Краєм, Наро́дом. 20. Українського, 21. В церк.-слов'янськiм тékстi: рбський, рбська, а́вд й цб́гв слóва нема. 22. Баяна́бськими. 23. Сíвн 24 Сíвнських. 25. Ёрсеалиме. 26 Ёрсеали́мъ 27. Сина́м Ёдо́мським 28. Баяна́бська 29. Краю́ нашого, Краю́ Рiдно́го, України. 30 Помiж на́ми. 31 Наш. 32. Мб́жна в вíпсегити Ив́рама. 33. Україно́ а́вд Наро́де На́ш 34. Зiмле́ Рiдно́ю.

ПІСЛАЖОВА.

Читальникъ Ласкавий!

На славу Свѣтій Одноістотній, Оживляючій і Неподільній Тройці, Отцѣ і Сїна, і Свѣтогѣ Дѣху, і на користь Свѣтій Українській Апостольській Церкві, по Благословенню Високшпреосвященногѣ Діонісія, Архієпископа Колінського, за Високшпреосвященногѣ Митрополїта Юрія розпочато друкомъ книжка цю: „Свѣта Відправа Вечірня і Рання мовою українською“ Ка липня року Божого 1917; зкінчено книжка к-гѣ квітня року Божого 1918, за Високшпреосвященногѣ Митрополїта Діонісія.

Своєю оулюбленою невпинною працею друку останніхъ роківъ шїрѣ й синь вѣнє віддаю на дѣховѣнє

пожи́вс зо сн҃с покста́ломс Наро́дові Украї́нсько-мс. К велі́чнім Мо́нзменті, що велі́тєнськими силами ці́лог҃в Наро́дс Украї́нськог҃в з ро́кс мї́зи безнаста́ннш твóритьс҃ на хва́лс Бóга Велі́ког҃в — в Украї́нській Апóстольській Цérкві — нехай і мо́я скрómна цѣ пра́цѣ стáне хоч малéньким камі́нчиком!...

Складáлас҃ кнї́жка цѣ в гї́ркс годї́нс без-притѣ́льног҃в влѣ́кáннѣ мо́гѣ поза мѣ́жами Рї́дно-г҃в Краю, в часї́, ко́ли більші́єтѣ сї́л свої́х до-кóдїтьс҃ відда́вати на шкáннѣ хлї́ба щодéнно-г҃в та чс́жог҃в, хо́лодног҃в притѣ́акс во́дѣй від тѣ́мної но́чі!...

Кóждий тѣ́жкѣ зарóблений грї́ш постї́йнш вккладáлас҃ на дрѣ́квѣннѣ кнї́жки цѣї. Я́лє конѣ не покáчила в свї́тс Бóжог҃в, ко́ли в рѣ́д о́сїв не прїйшо́в мені́ з врѣ́тньо́ю допо́мо́гою — чи то матері́альною підтрї́мкою, чи то поши́рен-нѣм лѣ́в кспї́влею кнї́жок мо́гѣ видáннѣ; ці́ о́сѣ-ви вѣ́лї: Еписко́п-преосвя́щенний Архі́єпископ Ко-лінський — тепѣ́р Митрополї́т Дїонї́сїй, Рѣ́ктѣр Украї́нськог҃в І́нстїтѣ́тс і́мени Петра́ Мо́ги́ли в Кана́ді Ю́лі́ян Сте́чїшин, Я́двока́т в Саска́тѣні Михаї́ло Сте́чїшин, Я́дміні́стрáтор Украї́нскої́ Цérкви в Кана́ді о. Семї́н Савчѣ́к, о. Дмитро́

Стратійчук, вчитель з Мічам Василь Бєрѣник, академик Михайло Чорнійко, проф. Іван Коліньський, проф. Богдан Загайкевич, а також Український Церковний Хрест в Канаді в особах Й. Арсенича та Осипа Божнівського. Всім цим особам вручиств складаю тѣт свою щирѣ найсердечнѣшѣ подякѣ.

На працю свою, преробленѣ по тих самих метѣдах, ѣакі означено в другѣй частинѣ моєї книжки: „Свѣта Слѣжба Бѣжа св. Отцѣм нашогу Івана Золотоустого“, Львів ѣацк р., на працю свою дякуюсь лишѣ ѣак на матерѣал, потрібний Кєс-Українськомѣ Церковномѣ Собѣровѣ для вѣровленнѣ сталого украиньскогу богослѣвѣногоу тѣкстѣ. Вѣрю ѣ визнаю, що тѣльки неспѣшюю та вѣртною працюю ми зможемо дѣйти до авторитѣтного украиньскогу лѣтѣргѣчногоу тѣкстѣ, так потрібного для національного пробѣдження нашогу Нарѣдѣ. Нѣхай же в цѣй працѣ свѣтѣй і великѣй і скромний трѣд мѣй бѣде згѣданий „не зѣйм — тихим слѣвом“...

Проф. Іван Огієнко.

Квѣтна ѣ-гу двѣ,
Рѣкѣ Бѣжогоу ѣацкѣ.

Кѣвинки вѣла Льѣвѣка.

З М І С Т Ц Ї К Н І Ж К И:

стор.

Благословенна книжка 6

Частина перша.

Іерейський Євжеєвник.

I. Євжта Вечірна Відправа	5
II. Покечір'я та Північна Відправа	5
III. Євжта Ранна Відправа	6
IV. Малд Вечірна Відправа	рмг
V. Євжта Цілонічна Відправа	рмз
XIV. Відвѣсти	сѣв сѣн
I. Відвѣсти дѣнні	сѣв
II. Відвѣсти Бладичних Євжт	сѣе
XVII. Ранні Євжтелії	сѣз — сѣн
I. Ранні Євжтелії неділкні	сѣз
II. Ранні Євжтелії на Рокорі Євжта	сѣа

Частина друга.

Книга годін молитовних ѡбд Часослѡв.

VI. Повсакдѣнні Північна Відправа	рпн
VII. Євжтѡтна Північна Відправа	рѣз
VIII. Неділкна Північна Відправа	рѣд
IX. Година Перша	рѣг

X. Година Трїта	рїк
XI. Година Шоста	рча
XII. Година Дев'ята	рчд
XIII. Велике Почїн'а	єи
XV. Тропарі і Кондакї Св'ят Роконїх	сїд
XVI. Св'ятковї Прокїмни на Р'анній Бїдправї	сї
XVIII. Б'д'ачна Молїтка св. Ямвросїа	сбд
Націоналізація Богослужбового Тїкста	спк
Післамова	спд

Нї Писм'о Св'ятє, нї Церква не заборонюють молїтиса рїдною м'окою, тїксти про цє на ст.: є, р'єн, р'єв, р'єа, р'ч, р'чн і сїс.

Друк'арські помилки.

На ст. н, радок є д'блї, по слов'ах: „Нех'ай св'ятїтьс'а їм'а Твоє“ доб'авити: „нех'ай прїйде царство Твоє“.

На ст. є, радок а зв'єрх'є, по слов'ах: „Г'осподи помїлшї“ доб'авити: „її р'аз“.

На ст. р'їи, радок ф д'блї, по слов'ах: „Св'ятї Бр'ата зачїнено“ доб'авити: „На Україні прав'ають Антїю й при вїдчїненїх Св'ятїх Бр'атах“.

15. Проф. І. ОГІЄНКО. Як треба вимовляти букву Ъ в церковно-слов'янських текстах. Історія букви Ъ на Україні. 1921 р. 16 стор.

16. Проф. І. ОГІЄНКО. Українська Житомирська Євангелія 571 р. Опис пам'ятки, аналіз мови і словник. Нарис з історії культурного життя старої Волині. 1921 р. 72 стор.

17. Проф. І. ОГІЄНКО. Українська Пересопницька Євангелія 1556 р. 1921 р. 36 стор.

18. Проф. І. ОГІЄНКО. Новий Завіт в перекладі на українську мову Валентина Негалевського 1581 р. Нарис з історії культурного життя старої Волині. 1921 р. 32 стор.

19. Проф. І. ОГІЄНКО. Мова українська була вже мовою Церкви. Нариси з історії Церкви Української. 1921 р. 32 стор.

20. Великодня Євангелія св. Євангелиста Іоана. З грецької мови на українську переклав Проф. І. ОГІЄНКО. З благословення Єпископа Діонісія. 1922 р. В дві фарбі.

21. Св. Отця нашого Іоана Золотоустого Учительне Слово на день Великодній. З грецької мови на українську переклав Проф. І. ОГІЄНКО. З благословення Єпископа Діонісія. 1922 р. В дві фарбі.

22. Свята Великодня Відправа. З грецької мови на українську переклав Проф. І. ОГІЄНКО. 1922 р. 32 стор. В дві фарбі.

23. Свята Відправа на Зелені Свята. З грецької мови на українську переклав Проф. І. ОГІЄНКО. З благословення Єпископа Діонісія. 1922 р. 32 стор. Роскішне видання в дві фарбі.

Книжки продаються по всіх українських книгарнях

Можна виписувати книжки й від автора: Винники коло Львова (Winniki ad Lwów). Конто чекове Почтової Каси Ощадности №. 150.538.

Ціна. 15-00

1/08

A 581071

